

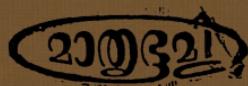
ഹ റ സ്കോ റജ് ലി

ഗവാക്ഷം:

സഭ്രാന്തൻ

(എം. ആർ. നായർ)

“പരിധാസപ്പൂര്വപനീർച്ചുടിക്കുന്നേ
പിരിയത്തേ പണ്ണം, രക്കാരം മുള്ളിതാൻ.”

ഹിന്ദു ജീവി

ഗവേകൻം:

സഭാപ്രസ്താവന

(എം. ആർ. നായർ)

“പരിധാസപ്പൂര്വപനീർച്ചുടിക്കണ്ണാ
പിരിയത്രെ പജ്ഞം, റകാറം മള്ളിതാൻ.”

ബാതുക്കമി പ്രീസ്കോറ്റ് അംഗൾ പബ്ലിഷ്പിംഗ്
കമ്പനി, ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്.

ഇന്നാം പതിപ്പ്, 1943
രണ്ടാം പതിപ്പ്, 1944
ഒന്നാം പതിപ്പ്, 1949

Printed at
THE MATHRUBHUMI PRESS,
CALICUT.

അവാച്ചയാതനയിൽത്തെന്ന —
അതനും എറവും പ്രസന്ന
നാഡും ശാന്തനാഡും സഹിച്ച്
കൊണ്ട്—തന്റെ പത്ര കൊല്ല
തെ പെട്ടെന്നുകളിലെ കഴിച്ച
കൂട്ടകയും, ഈ സമാധാരത്തിലും
പ്രുഢത്തീടുള്ള പദ്മാത്മകമായ ഒരു
വിലാപം സ്വപ്നിതാവിന്റെ ഒരു
ദയത്തിൽനിന്നു പിഴിത്തെട്ടുക്കു
കയും ചെയ്യും, എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട
ഒക്കൾ ബാബുവിന്റെ സ്ഥരണായ്ക്കും

പഠണം റമാ

ശ്രീ ‘ഹരിസ്യാജലി’യിട പുസ്തകത്തിലുള്ള പ്രകാശ നാത്തിനാം ആരും ആരും ഒരു സംശയാവും ചാറേണ്ടതു കണക്കാ ഫോറനാനാില്ല. ഹരിപ്പറിത്വം സംശയം കുറിക്കാം— ശദ്ധവും പദ്ധവും ഒരുപൊലെ—എഴുതാറിയാവുന്ന മലയാളിക്ക് കൂൽ അനോകായിരം ഫേക്ക്’ ആവും നാൽക്കീടുണ്ട്. എഴുതാ നിയാതവരിൽത്തന്നു പലയം ആ കുതിരാനൈ ഓട്ടുകരിപ്പിച്ച റിഞ്ചും, തങ്ങളിട സ്വന്നം രീതിയിൽ ആരുരിച്ചും വന്നിട്ടുണ്ട് സംശയം കുറിക്കാൻ ലേബന്നണ്ണരാ പലരെയും അരിശം പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; നമ്മോധം കാറ്റായ ചീലരെ വേദനക്കുട്ടത്രാംപോലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എക്കിലും അാഃായിൽ പുതിപ്പുപരമായ കാലുപിം മോ കല്പിപ്പുമോ അഭ്യർഥിവും ഉണ്ടായിരുന്നാില്ല. അതുകൊണ്ടു നേരായാണ് താരാ ഇതുമെൻ പരമേ ഏദൃഷദിക്ഷം ആസപാദ്യം മായിതുന്നിട്ടുള്ളതും. എത്രക്കിലും അാഃിതിയുടെനേരാ, വഴിപാി പ്രിയേന്നതെന്ന താജിയുടെതന്നും. വാസദിക്ഷ ആരംഭാജാസന്ദേശം യോ നോരെ സംശയം നാശിത്തായ പരിഹാസശരം വോഴിച്ചു കുണ്ടാക്കിൽ, ആ പരിഹാസശരം സ്വന്നം ഏദൃഷദിക്ഷം നേരായാണ് കൊഞ്ചക്കിലെ ഒക്കതെതെ എന്നിവും വാത്തെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് അതിന്റെ പരമാത്മം.

ഇവിടെ പരംത പരംഖാത്മകന്ത ഗുവിശദമാക്കാം സംശയം കുറിക്കുന്ന പദ്ധതികളിട ഇം ഹിമാഹാരംപോലെ അതുകേൾ മററിനാം പ്രയോജാനിക്കവിശ്വാസിക്കുന്ന ഫോറനാില്ല. എറിവു ഏദൃഷദിക്ഷം ഉത്തരൂപ്യുച്ചവായ നാമേംാക്കതിക്കര തിപ്പുഷാരവ കല്പിട അശായതയിൽനിന്നുന്ന ഇന്നുഭേദമന്നാവരാണ്. ‘ഹരിസ്യ ജൈലി’ അഞ്ചു പ്രസ്തുതാക്കാണ. വിഷാംബാതുകത്പത്തിക്കുന്നേരാ സംശയംവേണ്ടും അതു കാംഗാഡി അടർവെട്ടിട്ടുള്ളവർ വേരെ വാശരേപ്പേരില്ല. എക്കിലും ‘ഹരിസ്യാജലി’യിലെ രീജ പുസ്തിരി അതിന്നും പ്രകാശം പരത്തുന്നുണ്ട്’, ഏദു

കുത്തനോളം കുന്നത കാർഡേലപ്പാബ്ദ ഭേദിച്ചുകൊണ്ടാണ് എന്ന ചാണകം. സപ്രതി ജീവിതത്തിൻറെ കോണം മുഴയും കോട്ടുവും വാട്ടവുമൊക്കെ എന്നായാലും, യാത്രാക്കൾ നിന്നുത ഇംഗ്ലീഷ് ക്ഷതിയിൽ ഒരു റാംഭിഷ്യറേറ്റേഡ്യൂക്കിലും സംസ്കാരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധാസ്ഥിക്കയാണ് നാജുടെ ധർമ്മം.

“കരഭരിതതാലും തല പുക്കതാലും
ചീരിയ്ക്കാം—മതേ വിച്ചുപക്കയ്ക്കാം.”

ശ്രദ്ധ യാമാവ്യംബ്രാഹ്മിന്റെനാരെ കണ്ണടയ്ക്കുലണ്ടു, പരമധാരാവ്യത്തി നാം വിശദിക്കരണമാക്കാനു. നിശ്ചലക്രമാദ്ദേതായ ഒരു ലോകത്തെ ശാപ്തി പാത്രത്തിലെപ്പുന്നതു കാറ്റമാരെയ്ക്കുവോഡ നാജുക്കു കാറ്റ വാഴിക്കുംകാം.

‘ഹാസ്യാജ്ഞലി’യിലെ കൃതികൾ ശ്രീ. എം. അൽ. നായർ ‘പാറപ്പറത്തു സജ്ജയൻ’ എന്ന പേരിൽ ഏഴത്തൊള്ളിയുവയാക്കാനു. സാജ്ജയൻ തന്റെ വ്യക്തിത്പന്നങ്ങളുടെ ക്രമപ്രകടനത്താൽ നിയോജിച്ച ചാൻ ശ്രീ. എം. അൽ. നായർ എന്നാം ശ്രദ്ധിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തിത്പന്നം എന്നിവിടെ പറഞ്ഞതു, വ്യക്തിഗതങ്ങളായ പക്ഷ പാതങ്ങൾ എന്ന അന്തർത്ഥിലാക്കാനു. ലോകത്തെ ഒരു പ്രത്യേകതയെത്തുടർന്നും വകീഖണ്ഡങ്ങാടിയിലും കാനന ഒരു മാതൃകാസ്ഥിയാവണം പി. എസ്. എന്നും അദ്ദേഹം എല്ലാക്കാലത്തും നിശ്ചിച്ചിട്ടുണ്ടും. അതിൽ ഏതുതോളം പിജയം സിലവിച്ച എന്ന വായനാക്കാർ തീച്ചുയാക്കിയാൽ മതി.

ഈ കൃതികളിൽ ഫലിതക്കാണം, ഹാസ്യാജ്ഞലി, എന്നും നക്ക വിശകലനം ചെയ്യുവാനോ, ഫലിതത്തിന്റെ സപ്രകാപം ചിവരിയുള്ളവാനോ ഞാൻ ഒരുപ്പുനില്ല. മുദയസ്ത്രക്കമായ വാക്കും കുമ്പാളക്കാണും, അപ്പറാദത്തിന്റെ ഒരു നേരിയ അല നിങ്ങളുടെ ഘോഷണാളിലും അവിടെനിന്നും അധിരണ്ടാവുന്നിലേണ്ടിവും പാര ശ്രദ്ധവാൻ അവ സമത്വങ്ങളാവുന്നവക്ഷം, അവയുടെ ജന്മം കൃതാമ്മായി. ഗ്രന്ഥകത്താവും ഇതെഴുതുന്ന അഴിക്കു തക്കിലും ബന്ധം ആക്രമായി വല്ലതും ഏഴുള്ളതിൽനിന്നും എന്ന തടയന്നാ.

ഈവിടെ സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികൾ ഏതാണ്ടും ‘സാജ്ജയൻ,’ (1936—39) ‘വിശപ്രകാപം’ (1940—41) എന്നും ശാസ്വിക്കുന്നമണ്ഡലിൽനിന്നും സംഭരിച്ചിട്ടുള്ളവയാക്കാനു. “ഉപഃസ്തിനോട്,” (1938) “പിരാന്ത്! പിരാന്ത്!” (1941) എന്നും

രണ്ട് കുതികൾ ‘ഭാഗ്രത്മീ അഴുപ്പതിപ്പ്’ ലോറിനാം ‘ഓൺപ്പടവ്’ ‘കോ. ടി. വിലാപം’ ‘ഉപദേശം’ എന്നിവ, ‘കേരളപത്രിക’ (1935)യിൽനാം ഏഴുത്തിരിയുള്ളൂ. അതും ചേന്ത “അംഗ യായിൽ” എന്ന കുതിയും ഒച്ചവിൽച്ചേര്ത്ത് “മീസ് ദാഡിയ വിശൻ കൈ” എന്ന കുതിയും ഒഴിച്ച ശേഷമെല്ലാം അവ പ്രസാദപ്പെട്ടതിയ കാലത്തിന്റെ ക്രമമനസരിച്ചാണ് ചേത്തിട്ടുള്ളത് ‘ഹാസ്യാജ്ഞലി’ എന്ന പേരിലും മറൊരോ ശീപ്പകത്തിലും സജ്ജയൻ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിട്ടുള്ള പദ്യത്തികക്ഷേ ‘ഹാസ്യാജ്ഞലി’ എന്ന പേരിൽ ഇതോ, വീണ്ടും പൊതുജനസമക്ഷം സമ്പ്രീച്ച കൊള്ളുന്നു.

മറ്റുയും കഴിഞ്ഞത് അരുഗസ്ത് അവസ്ഥാനാം ഏഴുതിവെച്ചു യിരുന്നു. ശ്രീ. എം. അർ. നായർ സപ്പെട്ടുവൻ 13-ാം അറ റീച്ച്. മേലേഴ്ത്തിയിട്ടുള്ളതിനോട് ഇന്ന വല്ലതും കൂടിച്ചേരുവാൻ ഞാൻ ശക്തിയാലും. സെംഗ്രേറ്റിന്റെ കണ്ണീർപ്പോലെ ‘ഹാസ്യാജ്ഞലി’യുടെ ഏഴുകകക്ഷേ നന്ദിയും അദ്ദേഹം അവശിഷ്ടമായിരുന്നില്ല.

രംഗാട്ടി,
10-10-'43 }

സിപ്പിച്ചു. കണ്ണത്തപ്പ്

വിഷയവിഭാഗം

ഭാഗം

സാമ്പിരംഗിൽ	....	1
കാണ്ണുടവ	....	2
കോ. ടി. വിലാപം	....	5
ഉപദിശം	....	10
കിസ്തിക്ക് സ്ക്രാബ്	....	15
ഗ്രാൻ്റ്	....	17
ഹാസ്യാജ്ഞയി I	....	19
,, II	....	20
ഫോറിത്തർ	....	21
ഹാസ്യാജ്ഞയി III	....	25
പ്രചവാൺ	....	26
സ്രൂതാദിനക്കാൾ ഫോറിത്തർ	....	27
രക്കന്നട്ടാ	....	28
ക്രമവാദനം	....	29
ഹാസ്യാജ്ഞയി IV	....	30
,, V	....	31
അരുമീളിയമ്പാന്ത്	....	32
ഹാസ്യാജ്ഞയി VI	....	34
മരിരായ താരിട്ട്	....	35
രാധ തോഴ്വേലാട്	....	37
കേഴ്മാൻക്ലാർക്കേഡേബാഡി	....	39
ചിമ്പാട്ടാപ്പാ	....	41
ബോർഡ് വിഭജിയ്ക്കുമ്പെ!	....	42
ഹാസ്യാജ്ഞയി VII	....	43
അവക്ഷേര ശക്ക്	....	44
വിശ്രമം	....	45
അവർ പറയാത്തത്	....	46
ചായ കടിയ്ക്കവിന്ത്	....	47
ഹാസ്യാജ്ഞയി VIII	....	49
,, IX	....	50
,, X	....	52
,, XI	....	53
കളിക്കവ്യാജക പട്ടംപ്പുട്	....	54

ஒன்று கொடுவும்	....	....	59
பட்டினியிலு—	....	....	61
அனாபதம்	....	....	62
“புரோஹதி”கு சே!	....	....	63
ஏவென்ற காமகங்கூடு	....	....	64
உண்ணினோடு	....	....	66
ஸள்ளுறுமானம் கார்யக்கலைவும்	....	....	67
மாசுகாலங்கள் முன்னால்	....	....	69
ராஜாஷிலை கால பிரத்யக்ஷப்பறம்	....	....	70
மாஸ்யாஞ்சலி XII	....	....	71
பாத்திரீதி	....	....	72
காளம் காலினதிடிச்—!	....	....	74
உற்றங் டட்டியால்	....	....	75
மாஸ்யாஞ்சலி XIII	....	....	76
யுவகவியும் கவிதையும்	....	....	77
மறியேர, மறி!	....	....	78
மிழ்லைகொமங்	....	....	79
அவிடசென்றுப்பாஜைம்	....	....	80
பண்ணப்பால்வாணம்	....	....	81
நடவடிகாரி	....	....	84
என்ற வாயாலும்	....	....	85
வொயைகிழக்கங்களை ஸத்யாரங்கும்	....	....	86
அஞ்ச, விரைவுமே—!	....	....	88
—நத்தாமான்ற படபூரப்பாடு	....	....	90
கீடபூரியிலை கஶப்பிழ	....	....	96
பீராந்து! பீராந்து!	....	....	97
ஏநாரி஗ீத	....	....	99
மிழ்லை இனியாவினென்ற கை	....	....	105

ହୀନ୍ୟାଶଜଳୀ

അണിയറയിൽ

(ശനനട)

മുരങ്ങത്തു കർട്ടനയങ്ങം വേദ്യൾ—
ലൊങ്ങ വിക്രാന്തരാത്രി തീരിനായ്
കഷിയോഗനാമപ്പഠിക്കുവിൽ തുസ്തി—
കരവുമായ് ചുനാ വന്നുഭിച്ചാലുനാൻ:

“അടിസ്ഥാനി ദടിയടിച്ചുവാക്കരും—
നന്നവാദം കുറിഞ്ഞതുണ്ണേ, വിജോ!
അരങ്ങേറാത്തിനാ സമയം ബൈബിപ്പും;
കരഴ്ചറന്നു; കഫൽ പതരന്നു;
ഡക്കം കാണ്ണിലു; മുഖത്തു തേപ്പിരാി
ഡൃഢിച്ചിട്ടുവാനവാദം പോരു.
ഒരു ചിരിപോലും ചിരിപ്പുവാനെനി—
ക്കൈതെന്നാരോടു പരാഞ്ഞിട്ടാവു എന്നു?
ചിരിച്ചിട്ടാതോരു വിക്രാന്തകന്നേഡാ
ചിരിപ്പിച്ചിട്ടുവാൻ സമയമനാക്കന്നു?
അടിയന്നിയുട്ടപ്പഴിച്ചുമരബവാ—
നന്നവാദം കുറിഞ്ഞതുണ്ണേ വിജോ?”

കഷിയോഗക്കത്താവൊരു ചെറുചിരി
കലപാം ചൊല്ലിനാനവജ്ഞാട്ടത്തരം:

“കരശ്വരിന്നാതാലും, തല പുക്കരാതാലും,
ചിരിപ്പുണ്ണാം; —എതേ വിക്രാന്തകയാണും.
ചിരിയും കണ്ണികമിബിടക്കാണവു—
തോകപോൻ മിമ്പുഹൈനനിബോന്നല്ലീ നീ?
ഈവ രജിൽച്ചിരി പരം വരണ്ണിയ,—
മവനിയിൽ ചാസ്യമന്നതയാരതാൻ.
വിഷാദമാത്മാവിൽ വിഷം, വിക്രാന്തക!
വിത്രുലാനാദത്തിൽ വിലേപനം ചിരി.”

കുണ്ടല

(നടത്താന്ത)

പി. എസ്—(അമരത്ത്)

വീടുകാരേ, കൂടുകാരേ, നാടുകാരേ, നിങ്ങൾക്കെല്ലാം,
പുഞ്ചിചേര്, തുഞ്ചി നല്ലഭോഗം രോതനേൻ!
പല്ലവി: ('പത്രിക'യാമിസു ഭൂവൻ)

—ഒന്നം രോതനേൻ!

നാനാവേദം വിദ്യാരഹം, പുക്കഴിശം മാന്യനാരേ,
മനക്കാനുപിലലിറുഡം നാതാംഗിമാരേ,

—നാതാംഗിമാരേ!

യുവജനങ്ങളേ, സാക്ഷാൽ സപ്തത്രുചിന്തകനാരേ,
നവധിഗം പൊക്കിക്കാട്ടം ദീർഘകായരേ,

—ദീർഘകായരേ!

കവിതയെച്ചുളിക്കണിയിരക്കേടു 'ദേവ'ക്കേ,
വിവിധവിപ്പവഞ്ചിൽ പ്രവംഗനാരേ,

—പ്രവംഗനാരേ!

രാവണനു വൈഷ്ണവിശാൻ, കക്ഷ മാന്ത്രിക്കൈ പൊജ്ഞിച്ച
രാവണനായരോദ്ധ്രക്തരേ, രാമദേപച്ചുരേ,

—രാമദേപച്ചുരേ!

ഓഴുക്കവാൻപ്രഖ്യാതിയൈ ഭടകവാൻ ക്രൂരക്കട്ടി
രാജകീയ വടക്കുട്ടം മാന്യപൊരുരേ,

—മാന്യപൊരുരേ!

ഗവണ്മണ്ണഭ്രാഗസ്യരേ, സിഡംഗമാം സലാംകാരേ,
ഗവണ്മണ്ണേ, ഗവണ്മണ്ണിൻ മീതയുള്ളാരേ,

—മീതയുള്ളാരേ!

മാജവലിത്തനുരാൻ വാഞ്ച നാടുപോലെ നാടാക്കിയ
ബോനുപിലിപ്പുാൻതന്മുരാൻ, മനുസന്തമ,

—ചന്ദ്രിസന്തമ!

കരണ്ണപ്പട്ടവ

നാഗമഹാകവിക്കേൾ, തരാഡകാർക്കവിക്കേൾ,
വൈദരകവിക്കേൾ, ചിലപാനങ്ങളേൾ,

—ചിലപാനങ്ങളേൾ!

കമ്മീഷൻറമാരേ, നിത്യം ‘ചേറി’കൽത്താൻ വാസിപ്പുരോ,
സമ്മാന്യരാം ഭോസ്സകാരേ, ഏരെജൻസിമാരേ,
—എരെജൻസിമാരേ!

സജ്ജന സവാക്ഷാമോചന്റെക്കമ്മറ്റങ്ങളേൾ,
ഒജ്ഞുവിടാനുള്ളേൾ, യുള്ളിൽക്കരായറോരേ.

—കരായറോരേ!

വക്കവിനിനൊല്ലാവാങ്ങാവാവള്ളും കഴിപ്പാനായ്;
വആ, കിടാനുള്ളേൾ, പട്ടവിള്ളതിക്കേൾ,
—വിള്ളതിക്കേൾ!

*

*

*

(പണ്ഡവിയിശ്വ)

പൊസ്തപുള്ളിക്കിട്ടാ ദക്ഷരിപ്പ് ചേക്കിം പച്ചപ്പട്ടഞ്ഞാം,
തുന്പുപ്പുണ്ണിരികൊണ്ട കണ്ണയക്കിയും,
മനത്തിള്ളി ചിതറന രാളിന്തലാട്ടാളക്കിയും,
ഒജ്ഞപരാഡിരിക്കവിളിൽത്തെഴുവി പുണ്ടം,
പച്ചക്കിഴിക്കാർച്ചിലവു ചലിപ്പിച്ചും, ചിലപ്പിച്ചും,
മെച്ചപ്പെട്ട പികസപരമാൻ പാടിയും,
പഴക്കാളിനിർ നാറഞ്ഞ ചെന്തോട്ടിൻ തീരങ്ങളീ— .
ബലാളിച്ചേറാറു കള്ളച്ചീരിയതിന്തുകൊണ്ടം,
അത്യുഖ്യസ്ഥിനു തനാതിരക്കതേരെരിൽനാനിനാമിന്നും
അത്യുക്കണ്ണാന്നരുഹാകമിപ്പെല്ലാത്തുല്ലാം,
അവബ്ലേം, എഴക്കിനാ, കള്ളിതോഴി ത്രിക്കകാരേ,
അവബ്ലേം കേരളത്തെ സപ്രധാക്കന്തു!
അവരാതൻ ചെംപാടത്തണ്ണാർ പതിജ്ഞത്തു കാണ്ണിലയോ,
ഭേദാക്കന്നുള്ളിൽ, സ്ത്രീക്കുള്ളുണ്ടായി?
വക്കവിനിനൊരു തിനാം മറന്നിടാമവിലവും!
വക്കവി, നീ വന്നുഡിയിക്കലിട്ടുള്ളേം!

*

*

*

ഹാസ്യാഖ്യലി

(വീണ്ടും പബ്ലിക്)

നാട്ടിലുള്ള ചെയ്തികൾ എന്ന് പറഞ്ഞതിടാം ചിലതെല്ലാം
ബോട്ടിലുള്ള റിംഗരാക്കാൽ റോറംപോക്കിനാലു്,
—റോറംപോക്കിനായു്!

ഇന്ത്യാമത്മ്യക്കോമരമാം ദിന്നോളിറിത്തവുരാൻതൻ
നിന്മീമമാം ഭരാഗ്രാം കണ്ണിഡൈ റിംഗരാ,
—കണ്ണിഡൈ റിംഗരാ?

അവബിസിറിയക്കാക്കാട്ടം പാരിഷ്ഠാരമില്ലപോലു്,—
മതു പരിഹരിജ്ഞനതിനാലിപോലും,
—ഇന്നലിപോലും!

പരിയങ്കരിതിനാങ്ങമെതിർവാക്കി; പറഞ്ഞതനാൽ,
പറഞ്ഞതവൻ ലോകയിലും കഷ്ണാജീവിപോലും,
—കഷ്ണാജീവിപോലും!

ഇതിനെട്ടാരധികാരംപ്രശ്നതമാം പ്രസംഗശത്രു—
യിതിനുണ്ടു റിംഗ്രാരാൻ കേട്ടവരാണോ?
—കേട്ടവരാണോ?

അയൽവീട്ടുകാരപ്പരിഷ്ഠരിജ്ഞിയ്ക്കാ,മഹിനാഞ്ചി—
ട്ടവഞ്ചെയവകാശം കീഴിട്ടക്കണാം,
—കീഴിട്ടക്കണാം!

ഇന്തേ എന്നും വായ്ക്കൈഞാറിവിട്ടും പറഞ്ഞതനാാ—
ലുന്തേ വഴിയ്ക്കുന്ന വായിപ്പിപ്പുപ്പേരുനാണഭാമോ,
—പല്ലോനാണഭാമോ?

(ആശ്രാതു തണ്ട് വലിയ്ക്കുവിൻ!) യുദ്ധാപുസ്തകാഘ്ന്യാസം
തേണ്ടാതു മാണന്ത ധർമ്മദോധനസ്ഥിച്ചപോലു്,
—അസ്തുച്ചിച്ചപോയു്!

ആശ്രാതു തണ്ട് വലിയ്ക്കുവിൻ! മരക്കവിറിനാലിഡിഡെ!
ആശ്രാതു തണ്ട് വലിയ്ക്കുവിൻ, റാഖിനോണംതാൻ!
—റാഖിനോണംതാൻ!

*

*

*

* “കോ. റ.” വിലപം

ക്രമിച്ചണ്ടുടെ, കാരണ്യശൈലന്നീ,
കമരായാംഗന്നീ, കാമാസമാനന്നീ
ഭരണിപ്പുംട്ട് മേട്ട് വീശാദിച്ചു
മനീസിപ്പുലിറി, ബോബിലീ പാഹി മാം.

വീഴകി വാഴന ദിവഞ്ഞേംബർക്കായാ—
ലോഴകി വീഴന റോതുജലഞ്ചിൽ
ഒഴകി വന്നവാ ബോബിലീരാജരാ—
തൊഴ്തു ചെംപ്പിനാൽ, ബോബിലീ പാഹി മാം.

തിരക്കല്ലോട് വാത്തകമേശ്വരാന—
മരിയിഞ്ഞിണമെന്നണണ്ട് മരിയ്യിൽ മേ,
തിരവുള്ളക്കേട് പാവനതാകിലോ
പരമസക്കടം, ബോബിലീ പാഹി മാം.

പതിക്കശ്യാനല്ല, രണ്ടല്ല, ഒന്നല്ല,
ചതുരവീരനാർ, ഒപ്പുതിലേരേയാം,
മതിവിഷാംതെരപ്പോക്കവാനേന്നുട
മതിയാകമവർ, ബോബിലീ പാഹി മാം.

അവക പോരെന കല്ലിച്ച റീ പ്രഭോ!
കമിച്ചണരയും സ്വശ്ചിച്ചയച്ച മേ,
പെരിഡ രോഗതെക്കാളമാഖമാം
തവ ചികിത്സാരാം, ബോബിലീ പാഹി മാം.

അവക ചെയ്യന ചെയ്തിക്കെല്ലാക്കെയിം
സചിവസത്തെ! റീയറിഞ്ഞതിരെല്ലനോ?
അവശ്യരാക്കി റീയൻകമ്മിതാക്കെഎം:
അവരെന്നോതിട്ടം? ബോബിലീ പാഹി മാം.

* “കോ. റ”—കോഴിക്കോട് മനീസിപ്പുലിറി.

ഹംസ്യാജിലി

കമിഷനർ ചെയ്തെങ്കായും ക്രഷിനാം;
കമിഷനർ ചൊല്ലുവരുതാക്കെയും റ്റൂഡംതാൻ;
ഇതുടക്ക്ലേയോ വിശ്രൂതിച്ചീടുന്ന
തിരുമനസ്സീനാ, നോബിലി പാറി മാം.

അവക്കട ജോഡുമന്തസ്സും കാണാകിൽ
ഗവർണ്ണർക്കുടകിയും നാണിചെപ്പാക്കിച്ചീടും!
കമിഷനരിനാൽ ക്രൈസ്താ, രഭവദോ,
എഡ്‌സ്റ്റോൺവിലോ? നോബിലി പാറി മാം.

പലവിയത്തിട്ടുമ്പുള്ളി കാണിയ്ക്കും
ചിലരംയിൽക്കുറു വെച്ചിങ്ങനീടുനോം,
നാവര, വോഗാന്റെ നിരത്തകൾ
നിങ്ങളിലേക്കാണോ, നോബിലി പാറി മാം.

പഴയ കമിഷനർ —

പത്രാധിപർ:—എന്തും?

സഞ്ചയൻ: — ഒപ്പുതു് മുഖിയങ്കരു്. കമിഷനരെ ഘൃതം
തതിൽ കൊള്ളിയ്ക്കുവാൻ കരിച്ച ഗാഹാസ്ത്രഭാഗങ്ങാക്കിനാം.

പഴയ കമിഷനർ വൈദ്യുതമായുള്ളൂ
ചില ദിനാപ്പുകൾ അട്ടാൻ തുടങ്ങാവോ,
ചെരുതു റാന്റ * .....
തിരിച്ചുവന്നില്ല, നോബിലി പാറി മാം.

അതു മഹാജ്ഞവാദായെറാിക്കെക്കില്ല—

മീവിടെയുണ്ടാവു പാണയവരിപ്പോഴും,
അവക്കമിബല്ലുകിൽ, തുട്ടം മരിയ്ക്കുവാൻ
കയറ റോക്കണം, നോബിലി പാറി മാം.

* പത്രികയിൽ അന്നാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നവെക്കില്ലോ എന്തുക്കത്തിൽ
വരുന്ന ഈ ത്രായിൽ അവശ്യമില്ലെന്ന തോന്നകയാൽ പില്ല പോ
കകൾ വിട്ടുകളിരിയ്ക്കുന്നു.

കോ. ടു. വിലംബം

ഒരുവരേയും കണക്കുവെക്കാതെ തന്നു—
നിന്നു നിട്ടും വാ തുനോതുവാൻ
പട്ടയേരുന്ന.....
കൊടിയ മാത്രാ, ബോബിലീ പാഹി മാം.

പരമാത്മാവിശ്വസ് ശിഷ്യനായും, ധാർഖിക—
സമരത്തിൽപ്പുണ്ട് ദന്തിക്രിഞ്ഞിയ
ചതുരഫലമുന്നൻ.....
.....ബോബിലീ പാഹി ഡാ.

ഉന്നിസിപ്പാലിററി തന്റെ പുരാണവു—
മിതികാസങ്ങളും വേദഗാന്ധങ്ങളും
മതിയിലുള്ള ‘മദച്ചുതൻ’ വാദിയാം
സഹായവൻതന്നെ, ബോബിലീ പാഹി മാം,

നിജമുണ്ടും നിങ്കപിച്ചനോക്കുവോ—
ഈരിയ “നാവർ ടു” ഭീമനായ് തീനിടം,
രാക്കലാറുന്ന താൻ ചൊല്ലിടാം.....
.....ബോബിലീ പാഹി മാം.

ഇവരെള്ളുകാതെ, പാറപ്പുറത്തെന്ന—
പൂരിഹാസിപ്പുന്ന കൊച്ചാങ്ങളുണ്ടെന്നാണു
അമരക്കണഡണ്ഡൻറെ പി. എസ്സിനൊമ്പുവു—
നാടികയിരല്ലനോ? ബോബിലീ പാഹി മാം.

* * *

അവരെക്കാണിക്കായ കാര്യം നിവർത്തിപ്പു—
നെള്ളുതല്ലാണ റിയത്തിലല്ലോ ഭവാൻ
കമിഷണക്കിട്ടാരുണ്ടും കല്പിച്ച
വലിയവനാക്കി, ബോബിലീ പാഹി മാം.

അഴകല്ലാതുമ്പൂരാരാരംഭം കാണുവോ—
ഈൽ പിടിച്ച പറഞ്ഞതിടം സജയൻ
കലഹാഡണഡായ് ഭവിപ്പുമെന്നാണ്യേ
പറഞ്ഞതില്ലയോ, ബോബിലീ പാഹി മാം.

ഹാസ്യാജ്ഞലി

പന്നമതില്ലുംനോതാ, തുലിക്കാരില്ലുംനോതാ,
പന്നിരെയ്ക്കുപ്പിക്കാറാഴ്ചക്കുല്ലുംനോതാ,
പൊടിശയ്ക്കായും കിട്ടുതെൻ നോധുകരാ
കഴിയും ചാലുമായും? നോബിലീ പാടി മാം.

നയങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു, പദ്ധതിപക്ഷിച്ചു,
രേണുശൈത്യി നശിച്ചു കീടക്കാവോ
ഒരുവിധത്തിലും കൊള്ളുത്തവശരന്നായും
പലഞ്ചു ചൊല്ലിട്ടും, നോബിലീ പാടി മാം.

കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ഹാറിജ്ജുമാറായീ;
ശാഖിഞ്ഞ വാഞ്ഛുട പെഞ്ചപ്പാഡാം;
ഓജിഞ്ഞ ഭാഗ്യവും, ധർമ്മവും, ശർഷവും,
വിരുപിലിഞ്ഞിരു, നോബിലീ പാടി മാം.

പരിഭ്രം തീന്തം ദോദോ വാഴവാൻ
ശിരസി മേ വിധി ലേവനം ചെയ്തീലും;
പരഭോഷം പുമാ ചിന്തിജ്ജുന്നുത്തു ഞാൻ
നീരായ രാജാവോ, നോബിലീ പാടി മാം.

പഴതിലെത്തിനാ ഞാൻ പറഞ്ഞതിട്ടുന്നു?
പഴമയുള്ളവർ ആസുന്നുമന്ത്രിക്കാർ
വഴിക്കൈല്ലോം ഗഹിച്ചു നോതാക്കാനാർ
പഴതിൽച്ചുട്ടുമോ, നോബിലീ പാടി മാം.

കിട്ടിയുന്നാക്കിലും, ആസുന്നുക്കുക്കുണ്ടു
കിട്ടിയും വെച്ചു രാമസ്സരിപ്പാക്കിലും,
പഴകരാ ചെയ്തും, കണ്ണീരിനന്നർമ്മാരു—
രെഞ്ചതു വാഴിലും, നോബിലീ പാടി മാം.

യവതിക്കാക്കുന്നു ചോദ്യമെന്നാിഞ്ഞിരുന്ന
ഭവനവിരക്കാർ കൈഞ്ഞാസിലേഴ്തോന്തിട്ടും,
ശിവനെന്നല്ലാതെ മീണാദത്തിക്കാലു
ഭവനന്നായാ! നോബിലീ പാടി മാം.

കോ. രൂ. വിലാവം

അമിഷണാട്ടെട അലു പിടിച്ചിനാ
കരണം തെപ്പുനാ റാനാക്കണബന്നായു
നരങ്ങി വേണമോ, റാക്കരാതാൻ ശ്രാലുവീർ
അടവുണ്ടെപ്പാത്രം, സോംവിലീ പാഹി മാം.

നിരപ്പുസംശാരംകൊള്ള ഫലമില്ല—
നോറിയുള്ള തോനനാ ജുഡ്സിനുവോതാവോ,
സൃഷ്ടിക്കനം അമിഷണാട്ടെ
ജുറിപ്പും പദ്ധതം, സോംവിലീ പാഹി മാം.

വിമതനാട്ടെ വീര്യം ശമിപ്പിപ്പാൻ
ക്ഷമയും നന്നല്ല, ഗാഥവും നന്നല്ല,
സമരം ചെയ്യുന്നം, ഗാഗരാം ചെയ്യുന്നം,
അക്കവും ചെയ്യുന്നം, സോംവിലീ പാഹി മാം.

തിരുമനറ്റപ്പത്ര ചെയ്യുകയില്ലെങ്കി—
ലടിയങ്ങൾതന്നെ ചെയ്യുണ്ടിയും വാക്കം;
ഞതിനൊരു വഴിയേണ്ടിവോയെങ്കിലു—
മിവിടേശണാട്ടോ, സോംവിലീ പാഹി മാം.

ഉ പ ട റ മ .

(അനന്ദ)

ഡക്കാങ് ടിക്കിൽജ്ജനിക്കായുണ്ടായി,
വഴക്ക് തുരത്താങ് നബീനവഷ്ടിൽ
പഴയ “കേസറി”യിലിവ്യ കോലുന്ന
പുതിയതാമാങ് ലാബിതമാസിക.
വിനീതങ്ങളിൽ വിഷയശൈലികൾ;
വിനോദമാന്നതിൽ വിത്രുഖ്യദ്വേഷ്യം;
ശരതിൽപ്പുവൻകരയച്ച സഞ്ചയ—
നന്തിനാട്ടാദ്യപ്രതിയിതിനിട.
“ശരതിനെപ്പറ്റിരെൻ റിനവ ചൊല്ലണം;
ചരി ക്രതാതേ പരമ്പരം വേണം;
വിനോദസാഹിത്യവിവിധമർമ്മങ്ങൾ
വിശേഷിച്ചേഷ ഞാൻ വിവരിച്ചീടണം;
ഉപകരിപ്പിണം പലേവിയതിലു;—
ഭൂപദ്ധേരിപ്പിണം പലേ തരതിലും.”
ശരി! ശരി! ഒരുപാലതിനു ഒവണ്ടുന
പെരിയ കോപ്പുക്കളുബിട തുടരേ?
ഉപദേശംമാത്രമായിട്ടാണെന്നാൽ
‘നാശിമിശ്രി’യെനു പറഞ്ഞതാഴീന്തിടാം;
ഈതു മതിയെന്നാലിവിട നിത്രുക;
ശരതികൾ നിയ്യാണമടഞ്ഞുകൊള്ളുകാ!

* * *

കര കലരാതെ പറയണമെന്നാൽ
പരക്കയം ചെയ്യാ; മറിഞ്ഞതുകൊള്ളുവിൻ.
ലാബിതമാസികാനവീറാപ്രസ്ഥാന—
ഒബിലഡിക്കിലും പരക്കണമെന്നായു—
ഒരുംതക്കാരാഹമെന്നോതിടാ,—
മഴിപ്പായാസ്സും ചുരക്കിച്ചുണ്ടിടാം:

ଉପାଦେଶ

ଚେଷ୍ଟାହାବିକ୍ରିଷ୍ଟିଆନଙ୍କୁରୁଦ୍ଧାରି—
ହୋତ କଷାରିଯିତ୍ତିପ୍ରାଚ୍ୟିରିକଣାଂ;
ଫୁଵପିନ୍ଦରକରାମ୍ଭଲାକଷେ
ବିଜେତାକୁଣ୍ଡଳାରୋଗାଶିଗତିରିଷ୍ଟିଣାଂ;
ତିରଦରିପ୍ରାଚ୍ୟିପ୍ରାଚ୍ୟିରି ଗୀତିପ୍ରାଚ୍ୟିରାକ
କଷାରିଲେ ବାଞ୍ଛା ବାହାରିଲେତଣାଂ;
ନବୀନବିପ୍ରାଚ୍ୟିକିତିପ୍ରାଚ୍ୟିରା—
ଚ୍ୟବି ପିଟାଚ୍ୟ ଗୋପତିତିପ୍ରାଚ୍ୟିକଣାଂ.
ଚିରିକେବାକ୍ଷ କେକଷ୍ଟ କଲଙ୍କ ସତ୍ୟତଣ—
ପ୍ରାଚ୍ୟିଗତର ଲାଲ୍ଲାବାତରିପ୍ରାଚ୍ୟିକଣାଂ
କରିପ୍ରାଚ୍ୟାକୋଳେ! ଶରୀକରୁ ଚେଷ୍ଟାକ,
ପରିଚାର ପୋରା; ମୃତପଦ ବେଣାଂ.
ଶରୋକଶର୍ମାଲ୍ଲୁମାଂ ଲାବିତମାସିକା—
ପୁଅକ୍ଷୁରିଯାଇଲେ, ବିରକ୍ତମୋକ୍ଷବିନ୍ଦ.

* * *

ଶରୀଯିତକଣାଲୁମିତିକଲ୍ପଣାକ
ଚେବିଯ ଦୀର୍ଘମତୁ ଯରୀଷ୍ଟିଣାଂ;
ପରିହାସମକାଳୀ ଶକାରଂମାତ୍ରମ,—
ଲ୍ଲୋରିଷ୍ଟିଲୁମତ ମରକାନ୍ତାଙ୍କ.
ପରିହାସପ୍ରତିପରୀଚ୍ୟତିକେଣ୍ଠୋ
ଚିରିଯତେ ପୁଅସ୍ତଂ; ଶକାର ଦୁଇତାକ.
ଶାତିକେନ୍ଦ୍ର ପୁଅଣାଚ୍ୟତିଷ୍ଟିଲୁକ୍ଷାର;—
ଉତୀକେନ୍ଦ୍ର ଦୁଇଲ୍ଲୁଗାଗିଗତକାନ୍ତକ.
ବୋଲା ଦୁଇଯାତିକୀର୍ତ୍ତାକୁ ବାହୁଦ୍ୟଲୋକ—
ମରତରିଗିତତିକୁମତିଗେଯପ୍ରାତେ.
ଚିରିଯେଗାଲତିଗନ୍ତା ମହା ବେଣାଂ;
ବରଗାରଗ୍ରାମାଲୀ ଗୁରୁତ୍ୱିତ୍ୟାକଣାଂ;
ପତିଗତ ଶବ୍ଦିତାକ ଦୁଇଲମାକଣାଂ;
ତିକଣତ ଲାହାରିତ୍ୟପ୍ରକ କେବାକଣାଂ;
ଏଇ ଦୁଇ ତଥି ଦୁଇଗତାଲୁ ପ୍ରାଯା—
ବାପକହିତାପୋଲେ ମନୋଜଣମାକଣାଂ;

ഹാസ്യാജ്ഞലി

കാരച്ചാൽ റാറിലീങ്കാലുംതീ—
ലുറന 'രാഗ'ത്തിൽ മറാം ലയിഡ്സണം;
അതിഞ്ചിറ മാധ്യരൂപവലഘരിയിൽ
ഒതി മയണണം; കടവാമാറണം.
ശ്രദ്ധ വാദ്യനാക കീൽ, പ്ലൂരിനാസം റാബി;—
മതിലീറിന്നാതെക്കഴിക്ക ഫോസറി!

* * *

പരിഹാരാണ്ട്‌വം ചിരിച്ചുകൊണ്ടുതന്ന്
തരിമണലുംകുമനീതിപ്പുാറയേ:
അതിപ്പാനോടത്തു ചിരിച്ചുകൊണ്ടുതാ—
നടിയുള്ളഴിതൻ കവിരാത്രടങ്ങാളിൽ:
ഇരുല്ലട്ടത്തിലും ചിരിയെംന്നലൂരതു—
യിതരമായും പ്രഹ്രാഗിച്ചുഭോപ്പേ!
ഒരിയുളും കുഡിയും ചെടാതെന്താരാനാം
പരിഹാരാശുതം കൊട്ടപ്പു കേസരീ!
അതിലെവാരിത്തിരി വിഷം കലന്നാകി—
ലതു വീഴുന്നും തരിയു, കേസരീ!
തവ നവത്തിലുാ വിഷം റാറിയുകിൽ,
തവ നയത്തിലുാ വിഷമിന്നുകിൽ,
ഇറിച്ചുറിയേണമതിബുദ്ധക്ഷണ—
മറച്ചുംരാത്രതിങ്കർബാനാ റാബി.
(മരിച്ച ചെഫുകും, ലഭിവിട റാലഞ്ചു
ചെരുക്കണകളുണകരിക, കേസരീ!
അവധിലെവാനണ്ണ കാറി കറിച്ചുഡ്യാൽ
“മുളകമസ്തു” കാഞ്ചമവിലും കേസരീ!
അതിന്നുംനാമിടവാങ്കതെന്താല്ലേ, ശീകം,
അതുവരെയുറം രഖബാവു രഖണ്ണാൻ.)

* * *

റാറിശപ്രകാരതന്നാരിലശരീകന്തെ—
യലട്ടിട്ടെന്നനാ പരാതിയോ, ശീകം?
വരട്ടുക്കളട്ടു; തടിച്ചും വടി—
യെടുത്തു എന്നണഭാ വഴിയുള്ള റാബിന്തു!

ഉവദേശം

നിരീശപരദോട്ട് പക വെടിയാത്ത—
നാരികാണി നാരികാ കേസരി!
അവരോട്ട് പടചുപാത്രമാവാല്ലെ—
മിവിരൊളിയുള്ളതു നിന്മക്ക തന്നിടാം:
ങങ ആരും പകേഷി പറഞ്ഞതിട്ടുന്ന ഏജൻ
പരിചയമേഖലയില്ലെനില്ലെ!
അാരിശ ഗ്രിതയുംപാനിശ്ചാരം നി
ചൊരിശ തജാഗരടുത്തിട്ടുന്നോരം.
അതു ധരിപ്പുവാൻ കാരിപ്പു എത്തപ്പുശേഷം—
റിതുമട്ടാബാം തുനാമചൊല്ലേം?
അവക്കെ വാം തലതിരിച്ചുവാന
തലപ്പു ലാക്കാക്കിക്കൊടുക്ക നി ശിക്കം!
നിലവിഴിച്ചിട്ടുമാനിനാഗ്രഹിച്ചു,—
മതു ഗണിപ്പിച്ചതെ റാടക്ക നി, ശിക്കം!

* * *

നിയമദ്വൈപ്പിയിൽ ലാഭിതഭാസിക—
യലിവിതമല്ലനിണ്ടതിരിപ്പുണം.
ഡിജ്യോട ഫ്രസ്റ്റിലടക്കപ്പുള്ളേബല
നിശ്ചാരം കയ്തിട്ടംതാനം.
പരമ്പരാജ്ഞാക്ഷാരാഖ്യാതി, എ—
രോദവൻ വാചിച്ചാലുടനു “ലെവു”ലായു!
(എഴുതപ്പെട്ടശേഷാരപകിത്തിപ്പിള്ളേതു
നിയം “ലെവു”ലെനാരജ്ഞവത്തേം.)
അടിച്ചതായാലും, ലാഭിതമാജാലു—
മതിനാ ഭേദമില്ലിത്തമരിയുക.
ശ്രദ്ധാക്ഷയന്തനിനാ തിരക്കിട്ടുന്ന നി?
അതുവഴി പോഡാലുത്തം, കേസരി!
ങങ ദോഷിമല്ലു, തൊരാശ്ശമാത്രമായു
പരിജ്ഞാനത്തനിനാ വിഷയമാക്കാലു;
പൊതുവിലദ്രോഷഃപദ്രാക്ഷല്ല—
നാരിപ്പിലോ, മിണാതിരിപ്പി, കേസരി!

ହଙସ୍ୟଂଶୁଳୀ

ପତ୍ରର ନୀଳ୍‌ମୁଖୀଚୁଵରାବଳୀରେ
ପାରିଶୋଯିଥୁବେ ପରତିରୀବୁ ଗୀ—
ହୁବ ଦୁଇକ ନୀ ପିଟିଥୁରେବାଣକାକିଲୁ
ନୀଯମତିଲେ କେବା ପିଟିଥୁରୀ ନୀରେ!

* * *

ପଲତିରୀନୀଛୁଦନକଳାଜୀଜ୍ଞ ଚେପାଧ୍ୱରାଙ୍କ
ନୟଲଥୁରକାତାଙ୍କ ଦୁଇକରାହୁ ନୀଲ୍ଲୁ—
ହୁପଦିଷ୍ଟୁରୁଷ ତପାଠୁରୁ କରନୀ—
ଲଦକଳମେହୁ ନୀ ବେବରେ କେବରୀ!
ଏହିତରେତ୍ରାକ୍ଷ ହୁପଦି ପୀ. ଏହି—
ଗୁରୁଜୀଯିବେଳୁଙ୍କ ପରତତୁରେକିଅଣ୍ଟି?
ଶାତାଗିନୀ କାରଣୀ କୋଟିରେଲାରୋଖର୍ଯ୍ୟ—
ମରନୀ ଚିନ୍ତିପୁ ପଲଞ୍ଚ, କେବରୀ!
ଶାସତ୍ୟମାଣାତ୍ମ—ଭଗବାନୀଙ୍କେ—ଶାନ୍ତି
ପରିଷେଳନୀ, ବେବାଂ ଉତ୍ସିତିଲେ ହୋଇ.
ପରିକାବିଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ଵରେଳନୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟକାଳ,
ପରମାତ୍ମମିତ୍ରୀ ପରତତ୍ତ୍ଵ ମାରୀ ଶାନ୍ତି—
ଦକ୍ଷାତତ୍ପୂର୍ବାଲିରୁ ହୁପଦିକରଣ୍ତୁ
ଦୁଇକରମନୀରେ ବିକଳାବରାହାଯୁ,
କାଶିଶରତ କାଲରୁତ୍ତ ପ୍ରାସିଲବୀ ରେଣ୍ଡି ଶତା,—
ଗୋଟିଏଣତୁପୋଷୀତିରୀ ସୁବଳ୍ଲକ୍ଷାଲବନ୍ଦୁ।
ହୁବାଇଥୁ କାଲଂ ବେବାଂ କଷିତ୍ୟାଲ୍ଲେବୀ!
ହୁବା ବଜାପୋଲେ ବାରକ୍ଷ, କେବରୀ!

മിസ്സിക്കുട്ടാൻ

“കാമനക്കട്ടൻ ഗ്രാവിറ്റൻ ബുല-
രാമനന്നപ്പട്ടിപ്പുട്ടാതെ” —എന്ന മട്.

ഡിഡിഡിഡിക്കാരൻ ഗ്രാപ്പാലഗരാംനാ—
ടാലോചിക്കാതെ, യിനാലെ,
പുത്രനായുള്ള മിസ്സിക്കരിതിയിൽ
മരത്തിൽക്കാണാൽ കൂട്ടുവാൻ
നിർമ്മിച്ചു; ഞാനതോർജ്ജിച്ചീടാതെ—
അർഹാവാസന! — ഭക്ഷിച്ചു!

വാശതൊട്ടുനേഥാ ഫോറം കൂട്ടാനം
ഫോയിത്താഴുന്നതനേഥാഴും
കരണിപ്പും ദൈനിക്കുള്ളന ഒ—
ക്രത്തും അക്ഷമതേതാരൻ—
ഞാനിവാരി വിണക്കമിദ്ദും നിഃബിൽ
നാനും വട്ടം വന്നാലും,
ആയതിന് തച്ചി പോവുകയില്ലെന്ന്
വായിൽനിന്നൊന്നുറ കത്താവോ!

“എന്തുവാനെങ്ങവിത്തും ചേപ്പുണ്ട്
ബാധിക്കും എന്നാട്ടു ചെന്നാറെ,
ചോദിച്ചും ഞാനം; ഗ്രാപ്പാലഗരപ്പും
വാദത്തിനുത്തേരു ഭാവിച്ചു!
(നിത്യവും ചുരോത്താ ഭ്രാഹ്മി
പത്രങ്ങൾക്കു വായിക്കണം.)
“അംഗ്ലേ, ഇപ്പുറേ, ഭവിതിലോരോ
നല്ല കാര്യങ്ങൾ പുത്രനായു
എത്തിച്ചേരുതനേബാം മത്തൃത്വരാക്കേണ്ണും
ഉള്ളരിപ്പതിന് വേഷത്തിൽ:

ହୀନ୍ଦୁଶଙ୍କଳୀ

ଅନ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟତିର୍ଥିପୂରୀ—
ବତ୍ରତାରଳାଗା କାଳାବୁଲୀ
ଏହିତରୁବାଞ୍ଚିବାକୁ ଭ୍ରମଭ୍ରମିଷିଲା ଜାଗା
କାନ୍ତିରିଷ୍ଣ୍ଣଗୀତାରତଗାହା!

ପୃତରେ ବଶଲିକଳ — ପୃତରେ ପରିଗଠନ —
ପୃତରାପରିବାରିରୀ
ବିଶ୍ଵାସରେ ବ୍ୟାପିତ୍ତିରେ ବ୍ୟାପିତ୍ତିରେ,—
ଧୀରପରମିପୋଲୁଣ୍ଡ ପାଖରେ,
ପାଦରେ ଧୀରି ଉତ୍ସାହରୁଣ୍ଡ
ମିଶାରେ ଲୋକମ ରଖିବୋ,
କ୍ରିକାଳିଲୋକରତିରିମାତ୍ରର ମନରେ
କେନ୍ଦ୍ରିକାଇଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନିକାହା?

କାରାଗା କାହିଁନାହା! — ଧୀରିରାକାହା—
ମାବତିଲ୍ଲୁଣ୍ଡ କିମ୍ଭୁବାଲୀ:
ପୃତରାଲକ୍ଷାରଜାଲନାର ସାବଧା—
ତୃତିର୍ଥିରିବାରେଣ୍ଟା ପୋଖିଲ୍ଲେ?
ରାକଳାରାକାର୍ମିକିରାତନାଶୁଦ୍ଧ
କଳାକାର୍ଯ୍ୟି ବିଦ୍ରିଷ୍ଟି
ଆପ୍ରେପୁରାଲିକାରୀ କ୍ରିକାଳିଲୋକରତି—
ଲାପ୍ରେପୁରାଦି ଆଶାମୀ ବିପ୍ରାଦି
ଅମହିରାଲିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରରତିଲ୍ଲୁଣ୍ଡ
କୋରାମହିରିକାରୀ କୁଷ୍ମାନ୍ତିରିଲାଗୋକ
ମାଧୁରିକାରିତାଲୀ ଦୃଷ୍ଟିରକାରୀଲୋ
ଗା, ମମ ଶ୍ରୀରାମ ପାଖିନ୍ଦୁଷାହା!

ഉ റ റ റ

(കു താരാട്ട്)

ഇപ്പന്ന കീ തോഗചുവണ്ണാ—വൊങ്ക
 സ്വാന്തരിഗംഗിനം ഇടങ്ങാഃ:
 കണ്ണമനി, കീയുവണ്ണാവൻനാ — ചൊന്ത—
 ചെമ്മനിതിയുലേ, ഗ്രാൻറി!
 കീനവാധ്യാനാക്ഷം സ്വന്നേരാ—വറന്ത
 കുന്ത ചേക്ഷം പിരാനോ!
 ഭാരവൻ താനോതാം സല്ലാം തേ—വന്ത്യ—
 ഫ്രാസാമ്മം മാട്ടെമൻ ഗ്രാനോ!*
 പെപ്പതലിൻ പുമേനി പുണ്ണാൻ — പ്രേ—
 കാതലിൻ പുന്തിരി കാണ്ണാൻ
 അഞ്ച കൊതിപ്പുത്രപോലേ—യോഗി
 ബുഹമത്ത ധ്യാനിക്കണപോലേ,
 ഏകാഗ്രഭാവവദാലേ — നിരോ—
 സ്വീകാര്യ മാനേജർ ചാലേ.
 മറ്റ വാധ്യാനാക്ഷം സ്വർ—മിതി—
 ലേറം ദാന്തകാഴ്ചയുള്ള്.
 ആക്കർനിയാറു, ഹാ, നിന്റെ — ഗ്രാഡ്—
 മാസ്റ്റ്രസാന്ത്വാരണങ്ങൾ, ഗ്രാൻറി?
 ഒട്ട ശവംഖണ്ടിൽറ്റുവിനാ — മൊട്ട
 ശിശ്ചിലം കൈംജാസിലിൽറ്റുവിനാം
 വെട്ടിക്കണ്ണു മെലിഞ്ഞത — നിരോ—
 പ്രിട്ടം പിരട്ടം നിരന്തര
 എതാനം ക്രീട ദുക്കം—മഹി—
 ലേതാനാവക്ഷ കിട്ടുള്ളും.

* ഗ്രാൻറിനു “ഗ്രാൻറേ” എന്ന വീഴിയ്ക്കാതെ “ഗ്രാനേറു” എന്ന വീഴി കേണ്ടിവന്നത് അന്ത്യപ്രാസത്തിനാഡുവാകിയാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചും.

ഹരിസ്യംജലി

മാരീ ചൊരിണത്തുക്കഴിഞ്ഞു—ചേളായ
കരാപോൽ കട്ടി അരണ്ടു,
തിരഞ്ഞുനാ മാറോജർ കൈയ്ക്കിൽ,—പുളു—
വെള്ളപോൽ കാളിക്കു തീരിൽ,
ചേരുന്നാക്കരി രാം; പിന്നു—സുഷി—
ലാക്കണ്ട് കാശാനാ റിനു?

ഗ്രാൻഡ് റാമി വേഗമുണ്ടാ—രഹായ
ബാൻഡഗംഗീതം തുടങ്ങാം;
ചെണ്ണണ്ണി, റാമയുന്നു—ചോന്ന—
കണ്ണണ്ണിത്തയ്യുലേ, ഗ്രാൻഡ്!

മഹാസ്യാഖജലി ।

[‘ഗീതാഗജയർക്കണ്ണാവോട് ക്ഷമാപണം]

(നന്ദാനന്ത)

ദിവനൈപ്പാതതാനാക്കിപ്പടച്ചുനാനതമുള്ളിവിട്ടാൻ
നാൽ, ഭരിശ്വാപിണ്ണുനാനന്തത്ര പാൾ.
നാംചു നാം ചിരികൊള്ളിയുടണ്ണത മാർക്കന്തിനന;
നാംചുവാനാത്തയ്യോ, നാംക്കിപ്പുതിക്കര!
ഒഴിച്ചുനാ ഞാനാതാക്കെ; നാംചുനാ വീണ്ടും നാംരാ—
നോരിഞ്ഞലുമിന്തമാരഞ്ഞരാജിപ്പേണ്ണോ?
രാവണാഖിരിൽ, മോട്ടാർവന്റും, നോയി, ലുടുവഴികളി—
ലു വന്നവിച്ച കലാശാലാമാരിന്തോളി,
നാം. നാം. സ്ഥാനഗ്രാമരംപോലുചെങ്ങന്നുള്ളം ഡോഗ്രാഡി;—
ലാനിനാഖിരിൽ, ടെംബാറാഖിലും, കടപ്പാളും,
നാംസിപ്പേനാ ഷുക്രതിബാചി തെളിച്ചിരിച്ചുള്ളം സദ്ഗുണിലും,
നാംചുപ്പാതിപ്പേനാ ചീപർ ചെല്ലുണ്ണന്തരും,
ബാഞ്ജത്തിലും, കരയിലും, ഭവലത്തിൻ നടക്കിലും,
പഞ്ചക്രിക്കാൻ ഭന്നംബരാത വീമായിരിക്കപ്പോലും,
സംഗ്രഹിത്യവിപ്പവാഹപാറാം ഭൂതഞ്ചും പരിഷ്ടരിലു—
മാനന്ത! നാംഭൈനാനിനോക്കിക്കിഴിയുന്നോ?

തവാംഗ്രാമപ്പുംശാലെൻ കരണ്ണതോ കരയന
നവഹാസവാരിയിച്ചിലിന്നുംടുന്നു;
അതിനാലപ്പുംനുകളിലലഭിണ്ണതു ഞാനക്ഷരങ്ങരാ—
ക്കത്രിനായ് ചിരിപ്പുറം ആശങ്കിടുന്നു!
ഇച്ചിരിതന്ന ‘നാശാഗാ’നാംഭാരംമിന്നടിയണ്ണ
കൊച്ചുകരംക്കമ്പിള്ളിലോ പക്കാനിടേണ്ടു?
ഒഴിയുന്ന, നാംചുനാ, വഴിയുന്ന വീണ്ടും വീണ്ടും
കഴിയുന്ന ആക്കാദം;—നാംഭൈശിപ്പ് നാംതും!

ഹിന്ദുജ്ഞലി ॥

(നന്താനന്ത)

രിജമേരാ ചിരിപ്പുവാനാത്മിഖ്യോദ്ധർമ്മടിയൻറ
കരശ്ശഭിഖാനാം തന്ത്രിത്വിഷദിവിജ്ഞാനാ.

വാതുകാഡോലിജരാ ശേടി വിഷാദാത്മകഹാരല്ലു—
മഹാത്മചോഗം ജീവിതത്തെപ്പഴിച്ചുംവേ;
അസംബന്ധം പുലന്വലാന്നത്കുൽക്കാവ്യമെന്നാ—
യസംബുരാം മിസ്തിക്കാന്തർ സിഖാന്തിജ്ഞാവേ;
'ശാധക്തവാഹൻ, എതാരാരന്തണ'വാനാക്കാലഭ്ര—
മരോകം പ്രേരണമ്മരി വൈച്ഛുദ്ധപാറവേ;
ഒത്തമാറിബന്ധാദ്ധനിർത്തല തെററിപ്പുലവഴി
മദംപുണ്ഡ മത്ത്യർ പാഞ്ച പരിപ്രശ്നിജ്ഞേ;
അടിമന്ത്രം പുലത്രവാ, വാസമതപം വളരുവാൻ
മടവിട്ട പലരാത്രു പരിപ്രശ്നിജ്ഞേ;
ഭാരിപ്രതിശ്രൂഷജാകോടിവരിപൊരിക്കൊള്ളുവതു
ഭരിപ്രവ്യും ഗംഭരിപ്പും റോക്കിനിജ്ഞാവേ;
പുജപ്പനാ ത്രല്പുക്കാണവരെന്ന തെമ്പളിക്കിപ്പും
പുകവലി ശിലിജ്ഞാവേ ഭക്തിശ്രവണിമാർ;
ഭടിവെട്ടരോടു വിസ്തിക്കാടിയിലാപ്പരിപ്പുരിപ്പതി—
കൊടുമുട്ടി മഹാമാരേറിനിജ്ഞാവേ;
കൊടുംപടക്കാന മുടം പടിഞ്ഞാറൻഗഗനാത്തിൽ—
ചുട്ടചടരടിതന്ത്രം മൃഥാംിംവേ;
അണന്പൊട്ടിപ്പുരക്കന്ന പുശവുള്ളതജ്ഞിച്ചവോ—
ലണ്ണയുന്ന മംവത്തിൽ സ്നാനാണ്ടുപോക്കവോ;
അടക്കവാൻ കഴിവാത്ത മിച്ചിറാംരെൻ ശവിംതട—
മീട്ടിക്കേണ്ണുകാന്തതിൽ റാച്ചിംവേ; —

തീങ്ങമേരാ ചിരിപ്പുവാനാത്മിഖ്യോദ്ധർമ്മടിയൻറ
കരശ്ശഭിഖാനാം തന്ത്രിത്വിഷദിവിജ്ഞാനാ!

କେ ରୀ ହି ଠ ଠ

[Another dramatic lyric in humble imitation of the Master]

‘ମାତ୍ରମେ ବିଶେଷହୀନ୍ତରୁତି’ ଯାଇଲେ ମି. ପଣ୍ଡବୁଚ ପ୍ରସିଦ୍ଧମୈପ୍ରକଟିତ ଯୀରୀକେଳା ‘ମୋହିଗୀ’ ଏଣିକାଂ ହୃଦକାଵ୍ୟରାତିଲେ ଗାୟକଙ୍ଗାଙ୍କ ସୋମଳୀ,

‘ଆତ୍ୟନାଲ୍ୟମାମୀ ହୃଦୀରତ୍ନରତ୍ନିଲୁଗନମେ, ତୀ ମରିକଣେଣା!

ମାନକାଶୟଂ କୁରମାଣୀଙ୍କିଲୋମଣେ, ତୀ ପୋରକଣେଣା!’

ଏଣିକା ବ୍ୟଥିଲୁଗନମାଙ୍କ ପାଠିକାଯୋଜନିକ ତଳେର କାମନାଫର ମାଗରତ୍ ‘କଂଠା’ କଣ୍ଠିଯିବିକଣି ଆବଶ୍ୟକ କାହୁଣା. ରୋବର୍ଟ୍ ଲେପଣାନୀଙ୍କିଲେନ୍ଦର ‘Porphyria's Lover’ (ପୋରାର୍ମହିରୀଯର କାନ୍ଦିକଣ) ଏଣି ତୃତୀୟର ବୀ ଅଳ୍ପରୁ ଉପବଳଦୁମାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରତିଛ୍ନାନ୍ୟମାତ୍ରରେଣୁ ତେଣୁଣିଷ୍ଟୁଣ ହୁଣ ପର୍ଯୁତତିଲେ କଲାପରମାଙ୍କ ଅରୁଦରାମଂ ନାଲ୍ପିପୋଲେ ଶ୍ରମିକଙ୍କାରେ, ଆ ନରାଶକମକପିଳା ଅରୁତମହତ୍ୟର୍ଯ୍ୟକଣାମା ନାଲ୍ କଈ ପୁଣ୍ୟବିରାମ ଶୁଣିଯା ତୃତୀୟାଣେଣଙ୍କାଣା କବି ଯଗନ୍ନିଜ୍ଞାନିକଣାରେଣୁ ତରିଗିଲୁଗିଛୁ, ପୁଣ୍ୟ ତରେଣୁମନେର ପାରିତ୍ରଣର ଯମାକଣର ଆନନ୍ଦକରିକବାନ୍ କରେଗାଟ ଏବ ରୋଗ ଯୁଵକବିଧିର ଆନନ୍ଦବନମାଣୁ ତାଶ ବିନାର୍ଥିଷ୍ଟୁଣତାର. କବିତ କଈ ପକ୍ଷଯାଣୁ; ପକ୍ଷକଷ “ମହାଜନଂ ପୋଠ ବାତିତରେନ ମାର୍ଦ୍ଦଂ” ଏଣି ସମାଧାନକଣାଟ.

(କାମନକଣିମନ୍ତ୍ରିତରେଣ)

I

“କିମିଣେଣାମେଗନ୍ନାଷ୍ଟପ୍ରଭାଗତିଲେନ୍ଦର
ଚେଣେଣ୍ଟଂ ଯାମହାଯାରା.
ଗୋମଳୀ ଚେଷ୍ଟୁତୁପୋଲେ ଶତାବ୍ଦିମେ—
ଗୋମଳାର୍ଯ୍ୟଦ୍ଵେଷୁତୁଂ କାହୁଣାନ୍
ଅନୁଯତିଲୀଶେଷଂ ଶ୍ରୀମାରାକିଳାଗୀକଷ—
ପୋତାର୍ଯ୍ୟରେଣୁଗ ତୀକ୍ଷଣାଂ.
ପୋତାର୍ଯ୍ୟରେଣୁଗ ଦୃଷ୍ଟିତ୍ରୁତି ବୋଣାଂ;
ପୋତାର୍ଯ୍ୟରେଣୁଗ ତୀକ୍ଷଣାଂ;
ପୋତାର୍ଯ୍ୟରେଣୁଗ ତୀକ୍ଷଣାଂ;

II

କେବାମନ୍ତ୍ରିକାଵ୍ୟକାରଦାାଂ କେବାମଳୀ
କୋବଣୀପ୍ରକାର କେବାନାତ;

ഹാസ്യാജ്ഞലി

കൈക്കയിലുണ്ടായ കാഴ്ചി...നാ, അപ്പോൾ!
നാിയിരു, ഓരോ, ചൊല്ലാലേ!

‘മോഹിനാി’കാവ്യഗ്രംഖാമം തെളിം
ഒഹാഹിതൻ നാിയറിവില:

അക്കുതിതനിൽച്ചാവും തയ്യലാറി
മിക്കളും പെണ്ണല്ല;
(മിസ്സിക്കമം നാി കണഭവാലു,
മഹാരാജാ ചിന്നാക്കാണാരാ.)

III

കോവനിപ്പടി ഓറിയ ഓരോ—
നാിവകയോനാമോത്തില:

ആ മിസ്സിക്കാവ്യനിർമ്മാണലോലൻ
ആരിമത്രം മച്ചിലെത്തുനാ.

നാില്ലുനാണന്നു കോമൻതനാട
മെമക്കുന്നാമ്മാക്കമോനന.

ഡപ്പരാഗിലെ റാ. ക്ര. വി. പ്രതിഥി—
യല്ലലറോതനക്കയ്ക്കിൽ
കാണമത്രണാഃ;അതാ ചിന്തയാൽ ദുരം
പെണ്ണനിഷാനം വൈഴ്സിവ്യം.

IV

കോമരൈക്കാണങ്കശോടിച്ചുനില്ലോ,
ഇമനസ്സിതം ഇരുംിലാ

ഒമന;ബൈനാലി വിജവാ

കോമനാട്ടം പിടിച്ചില്ലാ

ആദ്യമേ കാണാപ്പാംശാക്കിയ
പദ്യമാ വിദ്പാൻ ചൊൽക്കയാക്കാ:

“എന്തു കാണും ഞാൻ, ഒന്നിലിക്കാണ—
തെന്നൊരത്താസപ്പോം?

§ 1936-ലെ ‘മാതൃക്കി വിശദമാർപ്പതി’

മോഹിതൻ

ഓച്ചലാസ്സേ, ‘മോഹിനി’യ്യേ,
ഹാ! മദ ദിസ്ത്രിക്ട്‌കാൻഡ് എന്നു്
വിശപ്രസിഡണ്ട്‌റത്തെനിക്കി, എന്നൻ
രവിഹ പ്രലന്തനാജ്ഞാക്ഷ്.
ഡിസ്ട്രിക്കലു്”.....

V

.....മിത്രത്തോഷമം—
ക്കി പരാഗിതാൻ ചൊന്നപ്പോൾ,
ഓമനായോൽ ചുലെടുത്തോ—
മോതിനാം റോഫിനുക്കുംബായു്:
“അപ്പരിപ്പിഞ്ചു വേദുകയില്ലോ;
കോപ്പിരാട്ടി റാ കാട്ടേണം.
‘മോഹിനി’കാവ്യമിപ്പേണാണു എന്നൻ
വായിച്ചുന്തന്നമോക്കേണം.
ബോമനൈപ്പോലെ തോന്നുവാസത്തി—
നാ മച്ചിൽത്തന്നവം റോക്കേണാ.
എന്നെ റാഷ്യായി പ്രേമഗാനത്താൻ
ബോധ ചെയ്യുന്ന താരനാനു;
ആയയു പക്കി എന്നു പൊരുത്തേയ്യും;
പേരുംകൊണ്ടിഞ്ചു കേരുകിൽ
സമ്മാനാർഥിക്കാമെന്നുകയ്യും, ലതു
ചെങ്ങേ നാ വാങ്ങിച്ചുംടോണ്ടു്!”

VI

ഓമനായിമ്മുമോതവേ, കോമൻ
ഭീമമായോനു എന്തുംപ്പോയു്.
എന്നിട്ടും പോകാൻ ഓവചില്ലുന്ന
സന്നതഗാത്രി കണ്ണപ്പോൾ

ഹാസ്യംജലി

എടുത്തവരു ചൂലൊന്നാണോന്നാരാ,
ചെട്ടുന്ന കോൾ പീണ്ണനാകം
പെടിപ്പുണ്ണേററും ചാടിനാൻ, പടി
ന്നു, തടഞ്ഞയേറും, കഷ്ടമേ.....
-(കോവനി പൊക്കാമറിയതെന്ന
കോമനാനത്രേ അണാതമായോ!!)

VII

ഒരു ഗം ചൊല്ലാൻ വാക്കിയില്ലിനി;-
തെതിരെന്നോ നിഷദ്ദാക്ഷിണിം.....
കോമനിനോളം ദോധിട്ടില്ല, ത-
നോമലാക്കണ്ട ശേരണതിൽ.

ഹാസ്യ എജലി ॥

സണ്ണയൻ ഗവൺമെന്റ് സഞ്ചയൻ സമ്പ്രീജ്ഞന പ്രത്യേകപരി
ഭേദനപത്രിക:—

(നന്ദനന്ത)

കൈ ചിരിച്ചുട്ടിതന്നിലടക്കാ ഞാബാൻ പരാതി—
പ്ലൂജിൽനോക്കൊത്തിക്കാം, മർഗ്ഗവള്ളുങ്ങരേ!

പകലിരവോങ്കോഡല പണിചെയ്യും, പാടപെട്ടു,
പല പൊൻചാഡലക.ഡ ഞാബാങ്കാരിംതു;
അവയെല്ലാമറിയുന്നതിനാ മുറിതിനാ മുറിന്തു;
ഗവൺമെന്റേ മുഖ്യാലിതാരോടോതാവും?
പൊൻകണ്ണികൾക്കിരിക്കിയിൽമട്ടാങ്കുംഞ്ഞേനാന്തില ഞാൻ
(മാൻകണ്ണിനാ കടാക്കാത്താൻ എംപ്ലോജേംഡോ!!)

ഇവയെല്ലാമരിക്കാംനായും, മാജിനി, റാലി—
മബിച്ചതെല്ലാവർമ്മാഡ തരായ്ക്കുംപ്പി:
ഇം റോവിലെൻമരാസ്സുരിപൊരിക്കൊഡാ കേഴ്വായ്യ,—
സ്ലീ റാറക്കത്തീച്ചുട്ടിൽ ഞാൻ റാറിംയ്യായ്പി:
ഹലമെന്തെൻ ഗവൺമെന്റേ മുറിച്ചുനീക്കാംവാൻ കര—
ബലമരഞ്ഞനാങ്കുംതാൻ കിം കരോമി സർ?
അശക്തൻ ഞാൻ പഹരിപ്പുവാ, റാശക്തൻ ഞാനാക്കവാൻ;
വശക്കേടെന്തിനിനിന്നേൽ വരുവാനുള്ളൂ?

ങങ ചിരിച്ചുട്ടിതന്നിലടക്കാ ഞാബാൻ പരാതി—
പ്ലൂജിൽനോക്കൊത്തിക്കാം, മർഗ്ഗവള്ളുങ്ങരേ!

പ്ര ഫ റ കു റ

(നാടാന്തര)

മരിവാനം ഞാൻ ആശുമതിപ്പ്; വേദാപ്പതിപ്പ്; മഹസ്യേ
ചെവറാറച്ചു നില്ലുന്നില മരിവാരേടത്തും.

പഴക്കാളി ചിന്നിപ്പൂയമൊരു ചോരപുഴവകൾ—
ലൊളിച്ചു ഞാരാനെന്നപ്പോളും മരിവാിൽപ്പു!

പല ജോലിത്തിരക്കക്കര പലവഴി അടന്നെന്ന—
പ്ലവവും വലിപ്പുന്ന പലേഴട്ടിലായും.

പലമിശ്രിച്ചരണഞ്ചുളിക്കന്നി, ലെൻഡിപിന്തക—
ഖലിഞ്ഞതങ്ങോ ഭരിതതുപോയിത്തുള്ളിനിരിൽ.

ചെരുതിരച്ചില്ലിക്കാൻ, കരിമീൻക്കണ്ണിക്കണ്ണാൻ,
പരിത്രഖമേറാറാസവിലാസവായ്ക്കാൻ
കരുതാതെ നാൻ വിശിഷ്ടാരാച്ചിവലക്കണ്ടക്കിലെൻ
കരമുടിപെട്ടാലുണ്ണോ ധർമ്മവൈക്കല്ലും?
കംമേജോ? ചെയ്യതാരോ? ധന്തമങ്ങോ? ഹാബാവതെ—
നെതന്നുമിണ്ണുന്നരുത്തിലാണ്ടുനില്ലോ!

വരതരംഗിനി, നിന്നാിലിംഭവാംനായോഗ്യൻ ഞാൻ;
പിരിയുവാഡാക്കൻ ഞാൻ: പ്രണയദാസൻ.

കരുതിൽ ഞാൻ നില്ലുണ്ടനോ നിന്നായാതെ വഴി തെററി—
ത്തിരിയാതെ, മുന്നോട്ടു നാൻ പോവുകോമലേ!
ഇന്നു ഒന്നോളണ്ട് പ്രപാതത്തിലെൻമറാണൊരുമാത്രം
സീമയറോരാരാന്നത്തിൽക്കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്!
അതിലേരുച്ചുാദിപ്പതി, പ്ലിതിലേരക്കാമിപ്പതി—
പ്ലിതകാലാടിനതൻ ഭോൾക്കാടുകൻ!

പ്രസാദാമുക്കൻ പ്രഭാതം

(നാടകന്ത)

ന്നരോജു ദഹനിയില്ലോ ചൊന്നാശന്നേപ്പു! കാന്തിച്ചുര—
സരോലാസനരാഖിക്കേ! പ്രസാദാത്മിക്കേ!
നിസ്വാസവിരിപ്രഭാസരിനാനിലേബാരിത്താ!
നിസ്വാസവിരിപ്രഭാസരിനാനിലേബാരിത്താ!

വിഷമുമനിഗ്രഹരഥലക്കന ഗുണവ്മിപ്പാൻ
വിഷാദാത്മകനാരെനന ക്ഷമാച്ചനിൽപ്പ്:
അനന്തമാമിത്തുിൽനാനിനാനന്തമാമിത്തുില—
ജ്ഞനന്തതൻ ധതിരെനന സിഖാന്തില്ലവോർ;
പുതിച്ചാത്മപ്രവർത്തനാവ്യഗ്രഹകര പ്രപാതപ്രതിം
നിരത്മകദ്രംബാന്താന്തലപ്രക്ഷിപ്പില്ലവോർ;
പരാശ്രമവിഭ്രതിക—ഖനംവ്യതാരക, ഖല്ലിൻ
നാരാശതൻ ടിപ്പണിയായു് വ്യാവ്യാനില്ലവോർ;
ആശാശതശരോശ്രപ്പാതപ്രഥമിതരായു് പരിടയവോ—
‘യീശാവാസ്യമിദ്’മെനന വിസ്തരില്ലവോർ;
വേദാന്തം ഞാൻ പാശയ, ല്ലവരേംതമാംഘാസ—
മോതാവാംരോഴിച്ചുള്ളാക്കാശാധ്യാദ്ദേപ്പു?
അവച്ചീന്നും ചറഞ്ഞത്രികാ; മവരെന്നു ചറഞ്ഞനാലു—
മാനൃതസ്ത്രാതൻ ഞാനിപ്രഭാസിനിയാറിൽ.
അവരുപ്പുതു സ്വീം ശരിരെനന തെളിഞ്ഞതാലു,—
മിവനാശ്രിതാക്ഷാതിനാിലേക്കാില്ല!

സരോജു തെളിയില്ലോ ചൊന്നാശന്നേപ്പു! കാന്തിച്ചുര—
സരോലാസനരാഖിക്കേ! പ്രസാദാത്മിക്കേ!
നൃത്യകാന്തക്ക്ലപോലെൻ പ്രതിക നിസ്വാസക്കാരെന്താ—
ലാര്യാസത്യപാലക, ഖാലപ്പുഷ്പമാജ്ഞായു്.

ବେଳେ ଟେଟ୍ସୋ

(ଶାନ୍ତି)

ବୀରତକୁତନେତରଙ୍ଗରୁଷମାନୀରେକାଣ୍ଡ୍ରୁ!
ପରିହାସନ୍ତରୀଗମତିରେ ବେଳେଯୋ?

ବିଷ୍ଣୁରେକାଣ୍ଡ୍ରୁତନ୍ତିଗାରିରକର୍ତ୍ତବ୍ୟାରଙ୍ଗ—
ନାହିଁଲ୍ଲିପି ଦ୍ଵାରାରଙ୍ଗରୁ କାଣ୍ଠୁ?
ମରିମାଯି— ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାହିଁଲ୍ଲିପିଲ୍ଲାଞ୍ଜି—
ନାହିଁଲ୍ଲିବାନ୍ତି ଚଣ୍ଡିକରାଇଷ ମର୍ମପ୍ରଫୋ!

ଏହି କରିଯିବ ଧାରିଯାଇଲ୍ଲାତେବାନାଂ
ତକବତିଗା ଜାଗରାକରିବାରଙ୍ଗ କାହିଁ
ଅରିଯୁଗାରିଲ୍ଲାଯୋ, ରାଜବିଲଭାତାଯୋ?
ମରିଯିଲ୍ଲା ଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରାପ୍ତବାନୀଯୋ?

ଅରତତକୁତନେତରଙ୍ଗରୁଷମାନୀରେକାଣ୍ଡ୍ରୁ!
ପରିହାସନ୍ତରୀଗମତିରେ ବେଳେଯୋ?

കു ദി വ ഓ റോ

[മദ്ദാസ്‌ഗവമേഖലാജിന്സ് ഭരിപക്ഷാവലംബമില്ലാത്ത ഫ്രാന്റുമായി സർ കമ്മറ്റെക്കടക്കലില്ലിരുള്ള നമസ്കാരസമേരം]

**വാഴിപ്പുറിൻ ശ്രീകർഷ്ണാവൈ! വാഴിപ്പുറിൻ ശ്രീകർഷ്ണാവൈ!!
വാഴിപ്പുറിൻ ധർമ്മാനൃതാനൈ! വാഴിപ്പുറിൻ നിഷ്ടംപരൈ!**

തന്ത്രാട്ടാരാനാനാഉച്ചേരാം അഖ്യാതിൽപ്പുറിടിക്രടി—
പ്പിനോനാക്കം തജ്ജീടിനാ അക്ഷിരാൻ സിൽബന്നാഡിയാദു
പിനുവുന്നുടെ ചെന്ന രശകാത്രു വാഞ്ചാൻ തന്നെക്ക—
ക്കാവിഴ്ചം കാട്ടി നില്ലും എതാവേ, ജൗിച്ചാധും!
മഹാശ്രൂരങ്ങാക്കരിച്ചുവു ചിന്തിച്ചാധു,
ഒറ്റമഹുവർമ്മേരാഥു മുളകിൽത്തലോടവേ?
‘ദേശാഭിഖാന’ ഭാമനാ പാശ്‌പഞ്ചാക്ഷരിയോതി
ക്കേശഭ്രംഗിപ്പുമാക്കം ജീവിതം വരിപ്പുട്ട
വകന്നാ; രവിട്ടുനാ രാജകീയാധിംബനര—
സകലജാമി മന്ത്രിസ്ഥാനം കൈവിട്ടിടോണ്ടു!

**വാഴിപ്പുറിൻ ശ്രീകർഷ്ണാവൈ! വാഴിപ്പുറിൻ ശ്രീകർഷ്ണാവൈ!
വാഴിപ്പുറിനാരാധ്യരാജ്ഞാക്ഷമാരാധ്യരാ!**

രാജ്യത്തിൻ പ്രാതിനിധ്യം വാഹിപ്പും പുമാനാര—
പ്രജ്യനാമവിടുനാ ദർശിപ്പും മഹ്യത്തരതിൽ
അസ്ഥിച്ചീടിനു തവ സാഹിവ്യ;—മെന്നാലെവു
നിസ്തുപദ്ധതോ ശല്യം സപനമാനാദ്രംശത്തിലും;
കാഷ്ടിച്ചുവാരാ മാസം ഹാനാതൈകഴിപ്പും—
ദിംജുരു; മുത്രതേജാശ്വമായതാദാട്ടു, ശ്രീമൻ!
അപ്പുറ— മുദ്രാഗ്രണംശൈത്രുമേം ഗവർണ്ണരാഥു
തരിക്കതക്കേക്കിട്ടുവാൻ ഗുക്കിച്ചുവെച്ചിട്ടില്ലേ?
ആയതിൽ മീകാച്ചുമുത്രേജാശ്വു നിസ്തുപദ്ധത—
ഈയാതാക്കന്തിലെന്തിനീ മുതിജ്വാസം?

**വാഴിപ്പുറിൻ ശ്രീകർഷ്ണാവൈ! വാഴിപ്പുറിൻ ശ്രീകർഷ്ണാവൈ!
വാഴിപ്പുറിൻ ശാർഘേരാഥുക്കതരിലെന്നാമരൈ!**

മറ്റൊന്ത്യംഞലി IV

(നതോന്ത)

I

മറ്റപിച്ചു ഞാൻ ദിവാനിസിൽ; ക്ഷേമപിച്ചു ഞാൻ ആള്ളുന്ന രിരിൽ;—
 ജജപിച്ചു ഞാൻ ‘മുണ എ’ ലൈനാദ്യാന്തനേതാ;
 ഒരുബാതു ഭക്തിശോഗം, മരത്തിൽനിന്തൽ ക്ഷീഡന
 രിങ്കഭവംപോലുമെന്നുണ്ടുക്കാഡിലക്ഷ്യമായോ!
 തപിച്ചു ഞാൻ ജിജ്ഞാനശാൽ; ക്ഷേമപിച്ചു ഞാൻ ഗ’രാംഭസ്സിൽ;—
 ജജപിച്ചു ഞാൻ ‘ന’ വാനാൻ ഞാനെന്നന്ത്യാസത്യത്വാദി;
 ഒരുബാതു മുഖിശോഗപ്രശാദത്തിൽ ആകാശേശ്വരം
 പൊതുസ്ഥിൽ ‘ഞാൻ ന’ വാനാദെന്നു ആക്യാഖ്യാനായോ ഞാൻ!

II

ഒരുബാതു;— ഒരുബാതുജ്ഞുക മെന്തോ മെഉറാക്കേരു—
 മോജ ചീരിശ്ശുന്നു റിണു മഹിനബിനാശാം”;
 ഒരു പൊച്ചുവിസ്തൃഷ്ഠാനാജരത്തെന്നു ജപമാല്യം
 കാരണാക്കേക്കാശാൽ പൊട്ടിച്ചുറിക്കയായി!
 കാശുമയക്കം രാശ്ശിച്ചല്ലപ്പുപ്പുംവിരിപ്പുത്തുംഡിൽ—
 ലാഡയമാധ്യരൂപം കിഴിക്കൊന്നാവുംപിൽ—
 വാ രാന്തരച്ചുനാളിർത്തെന്നതിൽ തുച്ഛാംതസ്സുംശാശി—
 ലാ സന്ദോഷനാറിർത്തിരത്തിലെലാഴകിപ്പോയും ഞാൻ!

III

രിങ്കുവിൽ വിടക്കാലാംബനാജഞ്ചു, ഇടക്കിയെന്നു
 പെരുവഴി ഒടക്കമിക്കിടാത്തലാരോടു.....
 അകന്നപോ, ഇകന്നപോ, യകന്നപോക്കന ഞാനെന്ന—
 നാകമലരേച്ചുവടിച്ചുടാം തട്ടാതെ!

ହୀନ୍ୟୋଜଳ୍ପି ।

(ପାଠ)

“ଶ୍ରୀ ଶତାନ ଶ୍ରୀଗୋପାତୁଲେଖନ ଗାମଦୋହ—
କେନାହୀନ୍ତିର, ରହିପରିଓରାଧାଃ
ଶ୍ରୀ ବତଲ୍ଲୁଗୀକାରୀକୀଯେତୁ ଶକ୍ତି—
ଫୁରୁ ଶୁଦ୍ଧନୀ ଲାଶତ୍ର ବାଚିଷ୍ଟାଵାନୀ。”

ଏହିଗୁଣାଖ୍ୟାତୀ ଗାଇତ୍ର ଗା'ନାହୀନ୍ତିରେବୋ—
ଶ୍ରୀତମମୋକ୍ଷଗା ଶତାନ ପୁଲରବେଶକିରୁ!
ଶ୍ରୀବାଦହୟାକେଳେଶ୍ଵର କାରଣିଶ୍ଵରୀପ୍ରିତିରେବ,
କାଳନାତାତ୍ମା ଶତାନ, କେତେକଥାପତାତ୍ମା ଶତାନଃ:

ମାଯବାତ୍ରୀ ପୁଣିନୀ ଷ୍ଟ୍ରୁବାଦିତାନ
ମାନତ୍ତ୍ଵକିଳଂ ମାଟିବିଷ୍ଟିଷ୍ଟିଷ୍ଟନ୍ତ;
କେବାଲୁଗାପମିନ୍ଦ୍ରତାବୀନୋତିଂ
ଷ୍ଟ୍ରୁବିତତାଷ୍ଟ୍ରୁବାକ ମାତଂ ବିଟତନ୍ତ;
‘ଶ୍ରୀଶାଯତାତ୍ମା ଶେବକବୁ’ବୀରଗାନ
କେବାନୟଲ୍ଲଭନ ଷ୍ଟ୍ରୁକୁତ୍ତିରୁକୁଳିଲି;
‘ଏହିନ୍ତା ଅପାତ୍ମି ରାଜୀନାଳେବାରାଗ୍ୟ’ବେଶଗାନ
ଭାଙ୍ଗି ବନ୍ଦ ଶୁଦ୍ଧନୀ କଣ୍ଠରୁତିରୁ.

ଏହିନ୍ତାବୀ ଶ୍ରୀଗୋପାତେଶ୍ଵର ଲାମଦୋହ—
କେନାହୀନ୍ତିର, ରହିପରିଓବାନ୍ତି
ଶ୍ରୀ ବତଲ୍ଲୁଗୀକାରୀକୀଯେତୁ, ରା, ଶକ୍ତି—
ଫୁରୁ ଶୁଦ୍ଧନୀ ଲାଶତ୍ର ବାଚିଷ୍ଟାଵାନୀ!!

* അവിളിയമ്മൻ

ദീവിളിഡവിളിഡാം,
 കവിളി കവിളി നിന്തകാരും.
 നിന്തന കഷണഭിരതലയിലിടാൻ
 നാലൂടു തോപ്പി നിനക്കില്ലു;
 നിന്തന ഭവതകരി പോകാൻ
 നാലൂടു ദോപ്പ നിനക്കില്ലു;
 നാലൂടുഭാം പാഞ്ചത്തുവാൻ
 വാഴിലെ നാവു നിനക്കില്ലു;
 ‘ഹരി’ എനക്കിരുതുപാലും
 ഹരി ഹരി, വായു നിനാക്കേഴ്താൻ;
 രാപ്പക്കുലകം ചുറ്റിട്ടും
 കാൽപ്പയിനക്കാദ ശതിശില്ലു;
 കാരം ഓട നടനാലും
 കാപ്പി കടിജ്ഞാൻ വക്കില്ലു;
 നാലു തൃപ്പാന്നങ്ങാ പറവിച നിന്
 ചപ്പച്ചിരിയതു ആണന്നോം,
 ഇന്നുഭവത്താദ ചുജവിരിയു—
 എന്നു ചിലക്കാരഭിപ്രായം;
 അതു കൂപ്പാനമുഖാ,
 (മായം ചൊട്ടുനന്നിര എന്നും?)
 അമുഖനും ചിരിയക്കു—
 നിശ്ചാരതന്നിരലാരാഴില്ലു;
 എന്നാലും എന്നാശാനോ—
 ടിനനാദ കാര്യമുംപുണ്ട്:

---

* ബാലപണ്ഡിതൻ

അനുപിള്ളിയമ്മാമൻ

നൂറ്റായിരുമായ് കാണുന്നു
കാടുകശ്ശേനാം മാറ്റാതിര്സ്;
ഞുയ്തിലോന്നന്നാമ—
നാംബാധത്തിലെടുത്തുടേ?—
വലിയൊരു പാപ്പിനാടകിലേറീ—
ടുലക്ക് ചുറ്റി രാടന്നുടേ?
ചെങ്ങാളിനൊരു ചെലവുപില്ലാ;
ചെറും റിക്കതി കൊടുക്കേണ്ടാ;
ഞുള്ളക്കാരി വഴി മാറ്റത്തിനാ—
ലത്യാപന്ത്രം ഭവിപ്പില്ലാ;
രാന്വരെടുത്തമു കേസ്സാക്കാ—
നന്ദിപ്പോലീസ്ത്രില്ലാ!

രിംസ്യാജലി VI

(നേതാന്ത)

ക്രിന്മാപ്പുറംപോലെ കിടക്കുന്ന വാസിത്തീ_
ലോക മഹ്യപ്രേരണം കേരളപ്പ്; —കാലഗാജ്ജരാം!
ഭദ്രോഷക്ക്യമാം വാഴ്ചിച്ചതാലിട്ടിച്ചു തുരിയ്ക്കിൽ—
സ്സപ്രതീക്ഷം സർവ്വംഗരൻ്റെ ചിരിക്കായ്ക്കും!

മരണാശാഖിജ്ഞപതിസ്സുനിന്നപരമാം പേരെന്നാലും
മടിച്ചിടാതതിനാ ഞാനോതാം സപാഗതം!

വരങ്ങ വേറാലിലെത്ര പൊരിഞ്ഞു ഞാൻ ദിനംതോന്തം?
നാരകത്തിക്കഴിതനാിലെത്ര എറി ഞാൻ?
ഭരതമാം ചിന്തകളാ, ലഗനമാമാശകളാൻ,
പ്രകാശവംപെട്ടെത്ര നാഡാ കഴിച്ചു ഞാൻ?
ഇനിയുമൊരിന്തപോലും കയ്യന്തരൻ തെളിത്തണ്ണിർ
കിനിയിപ്പാ — നിച്ചുടൊന്ന തണ്ണുപ്പിള്ളുവാൻ—
'സമയമായിപ്പോലും! സമയശായിപ്പോലും!'
ക്ഷമ പോയ വഴിക്കിട്ടിക്കാണ്ടില്ല ഞാൻ!

തിരുമെന്തി, തിരുമേരി, മരണമൊന്നാഴിച്ചേണോ—
ക്കൈണാല്ലോരേണി വെറിട്ടിക്കൈലുന്നാവുകിൽ,
ഉരിക്കവേ ചിരിക്കാവാൻ ചരിക്കമീ വിഴുഷ്ഠകൻ
മരിയുള്ളവാനോയക്കംതാൻ — ഒരിക്കൽമാത്രം!!

Ṅ “ഔത്യുഃ സമ്പ്രഹരണ്യാധരം തുവശ്യ ഭവിഷ്യതാം.”

—ഗീത: ഞാ: 10, ഫ്രോ: 34.

മലബാറ താര്യം*

[പുതിയ കരണവൃദ്ധാധകിടാവിനെ
തൊട്ടിലിൽ കിടാതി പാടവാസവേണി]

കീചന്തുനികിടാവോ?—രാഘ
കോമളകൊട്ടരൻ എവോ?
പാതിരക്കുരിങ്ങരക്കുതോ?—ചേറിൽ—
പുാതി മരഞ്ഞരുള പോതോ?
കുററാം ദണ്ഡലപ്പാവോ?—തിനാ—
ലേററം ചൊറിയന ചേവോ?
പാഴരറാരേംടക്കലമോ?—പെരി—
ചൂശി തുന വിലമോ?
കാലക്കണ്ണതിക്കുകോ—കാഴ—
കാലദോഷത്തിൻ മിച്ചകോ!
ചൊട്ടക്കശ്ശത്തിലെച്ചേരോ?—തരം—
രെട്ടുള ചഞ്ചാതിക്കുറോ?
ബോട്ടപിടിയൻറ കാറോ—കേവരു—
കൈബട്ടിലിൽക്കിട്ടുന ചോറോ?
ഓട്ടപാത്രത്തിലെനെന്നതരോ?—സന്ധ്യ—
യുള്ളടപ്പുരയില മോറോ?
ഞവണക്കെള്ളുക്കഴിവോ?—മിന്നുക—
കാവ്യചുഡൻ കഴിവോ?
ഞക്കം ലാഭിയ്യാത്ത വോട്ടോ?—വിഷാ—
കാത്തുകന്നാൽ പാടോ?
സാര്വദശിപാശിതൻ കോട്ടോ?—പോസി—
യോട്ടക്ക കീറിയ സാർട്ടോ?

* ബാധപദ്ധതി

ମାନ୍ସପୂର୍ଣ୍ଣଲୀ

ଅତୁଳଙ୍କ ତୁଳକଣ୍ଠ ପୁଣ୍ଡରାଃ—ଗାଲ
ଯାରଙ୍କ ପାଶକୀୟ ପୀଣ୍ଡରାଃ
କାଲିବେଶତାଷ୍ଟତିଲେଖକଣୋଃ—ଗଲ୍ପ
କାଳତିରକାଵ୍ୟତଳ ତୋଳୋଃ?
ଚାନ୍ଦଙ୍କ ପିତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ କରନେବୋଃ—କାଲିର୍ଥ—
କେନ୍ତ୍ରିକାରକଙ୍କ ପିଲବେବୋଃ?

*

*

*

ଏଗନ୍ତିଲ୍ପା, ମେଗନ୍ତିଲ୍ପାଂ ଚୟାଲ୍ପା—ମିତମ;—
ମେଗାଲତିଗାରିତମିଲ୍ପା.

രാധ തോഴിയോട്

[തണ്ണീൻ അനരാഗകമലയുള്ളറി രാധ—ഗോകലത്തിലെ രാധ—
മനസ്സും വിചാരിച്ചതും തോഴിയോട് പറഞ്ഞതുമൊക്കെ നശിട്ട
അവകവിക്രി യാതൊന്നും ബാക്കിവെക്കാതെ പരസ്യമായി പറ
ഞ്ഞതുമീൽത്തിരിയ്ക്കുന്നവെന്നു് കരാർ ഖുശിട്ട പറയകയുണ്ടായി.
ഒഴുവൻ റീസ്റ്റിട്ടില്ലെന്നാണു് തന്മാംകു തോന്നുന്നതു്.]

(അനന്ത)

ദിവിനരാഗമെന്നനാറിയില്ലോ ഞാനൈ,—
നന്നഭവംമാത്രം പറഞ്ഞതിംാം, തോഴി.

പടി കടന്നവനട്ടത്തിട്ടനേരം
പകല്പിനാ തെളിവിയികം കാണ്ണു ഞാൻ;
അട്ടത്ര ചെല്ലവാനാവൻ വിഷ്ണിയ്ക്കി—
ലഭതെനിജ്ഞായ പദമിഷ്ടകവാൻ;
‘കവിഞ്ഞത വാക്കേതാൻ പറഞ്ഞുവോ ഞാനൈ’—
നവൻ പുഞ്ചശോകം കലാർഥ ചോദിക്കോ,
നിഹൃദയവാക്കകര തുരത്തുരപ്പുണ്ടി
റാറിഞ്ഞതുവിഞ്ഞുമെൻ എന്തുമെങ്കിലും,
വരംഭ തൊന്ത വിട്ടവാ പുറത്തെല്ലു
വയന്നി, ലൈറ്റൊയ ചതിയിൽ തണ്ടോഴിഃ?
കരതലമവൻ തൊട്ടുന റോരത്ര
തരിച്ചുവാണ്ടുമെൻ സിരക്കൾഡ
ങങ മിന്നല്ലിനാരണ്ഗാചാഞ്ഞത്തത്രം
കരഷിലേ, ജൈഹ്രത മഹാത്തിരം തോഴിഃ?
അവരനാക്കാണാവാനശരം ക്ഷമിയുക—
ഖവഞ്ഞീ റോട്ടത്തിൽപ്പുതരിമാരുന്നു;
മനമിടിഞ്ഞവൻ മട്ടുപ്പോകവേ
മദ്ദീയമാനാം മയ്യും തോഴിഃകുന്നു;

ହୋସ୍ପିଟାଲ୍

ପଡ଼ି କଟନାବଳୀ ହରିଷ୍ଚନ୍ଦ୍ରାଳ, ତୋଟି,
ପକଳଲୁବାନ୍ତି ଉତ୍ସିଲିଯିତାନ୍ତିମହାକନ୍ତୁ.

ଆଗରାଶ୍ରମରେତାନାରୀକାରୀ, ଲୈଖଣୀଙ୍କ—
ଅନ୍ଧବ୍ୟଂହାରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାନ୍ତି ଫତାଫି.

*

*

*

କଷ୍ଟିଵଚନାଂ ଶତାନରାତ୍ରି, ତୋଟି, ରୀ
ବେଳିଲ୍ଲିତାରୋଚି ପରାତତ୍ତ୍ଵପୋକାଣ୍ଠି!
ଯରିଲ୍ଲି ରେବତତା, ରଣ୍ଜନୀରିଲ୍ଲାରାମ୍ଭୋଚି
ତରିବୁମିଲ୍ଲାହିଲ୍ଲ ପ୍ରମାଯମଳୀ, ତୋଟି!

കേഴുമാൻക്കണ്ണാംവക്കവേണ്ടി

‘മദലനമറിയ’എനിൽ നായികയായ മറിയന്തിന്റെ പേര് കുറുത്തും കാണാമ്പുടന്നില്ലെന്നാലും പിലങ്ങട ആക്കേഷപരമ പരിമരി കവാനായി ഒരു തൃതീയത്തോടു പുതിയ പതിപ്പിൽ,

“കേഴുക്, കേഴുക്, കേഴുമാൻക്കണ്ണാംവേ,
കേഴുവോക്കാശടാശടേകം ചെവം”

എന്നാലും മനോഹരവരികളെ,

“കേഴുക്, കേഴുക്, കാധാമറിയമേ
കേഴുവോക്കാശടാശടേകം ചെവം”

എന്ന മഹാകവി വള്ളത്രേഖാ മാററിയിരിയ്ക്കുന്നതായി കരാം ഇതു യിടെ ഇതെഴുതുന്ന എഴുപ്പേടു പറഞ്ഞു. ഇതു വാസ്തവമാണോ എന്നറിയുന്നില്ല. ആണെന്നുകുണ്ടെന്നു താഴെ ചേക്കുന്ന വരികളെ അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിശേഖ്യമായും, അബ്ലൂഷ്കും മെലിൻ അന്തരമൊക്കെ സാമഗ്രി ചെയ്യുന്നതെ എന്നാലും അപേക്ഷയായും കയ്യേതെല്ലാംതാണ്.

ക്രൈസ്തവി, ക്രൈസ്തവി, ക്രൈസ്തവി! നാമ്മുടെ
കേഴുമാൻക്കണ്ണാശ്ശൈക്കുശാലേന്നേ
കാധാമറിയമായും മാററിപോൾ വള്ളത്രേഖാ,—
ശാധായമെന്തിതിന്മുഖേതയുള്ളു!
നായികതൻപേരക്കാവ്യത്തിലില്ലപോൾ,
വായനക്കാർക്കു ദിന്നപരംപോൾ!
പോരയോ തോന്നാസം? നായികതനാട
പേരാണക്കാവ്യത്തിന് പേരുതന്നോ!
ചേരുന്ന ചട്ടപ്പുറത്തു; പോരെങ്കി,—
ലോരോരോ പൊച്ചംജില്ലമാദ്യമായി!
“നീരലുക്കണ്ണിന്ന ഇകന്ന ബാഘ്യത്താ”—
ലാരേയും കോംമയിക്കേക്കാലുംഇച്ചററം
കേഴുന്ന കേഴുമാൻക്കണ്ണാശ്ശൈതേതായ—
പാഴിന്ന നാഭോദയ? മാററിനിൽക്കാൻ?

ହଠମ୍ୟାଳାଜାଲୀ

ବେରାତ କେତମାଣୁକଣ୍ଠାଶ୍ଵରୀ ବାହୁଦ୍ଧିତ୍—
ଗୁରୀଣକିରିଯାନ୍ତ ଜୀବିଷ୍ଵାଳ୍—

ଗ୍ରୂହ୍ଷିଷ୍ଟିଷ୍ଟାନାବିଲ୍ଲୋଗଣହୀନାଥ,—
ନେତ୍ରିଷ୍ଟକେତାଯାଲ୍, ଚେବାଣୋ ତୀର୍ତ୍ତ.

ଅବ୍ଲେଙ୍କିତ୍—ପେରିଲ୍ଲୋତେକକହିଲ୍ଲେଙ୍କାଳ୍—
ତତଲ୍ଲୋଗା ବୁଦ୍ଧିଭାନ୍ଦ୍ରୀରକ୍ତଗାଲ୍

“ପାରପୁରତଣାତ ପଗନେନ୍ଦ୍ରାଂ ପରୀ—
ନୀରଲପଣତା” ଯ ତିକାରିଲେବଣ୍ଟାନ୍
ଦାଲ୍ ବରିକଶ୍ରୀନ କେରଶ୍ଵରାଲ୍ଲୀକାରୀ—
କାଲରାସ୍ୟହାଏ “ପ୍ରୋତ୍ସାହ୍ୟ କ୍ରିତ୍ରୀଷ୍ଵରପୁରାନ୍ତିଃ
ପାରାମ୍ପରୀଣକିଲ୍ଲୁଂ, ଶାମାବରିକାଳୀ—
‘ପ୍ରାପ୍ତିର୍ଦ୍ଦିତିକାରିକଣାଇଲ୍ଲ’

മിമ്പ് റേഡിപ്പ്

[എഴുവരിക്കവിതക്കാരോട് മാസ്റ്റ്]

(ഉപസ്ഥിതി)

മിചലിക്കം—മിചുനഭാസത്തിലെ—
ക്കടലിക്കം—ഇയാവഹം കേരളപ്പ് എന്നാൻ:
അലറിയാണത്തുന്നായിരം കൈകക്കി—
ലവരാറി രഘുരിതകക്കംഗം വാരിയി!

ചലജ്ഞേ! ഫോരമിക്കാഡാസാഹാസം
രില മറന്ന തിമക്കാഡ്യു റീ പ്രമാ:
അടിയുറച്ച ധരിതൃതിൻ ഫാലക—
ചുംടിവിയപ്പ് റീ, ശാസ്ത്രങ്ങളുംചുംടിയിൽ!!

ബോർഡ് വിഭജിക്കമരേ!

(നേതാന്തരം)

ഒരു തത്ത്വപോലെ വിഭജിക്കാം — മധ്യികാരപ്രഥമത്തെ
 ജീവിതിയിൽജ്ഞനിച്ചുള്ള ദശാസനങ്ങാം!
 ഉന്നതവീ! നെഴുനേപ്പാലീൻ! വിലപ്പുട്ടറില്ലെവതി—
 നായിരേക്കാഴ്ചാജാജ്ഞാക്കണ്ണ ശാന്തമ്പ്രയോ?
 അവക്കു തോന്തിയപോലെ അനുഭവത്തും ശിപ്പിക്കാ—
 നാവക്കു പോന്തത്തുപോലെ കാര്യം രേഖവാൻ—
 അവക്കു ധിക്കാരംതാൻ നടക്കമിന്നാട്ടിരല്ലോ—
 ഇളവമതി വിണ്ടക്കു നടക്കേണ്ടിച്ചീരുവാൻ—
 ആപ്രതിനിധികരിതനാജിപ്രായം വക്കവൈണ്ണം—
 തഹംമാം പദ്ധതിൽ എത്തിന്തിരിപ്പോൾ:
 അവക്കു കത്തരുമി, തവക്കു തോന്ത്രവാസ,—
 മതിനു നാഭാക്കന്നാഴം വഴിപ്പേടൊള്ളു!
 ഉന്നതവീ! നെഴുനേപ്പാലീൻ! പ്രയതിപ്പിൻ! പ്രധാനമി—
 നായിരേക്കാഴ്ചാജാജ്ഞാക്കണ്ണ ശാന്തമ്പ്രയോ?

- അവക്കു ഹിതംപോലെ ഒക്ക പോക്കവാദീക്കന്ത്രം
 ശവത്തല്ലജ്ഞന്നക്കൈബേംബാർഡിനുള്ളിലും
 കടത്തവാ—നികത്തവാൻ—നാഡേംഗിപ്പു—നാവർക്കലം
 നടത്തവാൻ സേപ്പുപ്പോലെ കാര്യമൊരുപയോളം,
 ഒരുപ്പുനാഡോഡുമവ;—രിതിനേന്താത്തരം നാല്ലാൻ
 പരന്നാളു മലനാട്ടിലാനീല്ലോതായോ?

ഒരു തത്ത്വപ്പോയും വിഭജിക്കാം — മധ്യികാരപ്രഥമത്തെ—
 ജീവിതിയിൽജ്ഞനിച്ചുള്ള ദശാസനങ്ങാം!
 ഉന്നതവീ! നെഴുനേപ്പാലീൻ! സോഽരേ! ഗണിയൈണ്ണം—
 തുയിരേക്കാഴ്ചാജാജ്ഞാക്കണ്ണ നാം ശാന്തമ്പ്രയോ? †

† ബോർഡ് (മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ്) വിഭജിപ്പിക്കുകയില്ല.

മിസ്റ്റിണജലി VII

(മുന്നോട്ടോ ഭര്ത്താവേ'—എന്നപോലെ)

കുരകാണാക്കണ്ണ് രക്കരിക്കടലി—
ലൊരു ചീരിതേരാണിയിറക്ഷവാനായു്
ഒരിങ്ങം എന്നാൻ, റട്ടുരുതനാ ലോകം
ചുഴിവൻ പഴിച്ചാലും തുാശലെന്നേ!

കടലേറോ ദ്രശപ്പള്ളം സംഭവോലി—
ഞൗടനടൻ എടട്ടി തിരഞ്ഞിയാലും,
നീഴലില്ലാദിപ്പി വമിച്ച വാനാം
കീഴിയിന്നാണ്യും വരുത്തിയാലും,
കരഷിൽ പ്രതിയപറാി ചൊഞ്ചമാനാ—
കരിഞ്ഞേലം വർവ്വിട്ടലറിയാലും,
ചുഴലിക്കാറുഡശിതൻ കാൽ പിടിച്ച്—
ഞൗയരച്ചുഗറിഞ്ഞരിഞ്ഞനാലും,
അലയപയോദ്ധാബ്ലാത്തക്കടി—
പ്ലൂഞ്ഞാരി കോരിച്ചുാരിഞ്ഞനാലും,

കുരകാണാക്കണ്ണ് രക്കരിക്കടലി—
ലൊരു ചീരിതേരാണിയിറക്ഷവാനായു്
അമരതെതൻ തന്മുരാൻ വാഴുവോളി—
രടിയനാ പേടി തരിന്മുളിപ്പ്.

ଓ ରୁ ହୁ ରେ ଶିଖ

(ଆନନ୍ଦ)

“କିମଣଂ ହାରିପ୍ରୋତ୍ସାହ୍! କରମଂ ହାରିପ୍ରୋତ୍ସାହ୍!
ରେତକେହାଣାତିରଳ ଶରୀ କାହିଁରେତୁପୋତ୍ସାହ୍!
ଶରୀରୁଷୁ କାଲଂ ଶୁଦ୍ଧିତାଯେଗା—
ଯିତିଲିପିଚୁର୍ମୁହାରେତୁତିକବାଣାଗା.”

(ପରିତ୍ତ ଶାକାରୀରେତଳ ପ୍ରିୟତମରେଯାରାତ୍ମା
ପଢିଗତାରଳମାରୀରେତଳିବୁ ମଞ୍ଜବେ;
ପରିମତିପ୍ରକ ପରକବେ ପାରିଲୁ,
ପରିତ୍ତ ପାରିଗାଯିଥିଲୁ ପ୍ରମେତପୁରୁଷୁଂ ଶାକାସଃ)
“ଶୁଦ୍ଧକବାଲରାତ୍ମିପ୍ରକପ୍ରକଶିତ୍ତୁଃ
ପଢି କରନାପୋତ୍ସାହ୍—(ରାତ, ରାତ୍ରା, ରାତ)
କରନାପୋକଟ୍ଟେ କବାର୍ଯ୍ୟଠିରେଗାମୁଣ୍ଡ
କିନ୍ତୁପ୍ରତ୍ୟତୀକ୍ଷେତ୍ରେଯମବକ୍ଷ କଲ୍ପାଣାମ!

“ଶବ୍ଦିନ୍ଦ୍ରିୟରେଗତାନାମତତ୍ସ୍ଵିତ୍ସ୍ଵିଜ୍ଞାନୁଥିଂ
ଜ୍ଞାନାତ୍ମ ଶରୀରାପ୍ରୋତ୍ସାହୀକମିଲ୍ଲିଗା;
ଶାକିମରତଂ ରାତ୍ରେବେଳାରୁତ୍ସାହେଯକୀ—
ଲାଦିଜ୍ଞ ପଢ଼ାଇଂ କୋଣିଜ୍ଞାନିଲ୍ଲିଗା;
ସ.ରାଜ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀଜ୍ଞାନାର୍ଥରେବାକର୍ତ୍ତା—
‘ମତତୁ ମୋରେ’ଗା ବିଲମ୍ବକିଲ୍ଲିଗା—”

ଉଦ୍‌ବନ୍ଧବଶ୍ରମାରୀତିରତ୍ତା—ହରିତ୍ୟରା—
ରତତ୍ତ୍ଵରେବାମୁଲ୍ଲୋ କିମ୍ବିରେହାତିରେଗାମ!
“ପରିବତିରାଇ, ଜ୍ଞାନ ଚେରିଶଙ୍କ—
ପରିବିଜ୍ଞାନ୍ଦ୍ରିୟ!—ପରିହାରୀଜ୍ଞାନୋ?—
ଦୁରୀକରିବେଳାଗାମା ମହାବିଜତନାର
ଦୁର୍ଜ୍ଞାଗାପ୍ରକା ପରିଜ୍ଞାନୋ, କାମକୁ?”

വി ശ്ര റ .

ഉമ്പാറ—എത്താറ!—എന്നോ, ഇന്നുവീ—
ജനം കാശിക്കും പെപ്പാങ്ക കുല്ലുക്കർത്തി:
അതിനേൻ്തു എത്തേരു പിടഞ്ഞത്തണ്ണിനു
പായ്ക്ക മന്ത്രം വല്ല നാലുപാടും.

പായ്ക്ക് പേഖാന്നാവരെന്തി, കനാദ്ധോ—
ട്ടുനോത്തുമോരാത്ത വിചാരഞ്ഞന്നുറ്റ;
കിടക്കവൻ താനിനാിമേരു മടിക്ക—
ചേളംമുടിത്തട്ടിലണച്ചു ശൈഷം.

ഫെർ എറിനോലവരുന്നൊ പറയ്ക്കു, യുറോ—
പ്പുംനാകെ ദ്രൗഡും കുടിക്കിട്ടു;
ആരുന്തരാദ്യാഹതിയേരു റാവുൻ—
ഡ്ലൂക്കുന്നോ മുഹ ചുക്കിട്ടു;

കോണംഗ്രസ്സും അന്തിപ്പാവരജഖ—
രാക്കട്ട; ഭേദബന്ധക്കിലും ഒന്തുപോട്ടു!—
എന്നോടരോനും പറയേണ്ണു, താവെന്ന്
മടിയുംതാനിന്നിനാി മതക്കുന്ന്.

വത്ര, ചോംവരാരിനും! ലോകമെന്നു—
പ്രാശിച്ചിട്ടാം; റാണെന്നുമത്തുന്നു:
വത്രനു ഓബ്രസ്സും കൊണ്ടു;—നീനോ—
ടച്ചക്കവാനും മടികാട്ടികാ താൻ.

അഭാർ പറമ്പിത്തര

(അനന്ത)

‘പരിശത്തെതനവർ? പരസ്യരം കാട്ട
 പിരിംഗത്തിട്ടുംവായ് പരിശത്തെതനവർ?
 ഹിന്ദാലംഗതാട്ട അചാരിഡോഷവും,
 ചാളപുരിഥതൽ കൊഹിഒമോഷവും,
 ഒരേവാങ്ങ ചോദ്യുദയനാം അക്ഷണാ:
 ‘പിരിംഗത്തിട്ടുംവായ് പരിശത്തെതനവർ?’
 മുമിതലിൻലിതിഗ്രാമ്പിലും
 പ്രശസ്തനാഭാവാം മഹാത്മജിതാനം
 പരസ്യരുചുച്ചു തശ്വര വാഗ്രം ദശരി
 ചൊരിഞ്ഞു തല്ലിയെ മുഹാഗയാക്കിപോതൽ!
 ‘പരിശത്തെതനവർ? പരിശത്തെതനവർ?’...
 പരിശക്തില്ലാതെ, മഹികയില്ലാതെ!
 സുരാപഗോർമ്മിഡോടിതല്ലി ചോദിപ്പു
 ചിരിച്ചു അഴിനീറുമേലാലു. മ്ലോലം:
 ഒപ്പോദയിനപ്പുതംപറയടിയിലാ!
 മഹിതമാം ചോദ്യം ധ്രവാിപ്പുതില്ലെല്ലീ?
 അനോബിയൻകടലതിന്നപൊങ്കാലംനൈ—
 നനിഞ്ഞതിടാണതല്ലീ കിടന്നല്ലനാ?
 അനോബിഡുരിധിയുംപ്രാശം—പ്രതിനാഡിയിൽതൊ—
 നനിഞ്ഞവാനല്ലീ പരക്കം ധാരാനാ?
 ‘പരിശത്തെതനവർ? പരിശത്തെതനവർ?’
 പരിശക്തില്ല എന്നനനിഞ്ഞമെങ്കിലും!
 ഒരു കാര്യം പക്ഷേ പരിശത്തിടാമിപ്പോൾ
 പരിസ്യമായി എന്ന ഭയലുംഭേദങ്ങൾ:
 പരസ്യരമവർ പരിശത്ത കാരിയം
 പരിശത്തിനുലിഞ്ഞ കൊട്ടുവിരിയല്ലോ!

പായ കടിയുംവിൻ

[കൈ കലങ്ങൾ ഉപദേശം]

(കാകളി)

പായ ചാരേതി ചാരേതി ജപിയ്യും
ചായയെത്തന്നെ മനസി ചിന്തിയ്യും
ചുക്കവെള്ളത്തിനുടക്കിയുകരമായ്
ഭക്തിനുമുപ്പാഴം ചായ കടിയ്യും
ഉദ്യർത്ഥാഗരംബോവയും ചെയ്യുകിൽ
മദ്യാഹം റണ്ണാം തീരമനസംശയം.

ഞാനരച്ച'ടുവാല്ലിൽ, മാറ്റരേ!
നുറമെനിയ്യും കര്ത്തപ്രമാടതികിൽ.
തൈക്കരാക്കാട്ടിലെസ്സാക്കാൽ കലക്കരം—
ണിക്കെർമ്മപലതി ചുണ്ണിവിയ്യുന്നവൻ!
ഇക്കു സത്യമാണായതിൽ റിപ്പോർട്ട്
മിക്ക പത്രങ്ങളുമുട്ടിച്ച'ടിനാർ!!

ചൊല്ലധാനദ്ദേശാടനിദ്വാലുമിമാൻ:
“വെള്ള വെള്ളിന്ത്യയിൽ മദ്യനിരോധനാ!
ഒരുപാരിശ്രമച്ചുടുവിൻ, ഗ്രാമിന—
ഉത്തമസൗഖ്യമഭാത്യയും മാറ്റവാൻ.
ചായയാണായതിനേനക്കമാം പോംവഴി!
ചായയാണായതിനേനക്കസിഖലുംഡയാ!
ചായയ്ക്കു തുല്യമായുംരേഖലക്കിംഡം
ചായതാ’—(നാിയലക്കാരമനനപ്രയം.)

ചക്കരയാണപോൻ ചേക്കേണ്ടതായതിൽ;
ചിക്കെനെന്നതമന്ന് പാലുമൊഴിച്ചിടാം:

† ചായ ഉരക്കൊത്ത നശിപ്പിയ്യുന്നതു സ്വരൂപിശ്വാസം.

ହୋସ୍ପିଟାଲ୍

ଗ୍ରାମୀଣବୀଚ୍ଛାୟ ମୋହୁକିଳ୍ପିଗ୍ନାଇଥୁ
ଗାମୀ ବଶିଷ୍ଟ ପରିଗ୍ରହିଷ୍ଟୁଙ୍କାପୋରୁ!
ଗନ୍ଧ ରାଗୀପୁଣୀ! ତେବୁଲୁହରତୀକ୍ଷଣ—
ଶୁଭିଗ୍ନିମେଲେଖନୁଂ ପରଗା ଵଶିଗ୍ରୀଥୁଃ
ଗାସୁଖିପୁଖାହାହାହ ରାଜ୍ଯିକାଂ ରାତ୍ରିରତାହାରିଲୁ!

ଚାର କାରିଷ୍ଟିବିଳିଲୁ! ଚାର କାରିଷ୍ଟିବିଳି!
ଚାରିତାଳୁ ଭାରତାରକାଳିକାଳି!

வெள்ளுவிடலி VIII

(உபாசப்பிள்ளை)

இனக்குமத்து கருமூழிலை எந்தை
பெறுவதினையான சாஸாத்திலவே,
ஒரு வாக்கான்தி பெட்டுள மின்தி வாக்கு—
கதங்காலாக், முதோ, நக்குத்துவுமியில்.

நீரிவிழக்குபோலாயை மஹிதலங்;
பாபானாபோய் தூரைக்குத்துறை;
கிரயகரிகி, மஹாகவி வழங்கேந்தால்
பரவுத்துபோக், ‘கலுஷம் புராங்கமாய்.’

தரமுமானிது, மானத்துபோமிழூாசு’
வரங்குமீட்டிலெல்லாம்தாத்து வெவ்வி எந்தை!
விரை கலந்த தமிழ்நாடு வீணாமலி—
ஙங்காயுமென எந்தை நெடுத்துபோய்!

மின்தானிழுது, வீணாமிழுது,
காஷானிழுதினி தேஜஸ்ஸாரிஜுவுஂ;
ஊடியிழுப்புரை சுந்துலத்துப்பிதை—
நாடியநூற்றிழு;—நாம், எந்தை யநூராய்.

ஒரு வரங்காதுமினா எந்தையுமிழு
திழமநாலை கலானத்து கேட்கிட்கில்:
யுவமஹாஸ்ஸிதென் ஸாமதம்புஜநாயை—
நாவெநாரிழுலுஂ தோநாதிரிழு என!

മിസ്റ്റിജലി IX

[നമ്മുടെ മിസ്റ്റിക്കവികളേയോൽ പേടിച്ചവിറച്ചുകൊണ്ട്]

(അനന്ത)

ഒരു ചീരിയിന്ന നിന്നക്ക ഫേതമു,—
ണ്ണാൻ കണ്ണിർക്കണമെന്നിപ്പു ലാഭവും;

കൊച്ചവെയിലേറു തള്ളം ഞാനെ, ഞോ
നടന്നപോക്കന നിരാലംബാധപഗൾ;
കടന്ന ഞാൻ തവ തണലിലിത്തിരി
കിടന്ന തെല്പുണ്ണൻ തള്ളപ്പു മാറ്റവാൻ;
മട്ടമലർത്തോപ്പു! ഭവതിയോ, ഏറ്റ
മതി തെളിയിപ്പും ഗുമസ്തിത്തിനാൽ,
മധുരകോകിലകളുസ്തരത്തിനാൽ,
മധുമയാനിലപ്പും ശ്രസ്തരസിതത്താൽ,
പുളകകാരിയാം തള്ളിർത്തലോടലാൽ,
പുതുജീവൻ നല്ലം പ്രഖ്യാദവാസ്തുനിനാൽ
പരിചരിച്ചു, വന്നിരുന്ന പോക്കന
പമിക്കരാനെന്നെപ്പുരിഗനിപ്പാതെ!
ഞോടിയിട കണ്ണൂനന്തചുപോയി ഞാ—
നടൻ കിനാവോന്ന തെളിത്തുകണ്ട ഞാൻ:
‘സുടാഡ കോലുമീയപവനത്തിന്നൻ..
യുടമ ഞാ’നേവം നിന്നചുപോയി ഞാൻ.
(കിനാവിലെതന്ത്സാമസംബന്ധത്രം
നിന്നവിലെപ്പത്രമെന്നറിഞ്ഞവരുണ്ടോ?)
ഉണ്ണം ഞാൻ കണ്ണു തുടച്ചുപോകവേ—
യഥാത്ത ഭാനമാനപരവാല്ലിയിൽ.
ഇന്നിയുമെത്തുന്നോ വഴി നടക്കണ—
മെറിപ്പു കിങ്ങുഡയിക്കണിവതിന്നുണ്ണേനു.
വരട്ട ഞാൻ, ദിവ്യകലാവിലുസമേ!
തിരിച്ചു ഞാനെത്തുവരേപ്പു തോങ്ക നാ’:

ഹംസ്യാജ്ഞലാ

കയ ചിരിമാതും നീനക്ക ചേതമോ,—

നോക്ക ക്ലീൻകവാചവാഡിപ്പു ലാഭവും!!

[ഈ തൃതിയെക്കറിച്ച് ഒരു ലേവക്കൻറെ സംശയങ്ങൾക്ക് അടക്കാ പക്കം “സജ്ജയ്”നിൽ, പി. എസ്. ഇങ്ങിനെ മഹപടി പറയുന്നു:

ആദ്യത്തെ രണ്ട് വരുകളിൽ ചിരിയും ക്ലീൻക ഉദ്യാനത്തിന്റെ യാഥാം: ആദ്യം ചിരിച്ച ചിരി ഉദ്യാനത്തിനു ഗണ്യമായ കയ ചേതുവും പിരിയോഗാം പൊഴിച്ച ക്ലീൻക പാമ്പനു ഗണ്യമായ കയ ലാഡ്യുംതന്നെ എന്നായി. ടുക്കാബന്തെ വരുകളിലെ ചിരിയും ക്ലീൻക വാമമെല്ലായാഥാം: പാമ്പൻറെ വേർപാട്ടനിമിത്തം നഷ്ടമാകന്ന അവൻറെ ചിരിമാതുമെ ഉദ്യാനത്തിനു ചേതമാണും ഗണ്യിപ്പിയാണള്ളു എന്നും പാമ്പൻ പൊഴിപ്പേജുംബിവനു ക്ലീൻക അവനും, പക്കണ്ണ, ലാമോയിക്കുന്നതാമെന്നും അതും. ഈ അതിമുഖ്യം, ‘കയ ചിരിയുണ്ടു് നീനക്ക ചേതമെണ്ടു്’, ‘കയ ചിരിമാതും നീനക്ക ചേതമാണു്’ എന്ന വരുകളിലെ വ്യത്യാസംകൊണ്ടു്, അയൽനേന്നെങ്കിലും, ഗ്രാമാധിരിപ്പുമെന്നായിരുന്ന സജ്ജയൻറെ വിശ്രാബം. ആസുകതിയെ (“പാമ്പൻ ലാമോയിക്കുന്നതുനു . ക്ലീൻക എന്നു ഉദ്യാനത്തിന്റെതാണക്കിൽ അതു്” ആസുകതിജന്മമായ പാമ്പൻറെ പദ്ധതാപദ്ധതിയും പാമ്പൻറെതാണക്കിൽ അല്പമായ കയ തൃതീയതയെയും അതു സൂചിപ്പിപ്പിയുന്നില്ലു്” എന്നായിരുന്നു കയ സംശയം) സംബന്ധിച്ചുടരുന്നും, സജ്ജയൻറെ പാമ്പൻ ദക്ഷനല്ലു, ആരക്കുകൾ മാത്രമാണെന്നും; തൃതീയതാപത്രിതി മനോജന്മമാകയാൽ അപ്രസർത്തമെന്നും; അമീവാ അസുകതിയിലോടുകൂടിയുണ്ടു് ഇങ്ങവരുള്ളുണ്ടാകാറുന്നതുകൊണ്ടു്, പരസ്പരവിനാശവേതവാണെന്നും, വേണമെക്കിൽ സമാധാനം പറയും.

‘തിരിച്ച തൊനെന്നുത്താവഴരജ്ജു് — ’ എന്ന പ്രദയംഗത്തിൽ പ്രത്യാശാ സുഖമായ കയ പ്രതീക്ഷയാണു് പാമ്പനുള്ളിത്തനു തെറവാരണയാണു് തസംബന്ധമായ സന്ദേഹത്തിനാസ്പദമായിരത്തീന്തനു സജ്ജയൻ ശക്കിയുന്നു; അതു് ആത്മദൗഷ്ടല്ലും ഫെതുവായും, അപരിഘട്ടവ്യസജ്ജേന പാമ്പൻ ദയവുള്ളുന്ന പോതനകളിൽ മലമായിക്കുന്നണണാം? “ബു ഇന്നാം ആനന്നാമറു” എന്ന ശൈത്യക്കടി പറയുന്ന സ്ഥിതിപ്പും, ‘വർംനിരി പ്പുന്ന ദിവസങ്ങളും?’ലെ അനഭവത്താസ്പുറാി അതിങ്കവിശ്വാസ പ്രത്യാശയും വഴിയെവിടുക?

മറ്റൊണ്ടോളി കു

(നന്ദനക)

വാരിയ്യുവിനൊരിയ്യുലെൻസ്‌ഹാജരേ! സവാക്കേൾ!
ചിരിയാർത്താൻ മനഷ്യനാ മുഗ്രേതരത്പം!

സാഹിത്യത്തേപ്പോലും ചശ്ചിക്കണ്ടിലാഴ്ക്ക കൊടത്തുവാൻ
മോഹിച്ചിട്ടും ജീവത്സാഹിത്യാഖാരുക്കാരേ!
പരസ്യരസ്യം ലാഡലക്കത്തിനാവശ്യതാ—
പരിഹാരമെന്ന ക്രൂക്കേഷാം ചെയ്യാരേ!
വിദേശക്കാരുടെയും വിസ്തുവത്തും ജപലിപ്പിയ്യാ—
നാദ്യാഗിയ്യുള്ളിച്ചപ്പോടിത്തലച്ചോരോ!
ചട്ടിനിതൻ പൊരുതിയ്യായും നിന്നുക്കൊടി പറപ്പിച്ചു
പട്ടണപ്രക്കാരിന്തിനൊരുഞ്ഞുവോരേ!
സോംരംഭം! (മഹാകവി പരിഞ്ഞപോൽ) പതിജ്ജാപ്പേ,
'സേപാംരംഭരിക്കൂയിത്തിരുഗ്രപ്രതിഞ്ഞിൽ'!

ചിരിയ്യുവിനൊരിയ്യുലെൻസ്‌ഹാജരേ! സവാക്കേൾ!
ചിരിയാർത്താൻ മനഷ്യനാ മുഗ്രേതരത്പം!

മിംസ്യാണജലി XI

(നേതാന്ത)

പറയുവാൻ കരുതിയ കാര്യമിന്നം പറഞ്ഞില;
പറന്നപോകുന്ന ശീലും ദിനമോരോന്നാം!

ഒരുവൻ വഴിയിൽവെച്ചുംവിധി പുലവി; ഞാൻ
മരവാക്കാനാക്കുവാൻ തിരിഞ്ഞെടു നിന്നോൻ!
ഒരുവൻ പരഞ്ഞാഹം തൊഴിലാക്കി ശൈലിഞ്ഞപ്പോൾ
പൊതക്കുവാനവന്മായും കച്ചുകെട്ടി ഞാൻ!
ഒരു സഖാവപമത്തിൽചുരിജ്ജുവാൻ തുടർന്നുവേ—
യോക്കാൻ ഞാന്നല്ലവാവിൽ വഴി മുടക്കാൻ!
ഇതെന്നായ തൊന്തരവീം, തുടർന്നുവിൽപ്പിറന്നാളും—
രിതിനാട്ടോന്നിതിനാട്ടവറിഞ്ഞൊരല്ലോ:
ഇതിനെങ്ങാറവസാനം? പെയ്വക്കപ്പുടയോടൊ—
നേതിരിട്ടാനാറിന്നായോരോണ്ടു വിശ്രമം?
ചെക്കിട്ടപ്പുംചുരീട്ടമിബ്പുചാല്ലത്തിനാടയിലോ
നില്ലശ്ശെമൻ സന്ദേശം ഞാൻ മന്ത്രിച്ചുഭേദം?

പറയുവാൻ കരുതിയ കാര്യമെത്തും പറയാതെ
പറന്നപോകുന്ന ശീലും ദിനമോരോന്നാം!

കിളിനവ്യ റിടെ പട്ടഭാഷിസ്*

[കേരളത്തിലെന്നല്ല, ഇന്ത്യാരാജ്യമെടുക്കുന്നു കേംവി പരമ്പരാവാൻ
കൊള്ളണായിരുന്നും, പക്ഷെ, സാമ്പത്തികമായ കര്ത്താവരിതന്നിരുത്തം,
ഇടങ്ങിപ്പുായതുമായ ചണലും പരബ്രഹ്മായിലെ ഒരു വസിച്ച അതിശ്യേഖരക
നാജകാലാഹലസംരംഭത്തിന്റെ പരിത്രമാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്.]

(വടക്കൻപാട്ടരിതി)

ഒക്കിൽക്കുട്ടിയുടെ കുട്ടിനവ്യാർ,
എഴുപത്തിനിറാലു കഴിഞ്ഞ നവ്യാർ,
ഉച്ചതിരിഞ്ഞെത്തരംതൊട്ടു നവ്യാർ
ഭരതപ്പുന്നപുജ നടത്തുന്നണേ;
ഓരോന്നായും ക്രപ്പിയൈഴുന്നണേ;
മീൻമുള്ളു ക്രന്നപോൾ ക്രൂരന്നണേ.
നാഴിക പത്ര വെള്ളപ്പുള്ളപ്പോര
പാട്ടം കവിത തുടങ്ങി നവ്യാർ,
കൊട്ടംകല്ലാശം തുടങ്ങി നവ്യാർ,
വാവിട്ടു പെട്ടുന്നലറി നവ്യാർ:
“ആരാട്ട ചാപ്പുനോ? ചാപ്പോരപ്പേ!
പൊരിച്ചമിക്കണ്ണിലെപ്പുപ്പോരപ്പേ!
വീയിഞ്ഞ വന്നാട്ട ചാപ്പോരപ്പേ!
വേഗമൊരുദിക്കോ ചാപ്പോരപ്പേ:
നമ്മാക്ക നാടോന്ന ചുററിവരേന്നാം
അന്തിക്കംതന്ന പുറപ്പുടെനാം.
വാല്പുക്കാരെല്ലായുമൊത്തുവരട്ടു,
ലേശാന്ന പള്ളയിലാക്കിക്കോട്ടു,
പന്തമരപാത ചുററിക്കോട്ടു,
ചുട്ടായ ദന്തര കെട്ടിക്കോട്ടു.
പെരിക്കുത്തുള്ള പെരുമലയൻ
മലയരെതന്നന്ന വിളിപ്പിഞ്ഞേനാം:

* കോൺഗ്രസ്സ്‌മന്ത്രിസം സേലംജിലുയിൽ മദ്യവജ്ജനം നടപ്പിൽ
വരുത്തിയതിനെ പ്രമാണിച്ച്.

കളിളന്നവ്യാതക പട്ടണപ്പാട്

ഇപ്പുത്തിരണ്ട് മലയാച്ചുണ്ട
 അവരിൽ റഡക്കേസം ചാപ്പോരപ്പേ
 ഭൂമം പതിഞ്ഞും പീപ്പി വേശം,
 പറ്റണ്ണബലണ്ണാക്കം വേരെ വേശം,
 നൂറ ഹാടക്കിളിര പുത്രൻകുറ
 ഹോക്കുക്കുത്തുവരുതു കെട്ടിരേണ്ടും,
 വാഴം പരിചക്കാർ റാലു വേശം,
 (ബൈബാൾസ് വാഴണ്ട് ചാപ്പോരപ്പേ!
 തെക്കൈക്കൈപ്പുരമച്ചിലപ്പോ)
 അരുപ്പുകുട്ടിയവിലക്കായ്
 റാന്തു പിള്ളരാത്രാദേവശം.
 വേഗത്തിലെക്കൈയും ചെങ്ങവാനായ്
 നീയല്ലാതാരണ്ട് ചാപ്പോരപ്പേ!”

പറയുന്ന പിന്നേയും കളിളന്നവ്യാർ:
 “ചെലത്തൊരാചാരി കോ’ലാചാരി
 അചാരിയിനു വരുന്നാജോഡും,
 ചേലത്തു പാനിയുട്ടുപോലും,
 ഇവിടുത്തപ്പാനിയുടക്കണ്ണപോലും!
 അവനെപ്പോയ് കാണുന്നം ചാപ്പോരപ്പേ!
 അവനെന്ന പാഠം പഠിച്ചപോട്ടു.
 മലനാട്ടിൽപ്പാനിയെടുക്കണ്ണാൻറീ
 തല കാണ്ടുപ്പെന്നാവനോന്താജോഡു!
 വേഗത്തിലെപ്പാമൊരുക്കിടേശം,
 റോറം കഷ്ടയല്ല ചാപ്പോരപ്പേ!”

‘ഓ’മെന്ന രൂഴുന്ന ചാപ്പോരപ്പു്
 പൊരിച്ചുമിക്കണ്ണിലച്ചാപ്പോരപ്പു്.
 അവിടുന്നം പോകുന്ന ചാപ്പോരപ്പു്
 പെരിക്കുക്കുത്തുള്ള പെരുമലയൻ
 മലയാത്തനെന്നയും വിശിഞ്ഞുന്നല്ലോ:
 “ഒന്നാണ്ട് കേരാക്കേശം പെരുമലയൻ
 കൊതുകേരുട്ടത്തിലെക്കൈപ്പുരാന്താ,
 ഏഴുപത്തിനാലു കഴിഞ്ഞ റാവ്യാർ,

ഹാസ്യാഖ്യാലി

നമ്പുറം പട്ടണ ചുറ്റപ്പാടുണ്ടോ!
വാദ്യരൂഹായക്കേണം പെജമലയൻ:
ഡ്രൂതതിരണ്ട് മലയച്ചുണ്ടോ;
ചുനാം പതിക്കുനാം പുത്തൻപീപ്പി
പരുഞ്ഞാലുംതാഴും വേരു വേണാം.
കൈവരസ്സാകമിച്ച കൂട്ടിയിപ്പോൾ
എടത്തിലഭ്രഞ്ഞതേണം പെജമലയൻ.
വെള്ളുമൊക്കെ തുള്ളി തിണടിടാന്ത
പാതും പതിനാബായക്കീടുണ്ടോ,
എഴു വെള്ളപ്പിന തുകാം ഷുഖൻ
ഉങ്ങളിയില്ലാറേണ്ടും വരുന്നാണോ,
പൊരിച്ചുമീറായിരത്തണ്ണുറുണ്ടോ
കൊറുഗ്ഗത്തക്കുന്നപോൽ കൂട്ടിടുണ്ടോ!
വേഗരൂഹങ്ങേണം പെജമലയാ,
നോരം കുമ്പാലു പെജമലയാ.”

അവിടുന്നം പോകന ചാപ്പോരപ്പ്
പൊരിച്ചുമീക്കണിലെപ്പാപ്പോരപ്പ്
മരംചെള്ളായക്കുഞ്ഞായ ചെള്ളാനായി
അഞ്ഞിഞ്ഞ പായുന ചാപ്പോരപ്പ്.

സുരൂൻ പോഡാചിക്കഴിയണംതു,
അമ്പവിളി മാനപ്പുരപ്പുനംതു,
കംക്കപ്പത്രഗ്രൂക്കി കൂടണംതു,
കൂലിപ്പണിക്കാം വീംണംതു.
പെരിക്കുത്രുള്ള പെജമലയൻ
മലയനുത്തിലുമത്രനാണോ:
ഡ്രൂതതിരണ്ട് മലയച്ചുണ്ടോ
ചുനാം പതിക്കുനാം പുത്തൻപീപ്പി
പരുഞ്ഞാലുംതാഴും വേരുയണോ;
നൂറ കൊടിക്കൂറ പുത്തൻകൂറ,
നൂറ മുള്ളുവിൽപ്പോജനാണോ;
അരിപ്പുകൂട്ടിയറവിലക്കായാ”

കളിമ്മനവ്യാതക പട്ടം

നാനു പിള്ളിരണ്ടുത്തിനാണോ;
ഇന്തു ചുട്ടു കയ്യുള്ളിണോ;
പന്തമരപത്ര പാളിനാണോ;
നാലുണ്ട് വാഴിംപരിച്ചിക്കാൻ,
(ലെവസൻസ്‌വാല്ലേഡ്‌വാഴ നാലു.)

അങ്ങിനേ പായുന മംഗലപ്പു
പൊരിച്ചുമീക്കണ്ണിലെച്ചാപ്പുപ്പു
കൊതുകേരുടത്തിലെക്കുള്ളനവ്യാസ രംഗത്തു
എഴുപത്തിനാലു കഴിത്തെ നവ്യാർ,
നവ്യാരെത്തനെനായും കാണന്നില്ല!
എന്താരമല്ലി പിന്നെതുപോങ്ങോ!
ഞായായിയൊയും മക്കാശ്ശും,
ചൊൽക്കാണ്ണനിയൊരുപേരും,
വീട്ടിലിന്നുത്തി, കുട്ടിക്കും,
വാലിയക്കാരും ഓസിക്കും,
നാലുപുറത്തുള്ള വീടുകാരും,
പട്ടിയും ചുമ്പും കുടിയല്ലോ
പന്തം കൊള്ളത്തിന്തിരയുന്നാണോ.
നാലുകെട്ടുവാംപുരുത്തികൾ,
കിണറം കുമ്പും കുമ്പുരയും,
ആലയും കുട കുമ്പുരയും,
വാതിലിൻ്തല, പടിപ്പുരയും,
വെള്ളിരക്കണ്ണം വളക്കഴിയും
തെത്തുണ്ണം നെല്ലുറ പത്തായവും,
ചീറാക്കണിയടക്കാച്ചാടി,
ഇംഗരക്കുമ്പുള്ള വന്വൻചെന്വും,
അണ്ണപതരി വെക്കം വട്ടച്ചുവും,
കാളിൻ കരക്കന വട്ടക്കും,
ഒക്കെ മലത്തിന്തിരയുന്നാണോ,
പേരതാൻ ചൊല്ലി വിക്രിയുന്നാണോ!

ഹംസ്യാജലി

ഒട്ടവിൽപ്പറയുന്ന കാത്തിക്കോഴി—
 ലാലാദാനന്തരാൻ കാത്തിക്കോഴി:
 “ഒന്നാണ്ട് കേരംക്കേണ്ണം ചാപ്പോരപ്പേ!
 പൊരിച്ചുമീക്കണ്ണിലെച്ചാപ്പോരപ്പേ!
 കിടപ്പുളി നമ്മൾ നോക്കില്ലോ,
 അവാഡേയും നോക്കണം ചാപ്പോരപ്പേ!
 കാന്തം കാന്തതിലും തപ്പനില്ലോ?”
 അതുതാനേ കേരംക്കേണ്ണം ചാപ്പോരപ്പേ,
 അങ്ങോടു പായുന്ന ചാപ്പോരപ്പേ,
 വെടി കൊണ്ണ പന്നി കാതിയുംപോലെ
 തല താഴ്ത്തിപ്പായുന്ന ചാപ്പോരപ്പേ;
 കിടപ്പുറ പുക്കുന്ന ചാപ്പോരപ്പേ
 പൊരിച്ചുമീക്കണ്ണിലെച്ചാപ്പോരപ്പേ...
 നെന്തത്തടിയുള്ളുന്ന ചാപ്പോരപ്പേ
 അവവില തുട്ടുന്ന ചാപ്പോരപ്പേ:
 “അയ്യോ! ചതിച്ചുണ്ടാ കേളുവ്യാരോ
 മാവു ഭറിച്ചുണ്ടിൻ, കേളുവ്യാരോ!
 ഇനിമേലിലേമാനാവേണ്ടിത്തെങ്ങിൽ
 എന്നിരെയാനോടു കേളുവ്യാരോ
 എൻ്റെ പൊന്നേമാനൊട്ടവിലത്തെ
 മരുന്ന കാടിച്ചുപോയു കേളുവ്യാരോ!”
 നെന്തത്തടിയും നിലവിഴിയും
 കൊതുകേരുടത്തിൽപ്പറമരണാണ്ടാ,
 വായ തുറന്ന മരവിച്ചുണ്ടാ,
 ചത്ര കിടക്കുന്ന കാളിനാവ്യാർ!

* * *

ചേലത്തെയാച്ചാരി, കോ'ലാച്ചാരി
 വന്ന പലതും പാണ്ടുപോയി!

ଭ୍ରତ କମ୍ପିଟ୍ରୋ

ଭକ୍ତିଗାନେରତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିଗତ କେବାନୁ: “ଗୀଯୋତି ପୂଜାକଣ୍ଠ;
ତେବେ ଶିଳାଶ୍ରିମତୀଶ୍ୱରଙ୍କ ପୋର କହୁ କାହିଁଛାଏବୋନ୍ତି।

ସଂଖ୍ୟାପ୍ରିତ୍ୟାନିକିର୍ତ୍ତି ତୋବୋନ୍ତି ତେବେ ଶିଳାଶ୍ରିଗ୍ରୂପବାକାଶେ
ଅଭ୍ୟାସିଗାନ୍ତିରେଣ୍ଟିରୀରାଯେ”; ରାତରିର କାଲଭାତ୍ରଭେଦରେ
ଉତ୍ସବରେ ପୋର ଶାପ୍ତିକ୍ରମ ପୁଲଙ୍କ ଗୀଯାଗୀ ଗୀଯାଗୀ।

ରାତରିର ପାଦପ୍ରିତ୍ୟ ପାଦର ତୋନ୍ତି ପାଦର ପାଦର;
ପ୍ରକେଶ୍ୱରଙ୍କାମାଂ କ୍ରିକିର୍ତ୍ତି ତୋନ୍ତି ପ୍ରସଂଗର ପୋରିପ୍ରାଗରିକିର୍ତ୍ତି।

ରାତରିର ପାଦପ୍ରିତ୍ୟ ପାଦର ତୋନ୍ତି ପାଦର ପାଦର;
ମାନ୍ଦିଗୁ ତୋନ୍ତି; ଲେଗାଇଗୀ ତୋନ୍ତିତାନ୍ତି; ଗ୍ରୂବିର ତୋନୋହି,
କିମ୍ବତେ?”

ଭ୍ରତରେଣ୍ଟିର ପାଦପ୍ରିତ୍ୟ ପାଦର ତୋନ୍ତି ପାଦର ପାଦର:

(ଅବଗା ଶବ୍ଦମିଳେଣିଗାନ୍ତିରୀଯାତରବାନ୍ତିବାନ୍ତି?)

ଅଗ୍ନାରାତରତାକୁ ଗ୍ରହିତେବୋନ୍ତି କେବାନୁ ପାରିପୂରିକଣିବାଯାଇ;
ତେବେ ଶିଳାଶ୍ରିପ୍ରିତ୍ୟାସିଗାନ୍ତିରେଣ୍ଟିରୀରାଯେ ପୋର ଚାପ୍ରାବାନ୍ତି।

ତେବେ ଶିଳାଶ୍ରିଫୁଲିଷ୍ଟିଗା ତଣିବ ଗୋକୁଳିଗ୍ରୂପବାବଦି
କଣ୍ଠାଗତିକେ ଚେଗା ଶ୍ରୀମୁଖତୀ ଗମରକାହାଶି:

“ଉଣାକୁ ମରସବାବେ, ଗୀଯୋତି ରୋକ୍ଷୁକ, ସତପରଃ;
କ୍ରିତତରେତ ଗାଶିପ୍ରିପ୍ରାନ୍ତ ଭାତିଗ୍ରୀଟିଶମିକଷଗାମି।

ସଂଖ୍ୟାପ୍ରିତ୍ୟାନ୍ତି ଗୀଯୋତି ଗୋକୁଳିଗ୍ରୂପବାବଦି
ହିଂକପିଲାବପ୍ରାନ୍ତ ଗୀଯୋତି ଗୀଯୋତି! ରହ୍ୟ ଆହିଯେ କ୍ଷେତ୍ର! ଧୂପାନ୍ତ ଗୀବେ!”

ଅଗ୍ନାରାତରିରେଣ୍ଟି କେହି ତେବେ ଶିଳାଶ୍ରିଫୁଲିଷ୍ଟିଗାନ୍ତିର
ତୀରସ୍ତ୍ରିକେଳାଲୁରବ୍ୟନ୍ତି ଭ୍ରତରେଣ୍ଟା ଶାପ୍ତି ଯାଇଲୁ।

ഹാസ്യരജി

മുട്ടത്തെത്ത ഗശിപ്പിപ്പാൻ മുട്ടയെക്കാച്ചിപോലവൻ;
ഒസ്പരമായിനായെന്നൊത്ത് വീണ്ടും റീറ്റേഴ്സ്രാങ്ങലിപോൽ.

ഉടൻ കാതിൻ സമീപത്തു തുറിയോന്ന തറച്ചപോൾ
ങ്ങ വേദനയുണ്ടായി തൊഴിലാച്ചിയുള്ള ഭൂപാലം.

“എന്നോ മാരണാമിജ്ജീവി ചത്താലും ചാകയില്ലയോ?
മുട്ടൻ ഫ്രേതമിനൊന്നു ഭ്രാഹിപ്പാൻ വന്നതുടിയോ?”

ഇത്യാദിയോത്തപ്പാവത്താൻ ചെവി ലാക്കാക്കിയക്ഷണം
ആശേത്താന്നടിപ്പാൻ പിന്നീട് വിരി സുക്ഷിച്ചു റോക്കിനാൻ.

അഞ്ചുമ്പും കാണുതെന്തന്തു? സബാവാം കൊത്രാലുയോ
നിത്യനിഘ്നാണമാന്നതു കീടപ്പു കയണാനീയി!!

തീപ്പുട്ടിക്കൊള്ളി കത്തിത്തീന്നാിത്തിലായും; ദരിധാക്കവേ
നില്ലുണ്ടായും, സബാവിന്നീറ മുളില്ലാത്ത കാരണാൽ.

ങ്ങ പുണ്ണിരി മുക്കുതു തൊഴിലാച്ചി തെളിഞ്ഞലും;
അതിന്നീറ മിസ്സിക്കൈമ്പത്തെ വ്യാവ്യാനിപ്പാൻ പരം പണി!

പട്ടി സീ ടി പം -

യിതിരവനാഴിയിലാഴവോക്കം,
കമലിനാഡി കണ്ണടച്ചുട്ടവോക്കം
അവിരതസ്ല്യാപം ചെയ്തു എന്നു;—
ശ്രദ്ധമിത്രമോതിച്ചിരിച്ചു എന്നും.

ഇടയിലൊരണ്ടുറ വടക്കേൻറ
കൊടിയ പരാതികാഡ കേരളപ്പിപ്പാനായു്—
ഒരു ഉണി വററില്ലിനാന്തിക്കെന്ന
ഇരിതമവനോടു ചൊല്ലവാനായു്—
ഒരു തുണി മാറ മരജ്ഞാനില്ലെന്നു—
നായശ്രോകം. പുണ്ടിനന്തിപ്പുവാനായു്—
കത്തി ഞാ; വൊക്കിലുമെറാറവാക്കേൻ
കരിവിട്ടു നാവിന്നേലെത്തില്ലെന്നു!

അവനട വാക്കുകൾ കേട്ടുനില്ലെന്നു—
യവശതയോനാം എന്നേനാത്തതില്ല;
അവനട പുജവിരി കാണ്ണകാണ്ണ—
യാഗശാന്തിശാഹിന്തതില്ല;
അവനട ശൈത്യസ്ഥാനമേല്ലെന്നു—
യവമതി റാഗതയ്ക്കണായീലും!

കതിരവനാഴിയിലാഴവോക്കം,
കമലിനാഡി കണ്ണടച്ചുട്ടവോക്കം
അവിരതസ്ല്യാപം ചെയ്തു എന്നു;—
ശ്രദ്ധമിത്രമോതിപ്പിരിന്നതു എന്നും.

ଓ ଟ ଟ ଟ !

ହୀମବାନ୍ ଚୋଡ଼ିଅ:

ଅତରିକ୍ଷୁବାକରିତିକରି ଗାନ୍ଧାରିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ—
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମତିବାଚକରିଲୁଏ ବାଣିଜୀବିରାଜିତ ବାଜାରରେ ରାଜା.

ଭାରତର ପରିଷତ୍ତରେ:

ବିବରିଅ ପରିଷତ୍ତର କାଳୀଟାଇଲ୍‌ଡିପ୍ଲାନ୍, ଗାରିପ୍ରଦେଶୀ
ଚୁକ୍କାରେତ୍ପାଠକିଲେବା, ତଥାରେଖାରେଖାରେଖାରେଖାରେଖାରେଖାରେଖାର.

ଏହିକାବାଧୀନରେ ଚୋଡ଼ିଅରୁ ବନ୍ଦିଗୋତ୍ରବୈତନ୍ତିରେକା?
ଏହିକାବାଧୀନରେ ଜୀବନରେତ୍ପାଠାର; ଜୀବନରେ ଜୀବନରେତ୍ପାଠାର.

ବିଦେଶୀପ୍ରକଟନରେତ୍ତିଲିର ଅନ୍ତାରାବାହ୍ୟତି ଚହାୟିବୋର;
ଉତ୍ତମାଂଶରେ ମନ୍ଦିରାଶ ବନ୍ଦିଗୋତ୍ରରେଖାରେଖାରେଖାର;

କିନ୍ତୁ ଭୋରତେରୁଙ୍ଗାରୀଶ ସତ୍ୟାକାରିଗାନ୍ଧିରାଶରେ ବିପ୍ଳବୋର;
ଅତ୍ରିକ୍ଷୁବାକରିତି ଯାବାରେଖାରେଖାର ବେଳିପ୍ରକାଶରେଖାରେଖାର.

ଅଭକ୍ଷ ହାତରେପାତରତୋତୁଗୋତ୍ରରୁ ଶିଖିଲୁବୋର;
ଅଭେଦକାଳୀଚିପ୍ରକାଶରୁ ପାତରରୁ ପାତରରୁ ପାତରରୁ ପାତରରୁ.

ଅତିଲାକ୍ଷିତମାଂଶ ଛାଟିଲି କାନ୍ଦିଗା କତାଫିଲାକ୍ଷିତର
ବିପ୍ଳବତତ୍ତ୍ଵକାଳିକ୍ଷତିତତ୍ତ୍ଵରୁ ତାତ୍ତ୍ଵରୁ 'ରକ୍ଷିତ୍ବିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ' ଗାନ୍ଧିର!

ଅଭକ୍ଷରେତ୍ତାଙ୍କ ଚମାଗାତିଗାନ୍ଧାରେଯିଂ କାଣନାଲ୍ଲି ଜୀବାନ;
ଅଭକ୍ଷ ତୁଲ୍ଯମହାତ୍ମାଙ୍କ; ରାକଷ୍ରାଶଙ୍କ, ରାକଷ୍ରାଶଙ୍କ!

“പുരോഗതി”ക്കീ ഞേ!

(നന്ദാനന്ത)

മഹിനില്ലിൻ ഹരിനില്ലിൻ ‘പുരോഗതി’ തടയവാ—
നാങ്ങമാങ്ങമൊങ്ങങ്ങാല്ലേ, പഴവുന്നാരേ!

ങ്ങ പാററ—കിരക്കിന്നിന് ദൃതിമത്രാം വക്കേണ്ടം—
തെതനബന്ധത്തിയിലേജേഴ്ച പുരോഗമിപ്പു;
ങ്ങ ചെരുച്ചുണ്ണലിൽനാൻ—ബുദ്ധക്ഷതനാവതാര—
മൊങ്ങുന്ന ഒപ്പനീ നോക്കിപ്പുരോഗമിപ്പാൻ;
ങ്ങ മരംവാടിച്ചുഡ്യൻ—ചാപല്പത്തിൻ തുക്കാമരം—
മരം വിച്ച മാനാതേക്കണ്ണക്കുന്നിച്ചന്ത;
ചീരിക്കൊല്ലേ! ‘പുരോഗതി’ജ്ഞ്ഞതിരായിട്ടാരക്കുര—
ഇരജ്ഞാല്ലേ! പഴവുന്നാരെന്താജീയനാ!

തപരിജ്ഞവിൻ, തപരിജ്ഞവി, നൊത്തമാത്രപോലും റിംഗ—
ഖീരിജ്ഞാല്ലേ! പിഡിനാട്ടാനാ നോക്കിപ്പോകാല്ലേ!
പാഠിച്ചു ഭൂവനം—ഭൂവനം—മരക്കുവിന്തി:
പഴമതൻ പാഞ്ചഭൂർ വിലവൈക്കുന്നാ?
ഇന്നബത്രാട്ട ശാസ്ത്രാംഘം സാഹിത്യവ—എന്തിനോരേ?
നേരാനാതൊട്ടുള്ളക്കണ്ണളമക്കിരണ്ണളം,
ഭൂവനമൊന്നാഴിയാളടച്ച വാത്തിട്ടം എന്നും;
പഴയത്ര സകലവും ചാവലുക്കാട്ടം!

വിപ്പവത്തിൻ ചാട്ടമാണീക്കാണാവത്തു; റിംഗഭൂങ്ങ—
മാ പുവംഗലാംഗ്രംഗോഡ് പിടിച്ചുംനേണ്ട;
‘പുരോഗതി!’, ‘പുരോഗതി!’, ‘പുരോഗതി’ തടയവാ—
നൊങ്ങങ്ങാതെ മഹിനില്ലിൻ, പഴവുന്നാരേ!

എൻറെ ദാമനയോട്

(മണം)

‘ഭിസ്കിക്സ്’പ്ലോമനവേന്നാളും ശോച്യമാം
വാഴ്ത ഞാനാദ്യം റിക്കാട്ടാക്കാം;
മായയുള്ളവരാം; പൂജയും സാരിയും
മായബീറാഡ്രൈന മകയല്ലാ;
സാഹിത്യമല്ലവരാം; സംഗതികളും;
ബാധിത്യമേഖന ചായയല്ലാ;
എന്നടിസ്റ്റിലയാം;—പ്ലൂമടിസ്റ്റിലയാം—
ഓൺയാിൽ വാഴ്തതേനോമനായാണോ!

ശൗഖ്യം ഞാനാഗാമിമയാത്രോസ്ത്വി—
കൊന്നോതിപ്പിസ്തവാദാൻ തീച്ച്യാക്കി:
ഓമനേ! (ചൊല്ലുകയാണ ഞാൻ) നീഡൈനേ—
ശ്രദ്ധമനൈപ്പാലാക്കിത്തീത്രംവല്ലോ!
മാസിക, വൈകിഡ്രം പാപത്തിൽപ്പാതിയും
ഭേദബനം നീ, കൊന്പവനാനയാനേ!
(മരറപ്പുക്കതിഡ്രം തജവത്തിലാരേയും
തെറററന കാണ്ടതി, പ്ലൂമും ചെജ്ഞാം)

ആക്കയാഭല്ലാട്ടനാ—‘ശ്രൂതി’വൈനാളുതു
പേരക്കേട്ടു—വിട്ടേനേ നിങ്കുണ്ടാണം നീ.
എന്നാലുമെല്ലമടിസ്റ്റിലവതി! റിനോ—
ടിനേനാൻറു കൂട തണ്ണാത്രവൈനായാണോ
തേരോപ്പേ, പഠ്യാരപ്പുണ്ണിരിയാണേ! നീ
വേറിട്ട് പോവതു സകടം മേ!

എക്കിലുമോമനേ! നാട്ടകാക്കതാനം
ശക മതിയോരു നോവലാക്കാൻ!

എൻ‌റ കമ്മനയോട്

‘ഈ മടി പി. എസ്സിൻ ശത്രുതാ’നെന്നവർ
പ്രേമഭ്രതവള്ളിലേ! ചൊല്ലുകില്ലോ?
അതുകൂടുതു കേരാക്കണബാനാശ്വലു ഞാനെന്നാ
നീഖരിയുന്നാൽ കാര്യമല്ലേ!

എന്ന ഞാനെന്നാൽപ്രാണശപാദം താബട്ടാപ്പ്, മീ
മിനാമിനാഞ്ചിന്നും ജോലി തീക്കണം,
അനന്ന ഞാ, നെന്നടി! റാഡിത്തട്ടിൽത്താ—
നെന്നോപ്പും മെന്നും തലയ ചായും ചുരങ്ങം!
അനന്നോപ്പ്—മനോപ്പ്, മോചനോ! റാട്ടകാ—
രെന്നാൽ ത്രിക്കരനോർമ്മവും!

ഉ സ്റ്റി ടേ റെസ്

(കാകളി)

മരുക്കം ഗഹിപ്പിലെ നിന്മപ്രേമപുത്രമെ—
നാരോമലേ, റീ നടിച്ചിടേണ്ടിനിയേരി!

നിന്മപനിനീർപ്പുംകവിംശതടം ഭാനമാൻ
 ചൂഡിപ്പിപ്പാതണ്ട് നോക്കിനാലീട്ടാത്തവൻകൾ
 ലജ്ജതൻ ക്രക്കമച്ചാത്താനീരട്ടിരച്ചാ—
 രജജഗമോഹനസുദരാസ്യാദൈയ
 ഏതുനാശ നിന്മിക്കുമ്പാക്കണായു് ഹഷ്ടിത—
 ഗാത്രനായാനാദനാർപ്പിനാചിത്തനായു്
 സത്യപ്രകാശികേ, കണ്ട് ഞാൻ, നിസ്തല്യ—
 നിത്യരക്ഷന്തദേശ, റീലാറ്റുകന്തദേശ.
 ഉഥക്കാവപലിപ്പുന്ന തേൻതുള്ളി ചേക്കവ—
 തക്കാഴ്ചയല്ലയോ പൂക്കളിൽക്കൂട്ടുകലിൽകൾ?
 ശ്രീലമാമദ്വിവ്യരമ്യസമ്മേളനാ—
 വേളിയ്യേഡിവാദ്യമേകവാസല്ലയോ,
 നിഭാസുഭുദ്വിതലോചനോനീലന—
 മാർദ്ദയാം പദ്ധിനി ചെങ്ങന്ന റാത്രുവും?
 അ റാവുവാൻതരെ പ്രത്കൂഷഭാരത—
 നാനാത്രാശീഷ്ഠയത്തി മനുഖ്യിയേ,
 ഏതൊപ്പുറം പൊഴിപ്പുത്തല്ലോ സുമ—
 സോമവിഹാസച്ചലേന പൂവഞ്ചികൾകൾ?

എത്തം ഗഹിപ്പിലെ നിന്മപ്രേമപുത്രമെ—
നാരോമലേ, റീ നടിച്ചിടേണ്ടിനിയേരി.

ஸണ്ണയമ്പാന്നം കൊഞ്ചകല്ലുവ്

[മഹാത്മാ വിശ്വാസ്-തപസ്പരീയടക കായകല്ലുചീകിത്സാക്രമം അനുഭൂതിചൃഥു പണ്ഡിതമാളവേദയജി യുവാവായിരിക്കിരിയ്ക്കുന്ന അദ്ദേഹം യുവാവാക്കാട്ടന്ന ആർപ്പാതനന്നായാശന്താനം: മഹാത്മാ അട്ടം ലോകേവപകാരികളം ചാക്കൊഴിഞ്ഞവരായാൽക്കൂടി യോക്കാതിന്നു് അതു് അശാലപ്പെമ്മായിരിക്കുംവാനാണു വഴിയുള്ളതി? പഠക്കു, ഇന്നത്തും കണ്ണ ദയകരജണദോഹികമിക്കൂടി മേപ്പുടി ചീകിത്സാക്രമത്തിന്റെ രഹമാസ്യം കാഡുപിടിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ വന്നപേരുവാനിടയുള്ള അത്യാപരേതാക്കണ്ണോടിം സണ്ണയൻ നടക്കിപ്പോകുന്നു. എന്തിന്നെങ്ങിനെ? പി. എസ്സു്. തന്നെ കായകല്ലുക്കെടുത്തു മരണാരതിൽനിന്നു പിന്നോക്കം പോവുകയാണെങ്കിൽ ദാനിയാവിണ്ണു സ്ഥിതിയെന്നതായിരിയ്ക്കും! അതാലോചിച്ചാൽ മതിയേപ്പാ!]

(പാന)

ഒം ഉമ്പിപ്പുവാരതൻ തോഴരേ,
കായകല്ലും തുടങ്ങുവാൻ പോണ്ണ ഞാൻ!

എന്തിനെന്നോ?—വശസ്സു റാഡക്കാങ്ക
പന്തിരംജാ—ക്രൈപ്പറിലപ്പുറാ!
തെപ്പു റാവ് നിന്നക്കമെല്ലായ്ക്കാൽ
പശ്ചാത്യ ധ്യാനം പണ്ണേ കൊഴിഞ്ഞുപോയോ!
ആധതൊക്കെയും വീണ്ടും മുള്ളുകു—
ലായതു ഹാച്ചുമല്ലേയോ, തോഴരേ?

ഉപമോട്ടകൾ പുന്നിരിയ്ക്കുന്നതും
മല്ലവേ പക്ഷജാക്ഷി തുന്പുന്നതും
ഡെവന്നതിന്റെ തീപ്പോരി ചിന്നിടും
നബ്യനോത്രയംവഴിക്കിന്നിന്നിയും
കാണാവാനോങ്ക തീപ്പുകിവാഞ്ഞുഹാ—
ലാണു ഞാനാിതു ചെയ്യുതെന്നു തോഴരേ!

സണ്ണായമൊന്നം കായകല്ലുവും

യന്മനായ വിശൻഭാസ് തപസ്പിയെ—
ചൃഗം ബോനാക്കമിനാതൊട്ടും എന്നാൻ.
അതുരിം ചാക്ക ചേക്കം ശാപ്പിടാ—
നായവിട്ടനാങ്ങിയെന്നാക്കിലും,
ശാപ്പിട്ടമാവെയോക്കെ എന്നാൻ; വേണ്ടകി,—
‘ലാപ്പ് ചാ യ’എം ഓർമ്മിയും കൈവിട്ടം.

എന്തശരിക്കിലും, മെത്തുപേക്ഷിക്കിലും,
(ഹന്താ!) യെഞ്ഞവനം കിട്ടിയെ എന്നാൻ വിഴ്ച.

മായമല്ലിപ്പിറവതെന്ന് തോഴരേ!
കായകല്ലും തൃടഞ്ഞകയായി എന്നാൻ!

മുഴക്കാലത്തെ പ്രദേശം

ഇന്നീയേഴ്സ് കഴിഞ്ഞു, ഹാ! (മഹാ—
കവിയുള്ളൻ വിലപിച്ചുമാറിരി);
കണകാജാസ്മതിനില്ല സുരൂരൈ—
കരീമേഖലാച്ചി മരച്ചിരിക്കുയാൽ.

എന്നപുഞ്ചി മരിയ്ക്കിലക്കരൈ—
ന്തഃവിചുന്നക്ഷയക്രിപ്പിയല്ലയോ?
ഒങ്ങ ക്രമരാജത്തതില്ലതോ—
നാിതു—(‘ക്രമോദര’നൊന്നവനാ പേര്.)

പട്ടവക്കരവൻ നാന്നയ്ക്കുയാ,—
“അങ്ങാൻ മേലിലുംബിച്ചിടാ ദിവി;
നിശ്ചതാനിനാ ഭൂമിയിൽ; ക്രമാർ
ശശിയും താരകച്ചിം നശിച്ചുപോം.

പൊടിപാറി നാടകൾ മുളിടാം
ഒന്നമാന്നിബുവനം നടക്കാവോ;
മതി മദ്ദിയ മത്സവാക്കാനേം—
ടടനാി ദംഗസ്തവാത്തയോതണം.”

അവനീ വഹിക്കുത്തമോത്തു, തന്റെ
തലയോടപുട്ടി ക്രൂന്യമാക്കുയാൽ;
ചിലരോടു പറഞ്ഞുപോലവൻ
ഭിന്നാമൻ തുണയറ്റു വീണ്ടായും;

പലതിന്തരമഞ്ചാമര—
തലയൻ നാനാചിലയ്ക്കുവേ, സപ്രയം
ജലപോലമാഴിഞ്ഞുപോയും, ക്ഷണം—
ഡുലകക്കാളയിൽ മുഞ്ഞിനാില്ലയായും!

ങ്ങമാത്ര തുറിച്ചു, മസ്തകം—
പ്രജയാൽ വീണ്ടുമടങ്ങു കാണ്ണുകരം;
ചിരി മാറിയിഴുംഞ്ഞുപോയും, ഭയം—
കരമാം സ്വീച്ഛടിയിൽത്താനാനം!

രാജാജിക്ക് ഒരു പ്രത്യക്ഷിപ്പം

(നാടകം)

മഹാരാജിയാം കോൺഡൻ വായിച്ചു
ചെങ്ങേ വിവർത്തനം ചെയ്യേഞ്ഞിൽ,
രാജഗ്രും രാജാജി നോയിപ്പുണ്ടാതാനം
വ്യാജകലപ്പുന്നു ചൊല്ലുവൻ എന്ന്.

രാജാജി! കോൺഗ്രസ്സുവാഴ്ചയിലി എന്നും,
രാജഗ്രും പിളിയിലെന്നാപോലെ,
ഉള്ളം കൂടിത്തു തെളിഞ്ഞുനിന്മിക്കുന്ന—
നൗമ്മുദ്ദേശം, ദൈഖിക്കും, അള്ളമുദ്ദേശം!

എന്നാലും ഒരുപോലുണ്ടാൽ വേദന—
യിനെന്നാൻറെ ഏതെങ്കിൽക്കൂടികൊള്ളുന്നാഃ:
ആവാക്കുവാനാശ്വാക്കംമുണ്ടെന്ന—
നായതാത്താവേ, എന്ന് വിശ്രാബിപ്പും.

എക്കിലിയവലക്കാരുത്തിൽ മന്ത്രിമാർ
ശക്കിപ്പുവര്ഗ്ഗാനിനെന്നാൻറെ ചോദ്യം:
മത്യുക്തം തന്ത്രമുഖ്യത്തിനിടയിലുണ്ടെന്നാൽം
സൃഷ്ട്യാഭാരാജാജന്തയെ മാനിച്ചിട്ടോ?
മാട്ടില്ലപ്പേരുച്ചാഴിക്കുട്ടത്തിന്കോപത്താ—
ലാട്ടലധപാസനം പേടിച്ചിട്ടോ?
പെട്ടുനിക്കാരും നടക്കകിലാകാശം
പൊട്ടിപ്പോമെന്നാൽ ശക്കെന്നോ?
ഇനാറ്റുമത്രത്തിൽ വാതിൽ തുറക്കുകിൽ
ഭിന്നിപ്പണാക്കരെനോക്കുകൊണ്ടോ?
കാരണമെന്തുതാനായാലും, മായുമ്പുണ്ടാണ്
കാലവിശ്വംവചിറ്റുംഗതിയിൽ
തെല്ലുമായതെന്നം, താമസം റാല്പതി—
റാല്പുനം തോന്നുനാഃ:—

സപന്തം പി. എസ്സ്.

ഹിസ്യാണ്ജലി XII

(കയ മഹാ മിസ്സിക്ക് വാഴി)

[‘മാവെലി നാട് വാനീടം കാലം’—എന മട്]

ഇന ഞാൻ പോവുകില്ലോമലാദ്ദേ,
മനിടം പാലെബാഷ്ടി പൂശിനാഡ്രേ.

പാതി വഴിന്നാള്ളീയവിളിയം,
പാതിരയും, ഞാനമെരുത്തു പോകാം.
അപ്പുറം കുരിക്കടക്കിലെന്താ—
ണിപ്പിനത്തല്ലോ ഞാൻ നില്പതിപ്പോരാം?
ആകയാൽ, കാകൾ ഞാനോമനേ, നിന്ന്
സാക്ഷിതമന്ദസ്സിത്തതിനായി.

മിസ്സിക്കണം ഹിത്യപ്പോൻപട്ടപ്പേ,
ചുററിത്തിരിയ്ക്കുന്ന കണ്ണതെറിപ്പേ,
കാളുക്കണ്ണിട്ട നീ പെണ്ണ്‌പൊടിപ്പേ,
വെള്ളപ്പുന്തുംപുരി തുകിയപ്പോരാ,
അച്ചിരി ‘പാരഡി’ ചെങ്ങുവാനായു്
നിച്ചിലുമെത്തു ഞാൻ പാടപെട്ടു
മിനാമാ ഹാസമെൻ പേനത്തുവി—
ലിന്നോഷ്ടം വന്നിലാ പുണ്ണ്മായി.
ആകയാ, ലാകയാലോമനേ, നീ
സാക്ഷിതസുസ്ഥിതം തുകിനിൽക്കിളി!
ഇങ്ങു ഞാനീ രാവിലേബാറിയായി—
അങ്ങുവാൻ സംഗതി സേവായുമായോ?

കൊന്നാലുമിന്ന ഞാൻ പോവുകില്ലോ
മനിടം പാലെബാഷ്ടി പൂശിനാഡ്രേ.

ല । റമി ശ്രീ ടി *

[മഹാകവി ടാഗോറിനാടം, സ്കൂളിൽ, നമ്മുടെ
സ്പാതം ഫറാക്കവിക്ക്ലോടം ക്ഷമപ്പണം]

അരുട്ട്‌വം

പതാകാവന്നം, ജമാനിയയ്യണം, കദപ്പകാടിപ്പഠനം, മംഗളപ
അസമപ്പണം, ലഘുലേഡ്യവിതരണം, പ്രതിശ്വയപ്പകടനം, സമ്പതരണം,
ലക്കാപുരീച്ചറ്റനം ദതലായ രാജ്ഞിയച്ചടക്കളിൽ എത്തിനം ഉപ
യോഗിയ്ക്കുവാൻ പററിയ പാട്ടകൾ നാന്നാവുംത്തന്ത്രഭിലം ചതുരംഭിലം
മട്ടിലം മാതിരിയിലം നമ്മുടെ മഹാകവികളം പരിപ്പുരക്കവികളുംടി?
പടച്ചവിട്ടിട്ടണോ.....മുട്ടിഷ്ടിന്ത്യയിൽ പോലീസിനം പോലീ
സിനേറ്റ് പിന്നിലെണ്ണായിരുന്ന ശാന്നിദിന ഗവച്ചുണ്ണിനം പററിയ പലി
യ അബ്ദം, ജമക്കാരുടെ പാട്ടകൾപോലെയുള്ള പാട്ടകൾ പോലീസി
നു സഞ്ചൂല ചെയ്യാതിരുന്നതാണോ..... പാട്ടകളുടെ വികാരാനേരങ്ങൾ
തപവും ആപാതമധീരപതവും ആലോചനാത്മതപതവും മറം നിമിത്തം
വന്നപേര് ആനന്ദലഹരിയിൽ ലാംബിപ്പുഹരമേറ്റു ജമക്കാർ^o ആ അ
ടിക്കേരംബക്ക പുസ്തക്കുപോലെ തോന്നിയെന്നാണോ അന്നവേസമന്നാൽ പാ
യന്നത്. നേരേരംറിച്ചു, നീപ്പുട്ടുവാരായ പോലീസുകാർക്ക് ആദ്ദേണ നീക
സാഹചര്യം നെന്നരശ്യറ്റും വർഖിച്ചുവരികയാണോ ചെയ്യുത്.....ആതു
കൊണ്ട് മുട്ടിഷ്ടിന്ത്യയിലെ സക്കാർപരാജയം തിരുവിതാംകൂരിലം ആവ
ത്തിയ്ക്കുപ്പടക്കതിരിയ്ക്കുവാനായി, തിരുവിതാംകൂരിലേപ്പോലീസ്‌വകുപ്പിനു,
ലാത്തിപ്പാജഞ്ചിനു പറപ്പട്ടപോക്കുന്നാഥം പാജങ്ങ് നടത്തുവോളം പാട
വാനായി, ലാത്തിവൈ സൃതിപ്പുകൊണ്ടോ, കൈ ശ്രീതം നൊന്നിതാ നീംചിച്ച
സചിവേശത്തമനു സമപ്പിയ്ക്കുന്നു. മാതൃകയ്ക്കു പരിപ്പുരക്കാരെന്നും പി
ചിച്ചാൽ മതിയാകക്കയില്ലെന്ന കരതി, ലോകമഹാകവി ടാഗോറിനെന്നതു
നെന്നാണോ കടനു പിടിച്ചടിയിരിയ്ക്കുന്നത്.

വിമർശകവാരോട് ഒരു വാക്ക്: മുഴ പാട്ടിലെ വ്യാകരണം (ആകർ)
ക്രവിയം ബക്കാളിമട്ടാണോ. അതുകൊണ്ട് അതിനെന്നാൽ ചുമ്പി
ഉണ്ടായിരുന്നാക്കുന്നത്. പാട്ട് മുതാ:

I

ജിനഗണ തല അടിറായക ജയ, ശ്രീ!
വണ്ണവിതാവഞ്ചി വിഡാതാ!
പഞ്ചാബ്, കേരളി, മലബാറ്, മരാട്ടാ,
ദാവിഡ്, കന്നട (വക്കാ!)

* തിരുവിതാംകൂരിൽ അക്കാദാത് ആലുവാമതൽ കന്ധാകമാരിവരെ
നടനു സാമ്പത്തികവും ഭൂക്കരവുമായ ലാത്തിപ്പയോഗത്തെ സൂരിച്ച്.

ലാത്തിഗീതി

സഹ്യ മഹാചല അറബി സദ്ഗ
 പരിട്ടി തക്കി തരംഗാ
 താവക പാതേ വീണോ ഭീകര ഉദ്ഗ പാനോ!
 കേരംകു തവ ജയശാമാ:
 ജനാഗണ ക്രമുനി വിധായക, ആയ, ഹോ!
 വശ്വാതവന്വി വിധാതാ;
 ആയ, ഹോ! ആയ, ഹോ! ആയ, ഹോ! ആയ,
 ആയ, ആയ, ആയ, ആയ, ഹോയ്!

II

ഹര, ഹര! തദ ശാഖപാന പ്രപൊടിത*

ഈ ധരുജാഗണ മരംപട—

ഹിന്ദി, ജോഷ്യം, ശൈവ_സിഖ_സമാജക,
 ഒസ്ത്രമാന വാസ്രാണി—

ഉത്തരങ്ങൾ നേശേ ഓന്നാംസ്താസ്തകിയാദ്ദേ!
 ലാത്തിയടിച്ചയജാമാ!

ജനാഗണ ഏപ്പുക്കു വിധായക, ആയ, ഹോ!
 വശ്വാതവന്വി വിധാതാ

ആയ, ഹോ! ആയ, ഹോ! ആയ, ഹോ! ആയ,
 ആയ, ആയ, ആയ, ആയ, ഹോയ്!

III

പതന അഭ്യുദയ ഭവാന്തര പന്നമാ
 കാരതമനനയത് ശാന്തി;

ഹോ! തംപൊളിയൻ! തവഡകി ചോദ .
 പെശരർ പതന്തി, തദന്തി!

ഭാങ്ഗ വിസ്തവമാഴി! തവ ‘കൊസ്റ്റാക്കണി’ പാഴി!
 പെശരതല പൊളി താതാ!

ജനാഗണ തല പൊടിപാറുക, ആയ! ഹോ!
 വശ്വാതവന്വി വിധാതാ!

ആയ, ഹു! ആയ, ഹു! ആയ, ഹു! ആയ,
 ആയ, ആയ, ആയ, ആയ, ഹുയ്!

* പ്രപൊടിത=പ്രക്രയ്യം പൊടിപ്പുരുട്ട്. വാക്ക് എങ്ങിനെ
 വന്നവെന്ന പരായാൻ മനസ്സിലു—പി. എന്നു്.

ഉത്തരം മട്ടിയാൽ—

(മാരകംകള്)

[‘ക്കമച്ചാണിന്നൊലും കവഞ്ഞളിൽ
കാഡിപ്പോമിനിയാണെ’—എന്ന മട്ട്]

‘എന്നാലെപ്പുണ്ടോപ്പുണ്ടിലാങ്ങം തുണ്ടെന്നേ—
യെന്തിനു പേർച്ചി എന്നു, രായേ?’

‘പുന്തിക്കളന്തിപ്പേരുണ്ടോവാരാ ചിത്രന
ചന്തം നുകയവാൻ, തോഴി?’

‘റോഹായിക്കേട്ടു ഞാൻ റാക്കസ്ലൂപം; എന്നു—
യാരോടു മന്ത്രിപ്പു, രായേ?’

‘അന്തിക്കളിൽക്കാറിനു മന്ത്രാലാപം; ഞാൻ
മന്ത്രിപ്പില്ലാരോടും, തോഴി?’

‘ഉള്ളത്തിൽക്കുംജൂത്തു തോഷാത്താലാരംടെ
കുള്ളച്ചിരി കേട്ടു, രായേ?’

‘ഓതാമോ കുള്ളച്ചിരിയെന്ന പൊയ്യൈ—
ലോപം തുഴുവുന്നോരും,തോഴി?’

‘ഉണ്ടില്ലാച്ചുവന്നിരീർപ്പുവു കേശത്തി—
ലെഞ്ഞിരെ വന്നെത്തി, രായേ?’

‘ഊതെയതിൽവിസ്താരം പോകം; എന്നു റിന്റുചാട്ടി—
പ്രോംബാട്ടു വിട്ടെന്നു,തോഴി?’

ഹൈന്ദവ കഴിവെടുത്തിട്ടോ—!

‘(പാം)

മധു നാമോണ, മെന്നൊന്നം തിരുവോൺ—
തന്നെ യംബാകേ, നിന്റെ കളിപ്പുകാബിൽ.

വീഴ്വു തുട്ടു വാടിയ, തെക്കിലും
കേഴ്വതിലും ചുല്ലിടിക്കടിയിലും;
ഒന്നു വാഴുന്നു മൊരായിരും
പൊന്നാലുകൾ പണിയുവോക്കളി നാിക്.

നടവെയുള്ളതു രൂത്തുടതിയ്തു നാി;
പാടു പാടി നാി തീച്ചുള്ളയിക്കലും;
ഞാനിവിപ്പോന്ന നാി വിട്ടുവേശയിൽ
പണ്ണക്കതിപണ്ണക്കതിയായും മല്ല വിരിഞ്ഞുപോയും.

ഭീമകാലം കരിക്കാടമായെന്തി:
നാി മദ്ദാർക്കിടേ, പേടിച്ചുടങ്ങിയോ?
കാളവാരിക്കള്ളീരമത്തിൽ* നാി
കാളികേ, കൊടുക്കാറിയ്ക്കാില്ലോ?
പാതിരജ്ജു നാി പൊട്ടിച്ചിരിയ്ക്കാൽ
പാതി ലോകം റാട്ടും വിറച്ചില്ലോ?.....

കാലഭീഷണിയ്ക്കുത്തരമന്നോൺ
ലോലമാം തുവയിന്നും ചിരിയ്ക്കുന്ന.....
എത്ര രോമാഖമകരിപ്പിപ്പിപ്പിതി—
ലീതമുപയ്ക്കുന്നുന്നും നാി മുഖം!

എന്നമോൺ, മെന്നൊന്നം തിരുവോൺ—
തന്നെ യംബാകേ, നിന്റെ കളിപ്പുകാബിൽ!

* കള്ളീരമം = സ്ത്രീകൾ അനീയ്ക്കുവാനുള്ള കരു രമവിശേഷം.

ഹാസ്യാഖ്യലി X

(പാഠ)

സ്വന്നഗതം; ഇഗമാത്രകാ*ഹാസ്യമേ
സ്വന്നഗതം, ചിരിപ്രകാശസ്വന്നപിണി!

കണ്ണുവാരിലും കാർവ്വിലും കാണിയ്ക്കും
പുണ്യരയ്ക്കി റാൻ മനഹാശാക്രം;
കാലഭോഗി അടിച്ചുററ ദിവമാം
കാളക്കുടം ഹരിക്കമേരു നീ;
സമൃദ്ധിക്കണം വിണ്ടും തെളിയിപ്പുണ്ണം
സാമ്യമരിയുള്ളിക്കനിർക്കണ്ണു റീ;
ഭാവ്വിതൻ കരാളാന്യകാരത്തെയും
ഭാസുരമാക്കണ്ണത്തോപ്പി റീ:
തപത്സകാശം നിതാന്തശാന്തിപ്രദം
തപത്സമാഗമം ചിദ്രാസാസ്വന്നപാദനം.

സ്വന്നഗതം; ഇഗമാത്രകാഹാസ്യമേ
സ്വന്നഗതം! ചിരിപ്രകാശസ്വന്നപിണി!

* “സവ്യഗേ, സവ്യതുവേ, ഇഗമാത്രകേ, പാഠി മാം”—

—ശ്രീമദ്ഭാബന്ധകം

ഘവകവിയും കവിതയും

[കവിയും കവിതയും തമിൽ നടക്കാവള്ളൂട്ട് റഹസ്യപ്പാപക്കാള വെളിച്ചത്താം കവിയും ഇയ്യിക്കെന്തായി കച്ചകെട്ടിയിരണ്ടിയിട്ടുള്ള എല്ലാ ഘവകവികൾക്കും ക്ഷമാപണം]

(ഫണ്ടാറ്റി)

ഘവകവി:

തകമേ, തെല്ലിട കൊന്തു മനാന സാ—

തകമെടാറുകെന്നോമലാശേ!

കവിത:

കില്ലില്ലേൻ കൊന്തപലക്കാളുമിനാങ്ങാശു
നെല്ലിയ്ക്കെവള്ളുനാണത്യാവാശ്യം.

തന്ത്രക്കണ്ണ കെട്ടി റീ മിസ്തിക്കരിതിയി—

ബലൻകാഴൽ തപ്പവാൻ ഹോപ്പിടില്ലേ?

പുല്ലിരണ്ണൻ ചൊല്ലു റീ കേരാക്കാതെ വന്നനെന്ന
നെല്ലിനു വില്ലുവാവാശിച്ചില്ലേ?

കുവ വിത്രുശ്ശോക്ക് വൈപ്പുട്ടി ഞാവലാനു

കുവദ്ദും! റാറ്റല്ലജജിമോതിലേ റീ?

വിനാട പട്ടിനിപ്പുട്ടിനു ഹേതുവാ—

യെന്നു റീ മണ്ണനേ, ചുണകിയില്ലേ?

വേണാംഡാർ കൊന്തവാൻ ഞാവാശപ്പുഡ—തെരല്ലാങ്ക
നാനമാണാവശ്യമാണായുംതീന്തിന്നാൽ!!

ഘവകവി:

ബുഷ്പരാാസിതേവിടിപ്പുണ്ണം, ഹോ റാഗിഷ്ചാടി—
ലാച്ചിപാ സം* കൊള്ളുട്ട്, ഞാവാശച്ചാറിൽ.

* കവിത വിച്ചപോയതിനാശേഷം, കവിയും വെള്ളനാഭായ സ്വന്ത
അപ്പേബാധമാണ് ഈ ‘ആഷ്പരാാസ്’പ്രയോഗതിന്റെ ഫേശ്.

§ കഷ്ടക്കന്ന വേബാറാക്കവാൻവേണ്ടി കവി പാടണ്ണച്ചുറിപ്പ് കീടനു
അളവാൻ ഹോക്കനാവെന്ന തൃപ്പര്യം.

* എ റി ടേ റി, എ റി!

അമവാ

കോൺഗ്രസ്സിനോട്

[തുല്യപരതാഹാരപ്പാദങ്ങളിൽ വിജ്ഞ മാച്ചിനിരന്നകൊണ്ട്]

“കിനായ നീനെന്നയിഹര രണ്ടുനാ കണ്ണക്കുവി—
ഘണംബാഡാരിജാദൽ, ബത! മിണഭാവത്ത്പു മഹ:
പട്ടണംക്കണക്കെ” വരുത്തെന്നാലുമിന്നതിനാ
രണ്ടുനാടു പക്ഷമിഹര നാരാധണായ നാഥ.

ശുക്രാഴ്ചയാക്കേഉമ കണ്ണടിട്ടു—മെൻസറ ഫറി!—
ശുക്രാലിനം ഓമീപി തുസില നീയവിഡ:

ഉംക്രാന്പച്ചിന്തു തിരുവുള്ളും തുണ്ണും! ഒരു
തലക്കാലപക്ഷമിഉ, നാരാധണായ നാഥ.

“നുറവുംചീറ്റു! ഫറേ! ഗോപികാരമണ!”
സാനുംവാഴ്ചയിനി ഞാനെനനാ ചൊൽവു ചിലർ:

ഞാനെനനാമപ്പുറുമെന്തിക്കേന്നുള്ളു വഴി
കാണാന ഞാനുവിടെ;—നാരാധണായ നാഥ.

എന്തു കാണമിനാി? യെന്തു കേരാക്കുമിനാി?
യാരാങ പോകമിനാി? യാരാങ നില്ലുമിനാി?

“ ‘ശ്രദ്ധവാ, നാടക തിരിക്കാ’ എന്നാറച്ചു തിരു—
നാമങ്ങൾ ചൊല്ലും!”—ഫറിനാരാധണിനായ നാഥ!

* ശ്രീ. സുഭാസ് മേതുവായി കോൺഗ്രസ്സിൽ അക്കാദമ്മരൂപകാഖ ഭിന്ന
ചുപ്പിനെ പുരസ്തുതിച്ചു.

മി സ്റ്റീ കേ റി റ

(കു വിലാപം)

വ്യസനത്തിലും കവി, ആരോടെനില്ലാതെ, അക്കാശം നോ
ക്കിക്കാണട ചോദിയ്ക്കുന്നു:—

ബഹുമിശ്രപോലോഗാ മിനിമിഡിന്താരാ—
ക്രഷ്ണമീൻകല്ലിയാദ്ദേശു പോ, വായു പോയു?—
ആഫ്സ്ടതിപ്പിലും മാസികതനിലും
വാഴു കൊതിച്ചുവശ്രൂ പോ, വയനു പോയു?

ആകം ഉത്തരമാനം പറയാത്തതുകാണട ഭ്രാംഗനായി, മാഞ്ചപോയ
മിസ്റ്റിക്കോമനയെതനെന അയ്യു? ചെയ്തുകാണട, കവി പറയുനു:—

ടിക്കാറു വാദഭാതെ ബക്കാളിൽനിന്നുനിന്ന ക—
ലിക്കാറു തൊട്ടുള്ള നാബാന്ധമലപ്പുള്ളിൽ
കൂസാതിരഞ്ഞി നീ, കാണുളിൽനിന്നുന്നതു—
മാസാംപോലുമൊന്നാവുന്ന രീതിയിൽ.
അമനേ, ശാന്തിനിരീക്ഷതെന്തിക്കലു—
കാമനിനാിയുന റടിച്ച റടനു നീ!—
കല്ലിച്ച ഗാമജിലബൈപ്പു ശില്പക—
കില്ലിച്ച തിക്കന കട്ടികവീക്കശു
വിശ്വമഹാകവിസ്ഥാനം കരസ്ഥമു—
നാശപരാസിപ്പിച്ച നീ പാടിൽപ്പിടിയ്ക്കായാൽ,
എന്തു പേരുള്ളതു കാണിച്ചതില്ലവ?—
രെന്തു ദിവം സഹിച്ചില നാട്ടുകാർ?

വികാരാവേശത്താൽ കവി വീണാടും ആകാശത്തെതനെന ലക്ഷ്യംവച്ച്
ചോദിയ്ക്കുന്നു:—

മിസ്റ്റിക്കണ്ടക്പടം ധരിച്ചുതിയ
തെററിഞ്ഞരിച്ചുവശ്രൂ പോയെ, നു പോയു?—
ചട്ട കാമത്തിനു കാവ്യസരസിയിൽ—
ചുട്ട പിടിച്ചുവശ്രൂ പോ, വയനു പോയു?

അമാവിച്ചതെന്തു'പൂരണം'

(അനന്ദ)

പലതുള്ളണങ്ങൾ ഇല്ലിനാിയുമോളവാ,—
‘നലമല’മെന്ന വിലക്കിടകാല്പ് എണ്ണി!

മതിചുവിയാശ്ശേ! ഒരു ചോദ്യിയുടെ
മഹോർമ്മ വൈശാനരച്ചിരി തുകിത്രഞ്ചകി,
കരിംപാനക്കേട്ടാടക്കത്രഞ്ചകി ‘ഹാ,
പരാജിതൻ എന്നുവെന്നുക്കുറി മന്മാഹ’
ഉണ്ടായും പൊതു റാഡിറ്റു കണ്ണുനാിര
വഴിത്തു എങ്കിലും പുണിപ്പുവർ
ഓരുപുച്ചാരത്താണു അണിത്തുനോക്കേബേ—
ഹരി! ഹരി! കാണുതരിയെയാരത്തുതാം:
കിണംറിം വീണാജ്ഞ വെടിയുപ്പിന്നക്കട—
കണക്ക കുക്കാശരിലുലിണ്ടതും പൊയ്യു
പൊടിമണൽമാത്രവശം ചുണ്ണുനാ
കടൽപ്പുത്രനാം—മിതായ പറിച്ചു?

* * *

പരാജിതൻ എന്നുവെന്നുക്കുറിപ്പിനെന്നും
പുതിയ പാറമേലടിപ്പ് വാരിയി!

പലതുള്ളണങ്ങൾ ഇല്ലിനാിയുമോളവാ,—
‘നലമല’മെന്ന വിലക്കിടകാല്പ് എണ്ണി!

ചാദ്രലംപരിഥിമാനം

സംസാകവി ഉള്ളിരിഞ്ഞു മനോഹരമായ ‘കേരളഗാന’ സംഖിത്യുപരിശോഭാത്മകതയിൽ.....വായിച്ചുതോടക്കടി “ഈ സാഹിത്യിൽ ചാദ്രലംപരിഥിമാനം എന്നും പാപ്പാജാതിയാബേജാനം” ? എന്നൊരു പാഠം ചി. എസ്സുരിഞ്ഞു മനസ്സുലഭമിച്ചു. പങ്കു മഹാകവി ഉള്ളിരിഞ്ഞു മനസ്സുലഭമായ സർസപതി എവിടെ? എൻ്റെ—പോട്ട; നീങ്ങൾ അഭിയാമഭ്യോ! എക്കിലും ജനങ്ങൾക്കുറവിന്തുന്ന കവിത, ഞാനെ കൃതിയാക്കുട്ടി, ആരംഭിക്കുമായിരത്തിരണ്ണമെന്ന ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്ന .....പങ്കു ഒരു ചില്ലറത്തകരാറു പാറിയുംവരും ഞാൻ ഇവിടെ കഴിച്ചുവെള്ളുന്നില്ല. ചാദ്രലംപരണഭേദ ഗൂത്തിപ്പുവാൻ, ഗൂത്തിപ്പുകയോഴിച്ചു മരാറാനും ചെയ്യാതിരിപ്പുവാൻ, ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് പേന കഴിബെ കുത്തത്. അതു ചി. എസ്സുരിഞ്ഞുപൂഡിലെ സത്യനിപ്പുനായ കരംബക്ക് എത്ര മാത്രം ഉസ്സാധ്യമാണെന്നു് ചാദ്രലംപരണഭേദ ഒരിവസ്തുക്കിച്ചു കഴിച്ചു കുട്ടിയവരെ പരഞ്ഞതിനില്ലെന്നെന്നുംവേണ്ടു.....ഗംഗാരാശയും വിശാല പ്രദയനും മലിനതമമ്പണ്ണമായ മഹാകവിശ്യാട് എൻ്റെ ഇതോന്യ വാസത്തിനു വിശേഷിച്ച ക്ഷമാപണമെന്നും ചെയ്യാൻ ഞാൻ ആലോചിപ്പുന്നില്ല; ആ മാപ്പ് അദ്ദേഹം പബ്ലിക്, സജീവനു തന്നെക്കഴിഞ്ഞിരിപ്പുന്നു.

(നതേഖനത)

I

ചാദ്രലംപരണഭേദനു ചാദ്രലംപരിഥിമാൻ പേരിലാർത്താ—

രൊക്കുമെള്ളും വിക്രികൊണ്ടു ദേശമെൻഡേശം.

**അമ്മുട്ടുനും ജനദ്രോഹം ചെയ്തു ജനം പുലത്രുനു
തെമ്മാടകിക്കുമ്പും തിന്നും ദേശമെൻഡേശം.**

**അനുപലംവിച്ചിന്തിക്കും കുവ്വയ്യു കുക്കുചുവായം
വെന്നുലെന്നു സുവിജ്ഞനു ദേശമെൻഡേശം.**

**‘ശക്കിലാബു’ പരമ്പരാവാൻ ശക്കവിട്ടു റോമുക്കും—
ചുപ്പകൊടി പിടിച്ചു പായും ദേശമെൻഡേശം..**

**നിന്മു് നിന്മും കടക്കണ്ണാർ, പുന്തുപിരിയാൻ, കൊന്നപ്പ—
മാനും മാരു വലച്ചും ദേശമെൻഡേശം.**

[ലിബാൽ

ഹാസ്യാഖ്യാലി

ബുഹമനുത്താപ്പുകാരൻ ശങ്കരൻതാൻ പറിക്കണ്ണോ—
തന്റെമനസ്സിൽക്കാത്തതു ഓശേജൻഓശേം.
മഴക്കാലവത്രത്തെ ചാളിക്കണ്ണവാഴിത്തീന്താർഥപ്പുണ്ണിനെ
വഴുവഴുപ്പുണ്ണിയാത്ത ഓശേമൻഓശേം.
വേഗല്ലാലം തുടങ്ങിയാലട്ടപ്പുള്ള കയററിയ
ചീനച്ചട്ടിപ്പോലുായ് തീരിക്കം ഓശേമൻഓശേം.
കാററമറ പാശറാർ തെററിത്തമ്പിരിഞ്ഞു വാ—
ക്കൊറമായിത്തല്ലത്തും ഓശേമൻഓശേം.
ഹിന്തുകളിം മാറ്റുമതക്കാരമന്നിനാം
മാന്ത്രിത്തമ്മിൽ ഭൂരിപ്പീടും ഓശേമൻഓശേം.
എന്തിനോരും—പടപ്പോരോ! ദനിയാവിന്നറവുത്തെന്നും
പന്തികേടാൽ പേര്പപ്പീതിയു ഓശേമൻഓശേം!!

II

പാദലംപരംഡായൻറു ജന്മഓശേ—മെന്തിനാനി—
യീന്തു ഞാലാഞ്ചുപ്പിഡ്യുവാൻ അമിച്ചിട്ടുനാ?
കാടപ്പുണ്ണം, കാരംജും, ഇവഞ്ചിമിത്തിച്ചം മേഖി—
ചുംബക്ക പടന്ന തുടിനാഡ്യുകകൊണ്ടും;
മുള്ളപ്പനി, പൈതച്ചാഴി, ബെട്ടകിളി, പുഴവെനാി—
കമുള്ളിട്ടും തുഷിഡാക്കെന്തിനാാ.കൊണ്ടും;
അടുത്തുള്ള ‘മനിസ്സിപ്പാൽ’രണ്ടത്തിന്ന് ദ്രുഗ്ഗാധരതു—
കൊടുക്കാറു നാലുപാടും വീഞ്ഞുകൊക്കാണ്ടും;
ഉന്നാതിനാ കോടി ക.ടംവാഞ്ചാല്ലുയാലാഞ്ചാല്ലു
പ്രാണനാമധാരാന്തുവേദനോടാഡിഡ്യുകകൊണ്ടും;
ശകവിട്ടു കഴിഡ്യുവേ ശകമാർത്തൻ ബബ്ലുഉനുകൂടിൽ
കൊങ്കകരാക്ക വീപ്പുഡ്കലേരുകകൊണ്ടും;
പടക്കണ്ണം ഭേദ്യക്കണ്ണ കെട്ടിത്തുക്കിത്തിക്കാഴ്ത്തി—
ചുടലാക്കിമാർ വിഷ്വാസ മാനിഡ്യുകകൊണ്ടും;
പറയുവാരായതുതു മററോകം മുൻമാർകകൊണ്ടും
പരക്കെ വൻകേഡാവികേട്ട ഓശേമൻഓശേം!

ചന്ദ്രലംപരണ്ടഗാനം

III

ചന്ദ്രലംപരണ്ടോ! മഹ ചന്ദ്രലംപരണ്ടോ! ഹാ, ഹാ,
 ചന്ദ്രലംപരണ്ടോ! (വരി തിന്റൊപോക്കയാൽ
 ശാന്തേ, റാണീന ലാഡുട്ടം വിളിക്കുവാൻ ശായുമായി—
 ജീമുകന്ന, കറിഞ്ഞ നീ ക്ഷുഖിക്ക ഭേദ!)
 റാണീനയ പേരു കേരാക്കിലുണ്ടിക്കുവോർ താവ ഉക്കരി;
 റാണീനയോന റാണീജീകിൽ മുഖുംകേരുവോർ;
 റാണീന എന്തു പുക മുഖം; എന്തുശ്ശൈ നീ കഷകന്ന;
 റാണീ റാനിക്കെത്യുട്ടോന്ത്രുകാണുവോര.
 എന്തുശ്ശൈ ശരീരം നീ; മഹസ്സ നീ; ശാത്മാവു നീ;
 എന്തു നീരാൻ, തേരും നീ, മഹാ നീതന്നീ.
 ശരാതാന്നന, മന്ത്രജനം, കാബോരണം, കാചേപലനം,
 പന്തം തീരേയില്ലാതോക്കം, മേരും മേഖലുംക്കം,
 (ചന്ദ്രലംപരണ്ടീയരാണാവരങ്കി)ലെല്ലുാവക്കം
 ചുവലോ നീ പക്ഷുപാതമെന്നോ റാഡ്രന്ന
 ഏകമുന്നം: എന്തുകിൽത്തു; മേരുപുത്രി: ജന്മോഹ;—
 മേകമനോഭാവം: കരകാണാതോന്നുംസം!—

ഇ സ ഉ പു റ ടി

(നരനായിക്കുമെന—മട°)

പെപ്പിരിവൈയുംലോടാഹാ! ചൊത്തമാരി, ശ്രേഖവ—
തതിങ്കുടലോടു ശിവാശക്തി,
എനിക്കോപത്രോടു കയ്യക്കണ്ണു നീർ,
പുഞ്ചതാപത്രത്രോടു പരിതോഷം,
ഇടവപ്പാതിയോടിടവപ്പാതിയു—
മിടവേൻ ഗ്രൃഹം തുടക്കാ!
ശുട്ടും മിന്നാലുള്ളിബാറം മേധാ—
ഭടനടൻ സ്ത്രീയുലുഹാ; അലു—
അലുനാ ചണ്ണാനിലവനാഞ്ചും; വാഖ്സി—
യലുനാ; മാരി ചൊരിയുനാ.
പ്രക്തിഭേദവിതൻ പ്രലയതാഖ്യവ—
തന്ത്രതിയോ കാണ്ണു, ശിവശാംഭോ!

കയ്യാഹീനായും° ജനാനി ലോകത്തെ
മരണഗത്തത്തിലെറിക്കും ഹാ? .
'അതുതുതുതിമം കയ്തിടൊല്ലുന്നാ—
യങ്ങളുണ്ടാരോ എന്തുതിൽ:
'മരണവുത്തമ,പ്ലിഇ ജീവലാസ്യം
വരണ്ണീയമേറും രമണീയം;
ഇതിനാൽത്താൻ പുല്ലു പുള്ളക്കും ചാത്തുനാ
യരണ്ണീഡേവിതൻ തിരമാറിൽ!'

പൊരിവൈയുംലോടാഹാ! പൊത്തമാരി, ശ്രേഖവ—
തതിങ്കുടലോടു ശിവാശക്തി,
ഇടവപ്പാതിയോടിടവപ്പാതിയു—
മിടവേൻ ഗ്രൃഹം തുടരട്ടു!!

എ റം റാഡ്

(അനന്ത)

ഞാൻ:—

മധുരമാഴിയാദ്ദേ! മധുരലജ്ജതൻ
 എവിലിപ്പോഴുമൊളിപ്പുതെന്തു നീ?
 വത്ര, വത്ര, മുഖ്യേ! ഭവതി ചേർപ്പെട്ടീ—
 ശാരിസ്ത്വത്തിലേറും മരിപ്പേതെ നാല്ക്ക്!

പ്രസ്തുതമാശ്യഃ:—

ഇടവപ്പുംതിൽ പടപ്പുങ്ങവര—
 യീട്ടും ടെല്ലും മുട്ടും കേരകാലേപ,
 കരിച്ചക്കിൽക്കൂറുന്തലശിശിരം ചിന്നിയും
 ഹീമഹരാനാനും വിഷ്ണുമണ്ഡിയും
 കരയുന്ന റാശ; കരകാന്നാതുമേളാ—
 രിക്താക്കടലിലേക്കിരണ്ടുന്ന ലോകം!

ഞാൻ:—

ശരി:— ഏയനാലേതു മഹാവിപത്തിലും
 ചിരിയുംവാനല്ലീ വരിച്ച റാശന ഞാൻ?
 വത്ര, വത്ര, മുഖ്യേ! ചിരിച്ചിടാതെ നാ—
 ശാരിസ്ത്വത്തിലേറും മരിപ്പേതെ നാല്ക്ക്—!

വെയ്നിൽക്കുന്നേയിൽ സത്യാഗ്രഹം

[ബീഗം ഹമീഡിയൻ നിങ്കുളക്കസരിച്ചു, പുഞ്ചായത്തു നേരു യീളി സർവ്വതോദ്ദേശമായ സത്യാഗ്രഹം നടത്തുവാൻ കമ്മ്പുകട്ടിയിറക്കിയ കു അംഗത്വി,

‘കാലേതാരം ചടക്കി, തുടക്ക തുടക്കരേ. എൻ-
എച്ച് സ്റ്റീ, തിനാമ്പ് ജമാലുപ്പ്
പോലെ വാരിക്കുമേൽ നീട്ടിയ അപീരവലം-
കൈയലുകാരമാക്കി,
മേലെ വൻപോൾപ്പുണ്ണണി ചിത്രമിട-
കൈ കവിപാത്രത്തിനേക്കീ-
എച്ചുവേദം കണ്ണടക്കു’”

‘വെൺനഘ്പുറിൽ ശ്രീകലീക’ യെന്നുപാലെ, ശജുറലുത്തിൽ ഉറക്കുമാറി നാളിച്ച കീടക്കുന്ന.

കാജലത്തുട്ടി വിവരക്കിണ്ട ഭർത്താവ്, കച്ചുപ്പാടാശാക്കാതെ പ്രശ്നാര്ജുനാ.]

(ചാരകാക്കളി)

ഭർത്താവ്—(വിചാരം)

“കണ്ണടക്കപ്പീടുക്കിൽ മീറാല്പാ—മീറൊക്കിൽ,
കണ്ണടത്തുടക്കയില്ല!
സാവടക്കുടക്കിൽപ്പുണ്ണല്പാ—പെബ്രേക്കിൽ,
സാവടങ്ങടക്കയില്ല:”

(സത്യാഗ്രഹിണിയൻ അടയു കട്ടിലിനേലിക്കുന്നു, ഫുകാശം)

“എഴുരു നാട്ടിക രാച്ചുല്ലോ ഒവേത്താൻ
നായിരുത്തുടക്കയായോ?
ഇന്നത്തെ റാവുണ്ണൻ പറിറ്റുലരാങ്കരണ
സന്നാഹം തെല്പറിയേണോ?
ശാധിജി മിറുറുന്നറയെച്ചുനുന്നാന
മാന്തിയ വാത്ത റാ കേടോ?
ഒട്ടരു വൈകിച്ചുംക്കമീ നഞ്ചാക്ക
മുട്ടിക്കു തക്കന്നതു കണ്ണോ?
കൊച്ചുംകും ഷണ്ണുവംചെട്ടിച്ചാർ കാട്ടന
വിക്രമച്ചുള്ളി’ ചേരാമോ വാട്ടി?”

ചെയ്യനിൽക്കുന്നെങ്കിയ സത്യാഗ്രഹം

(സത്യാഗ്രഹിണി കപടനില തുടങ്കയല്ലാതെ ഹിംഖനിശ്വന്ന കണ്ണ്, കറ ചുട്ടടി അട്ടരേതുള്ള റീജിസ്ട്രേറിന്)

“ശ്രദ്ധയേ, കേടുതിനാം ഞഠരമെങ്കിലും
വബ്ലൂണോ ചൊല്ലുവാൻ തകം!
എൻബെവിയുള്ളൂളില്ലതും പൊഴിയുള്ളവാൻ
തേവേപ്പാതും വാക്കോനാം പോതും!
അക്കാദമിലെപ്പാച്ചയിൻ ദൃശ്യംകൂടി എന്നാൻ
ഒക്കരാക്കുന്നതെന്നാണോ വാഗി;
ചെന്താരിൻപുതം കവഞ്ഞ നാന്തിഡ്വബ—
മന്തിക്കു റീറവമാക്കാം,
എന്നാലു, മീയാവുംക്കണ്ണകു, സ്ത്രോഹനേ,
മറം വിടരേണ്ടതല്ലോ?
അന്നാമുാം പോന്നാമോ! ചിന്നമുാം തക്കമുാം....
നന്നാം റീ മിണ്ണക്കയിപ്പേും?”

[സത്യാഗ്രഹിണിയിടെ മുഖത്തിനേക്കും സാന്ദ്യർഘ്യംപോലെള്ള
ക്രിയാഭാം പ്രത്യേകിയുട്ടന്നെണ്ണക്കിലും, അവളുടെ കണ്ണ് തുക്കയാകട്ടെ,
പുജാനുമുകയാകട്ടെ ചെയ്യുന്നില്ല; അല്ലനേരതെ മെഴന്തിനാശേഷം ഉ
ത്താവു തുടങ്ങു]

“മരീറാനാമല്ലോ എന്നാൻ ചൊല്ലുവാൻ കാരണം—
കരം പറയേണ്ണാ പിന്നെ—
ജാനകിക്കട്ടിയുള്ള ഭർത്താവു തീപ്പുംപ്ര
ചെയ്യനിന്നേറു മട്ടോക്കുയില്ലോ?
ഞുയതിച്ചൊട്ടുവരെപ്പുണ്ടനുാം സാഷ്ടചിൽ
ഞാനൊന്നു നോട്ടത്തിനായി
കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടിങ്ങായതു നാനുകുണ്ടാം,
രണ്ടിംഗായായോന്നു തീക്കാം....”

(സത്യാഗ്രഹിണി, പെട്ടുന്നു ഉറക്കംബെഞ്ചിയതുവോലെ അഭിനയിച്ചു
ക്രിയാഭന്നിശ്വപാസരേതാടക്കടി “അനുഭവാതോ?.....എന്താണിതു വൈകി
യതോ?” എന്ന ചോദ്യിച്ചുകൊണ്ടു, കണ്ണ് തിരുമ്പിയുള്ളനേരനാറിരിക്കുന്നു.
കർക്കം.)

ആട്ടു, ഹിറ്റ്‌ലറേ!

[‘ആബൈപ്പണഭരം’മട്ടിനെ ശാസകരിച്ചുണ്ടായ
‘ആട്ട കീട്ടോ’ മട്ടിൽ മഹാരാജ പാട്]

1940 ഓഗസ്റ്റ് 15-ാം താഴെ ലഭിച്ചന്നഗഹരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഒരു അമ്പാസപ്പുധിപതി വെൻ്റെ ഹിറ്റ്‌ലർ പ്രതിജ്ഞയെചെയ്യുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുതവര്ത്തിഖ്യായുടെ ഏകദശംനിപ്പിക്കാനുമെന്നോണോ, അതു തീയിൽ തിങ്കാം, ഒരാളിം അമ്പാസനുവും മഹാനാശരക്ക് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷിലെ ജീയചുവപ്പുകളിലും, അതു ശ്രീമാൻ അതിലെഡനിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിശീക്ഷാത്മികരെ കാര്യക്കാരൻ, കണ്ണുപുത്രൻ, ഭഗവാന്നനായ ഹ്രിത്സ്യാപ്രധാനനായാണ് മി. വിൻസെന്റ് പച്ചറ്റിപ്പ് താഴെ ചോദ്യം പ്രകാരം വിലപിച്ചതായി റീപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിനില്ലെന്നുണ്ട്.

പല്ലവി

ആട്ടു, ഹിറ്റ്‌ലറേ! — റാജിംഗ്രൂ
വനോ, ഹിറ്റ്‌ലറേ?

പരണംകൽ

ആഗസ്റ്റ് പത്തുമുണ്ടു—കുടുന്ന നാളിലഞ്ചു—
നാഥാശമാർഗ്ഗമായിക്കൂറോടിണ്ടതുമെന്നായു് — ആട്ടു,
ഉല്ലാസവാജ്ഞാട്ടേയു—ചൊല്ലിയ വീരവാദം
ചൊല്ലേറും താങ്കളുണ്ടാ തെല്ലും മരനില്ലെല്ലോ? — ആട്ടു,
ചൊല്ലിയാൽചുംപിയമ—ക്ലൂബു കാര്യമില്ലു—
നാല്പും കാര്യതിയതു ആണെല്ലോ എന്നാശ്ശ്ലൂം? — ആട്ടു,
തപ്പാത തോക്കുക്കാ, തീ—തൃപ്പും വിശാവാപ്പം,
ചൊല്ലേണ്ടും കൊമാറാക്കൻ, കെല്ലേറും ടാങ്കുകളും — ആട്ടു,
ഹന്തി! നിന്ന് വാക്കു എന്നും സംശയിക്കാൻ വിശ്രദിച്ചു
ചൊല്ലുന്ന സോദമോട്ടുമെന്നെന്താങ്കരിയില്ലോ? — ആട്ടു,
എത്ര കൊതിച്ചു എന്നും—തത്രം ചൊന്തു കുവ—
മത്ര വിമിഷാനംബാത്രമെന്നും കാണുണ്ടാണി! — ആട്ടു,
ഉള്ളതിലെഞ്ചുംപും കൂളം കല്പരാത്രു
പുള്ളിയാണ്. ഞുന്നുനുത്തുതുനും എന്നും. — ആട്ടു,

ଅନୁଚ୍ଛା, ହାରିଗଂଲାରେ—!

ଚେତୀଶ୍ଵରିଲେ ବାଟିବିଶା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ୍ଞିତେଣ୍ଠାଗ୍ରହପୋଳେ
କୁରୁତକକ୍ଷା କଥାପାଳା ଗୁଣତାପରତୀଯିଲାଇଲୁଏ! — ଅନୁଚ୍ଛା,
ତାଙ୍କରାକଳି ଶେରିଶାଖିକଳି ପକ୍ଷିଟ୍ରକ୍ଷାକବାଗାଯି
କେକକେଇପ୍ରେକ୍ଟ ରଣ୍ଟ ବୋଗ୍ବୁ ଓ ହିଂ ବେଶ୍ମ କଥାପାଳ. — ଅନୁଚ୍ଛା,
ଅନୁରାତ ପୋଟିଯିଲ୍ଲୁଙ୍କା_ଗୀତିଶାଖାକିଲ୍ଲୁଙ୍କା;
ପୋତାତୁ ଲୋପିବୁରୁଷାନ୍ତା_ଲେବ୍ୟିଷିଂ! କାହିଁଥିଲା, କାହିଁଥିଲା! — ଅନୁଚ୍ଛା,
ହରୁ ଗୁପ୍ରେମଂ କାନ୍ତା_କାନ୍ତାରୁଷିଷ୍ଠ କାଳାକା
ଚିରତପରିଷ୍ଠାନିକୀ ହୃଦୀ ହୋତାନାହିଁ କଥାପାଳି. — ଅନୁଚ୍ଛା,

ପାଇତପରିଷ୍ଠାନିଲାଇକେଳି ସାଧିମିଳି:—

ଆଲୁଶେଳମିଶରକାରା! ଶ୍ରୁତିମେ ମୋଶକାରା!
ମାତିତ ଶୁଣ୍ଡାଶେଳକାରା! କାହିଁତ ଶୁଣ୍ଡାଶକାରା! — ଅନୁଚ୍ଛା.

- തമാരൻ പദ്മോദ്ധീസ്°

(വടക്കേപാട്)

— തത്ത്വാമാനണ്യാഹാമൻ
ഒക്കെതരിഗാധിളിംണ്യാഹാമൻ
അമാമൻ ഓലവരുച്ചനോല്ലുന
ദിവാക്രത്യമെല്ലാം കഴിച്ചയാമൻ
കാപ്പി കടിജ്ഞാനിരിജ്ഞനാണേഃ
കംപ്പിക്കടിയും കഴിഞ്ഞതയാമൻ
ഒക്കെതരിഗാധിജ്ഞാഹാമൻ
ചാത്രവൈന്ദവനാ വിഷിജ്ഞനാണേഃ
പുത്രരംബ്‌ട്രിബൈച്ചാത്രവല്ലോ.
അമാഖൻറി ശിഷ്യനം സിർബവന്തിയും
ത്രണയുമിടംവൈക്കയും ദേശവക്കനം
ഗ്രണഭോഷിമോത്രനാ ചന്ദ്രാതിയും
സകലവുമീഡ്യാങ ചാത്രവാനോ.

ചാത്രവോടെല്ലോ പറയുന്നയാൻ
ഒക്കെതരിഗാധിജ്ഞാഹാമൻ:
“ഓാജ്ഞ കേരാക്ഷേനാം പൊന്നചാടേന്ത്രാ
ന്താരം പടജ്ഞ പുരപ്പുട്ടനാ.
പടയിൽപ്പുലയാഞ്ഞ കേളിനോടീ_
യലകത്തിൽപ്പേപ്പേരു പരിശ്രേഖനാകു°
അക്കത്തിൽപ്പേട്ടുകൊകും ജീവിച്ചോകു
പേരും പെരുമയും നോട്ടേരല്ലോ.
ഞാനിതു കാലമിന്തനാ ചാത്ര
ശ്രവിയ്യെനാങ പേരു നോട്ടീല്ലോ.”

അനോറം ചാത്ര പറയുന്നല്ലോ
പുത്രരംബ്‌ട്രിബൈക്ഷണതിച്ചാത്ര:
“— തമാമാ, ഉണ്യാഹാമാ
ഒക്കെതരിഗാധിജ്ഞാഹാമാ

— തത്ത്വാമാനൻറെ പട്ടിപ്പാട്

അശ്വാസാ പ്രായം കാവിശേത്രപ്രാജ്ഞല്ലോ
 അജ്ഞപരാഖിലെന്നു പടച്ച മാനാ?
 അതുംബല്ലെന്നില്ലാണ് പാശ്ചാദ്യാനല്ലോ
 കഷ്ഠരിയിൽപ്പുണ്ണ ചാവിട്ടുനാല്ലോ
 കൈട്ടുറി ഒരുക്കെങ്ങാണെ തൊട്ടിലാല്ലോ
 പഗാരിരാഖ്യാവിശാല പാശ്ചാലഭല്ലോ
 എറബം ദ്രുംബം വാഞ്ചിലഭല്ലോ
 വാഴം പരിചാം ഏണ്ടിലഭല്ലോ
 അഭ്യാസമില്ലാതെ പൊയ്യോരായം
 തന്നില്ലം കണ്ണു മരിച്ചുാരല്ലോ
 കഷ്ഠരിയിലഭ്യാസം ചെയ്യോക്കില്ലോം
 പതിനെട്ടടവുണ്ണേ പൊന്മാഡം
 റാലു വടിവും ചുവട്ടുണ്ണേ
 തന്ത്വം പതിനാലു വേരെയുണ്ണേ
 ഇതിലെഡാമമാമൻ കണ്ണാനല്ലോ
 ഇതിലെഡാമമാമൻ കേടുനാല്ലോ
 ഏങ്കിനൊ പോവ്യുണ്ണേ ചെപാനമാമൻ?
 ഏനു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു ചാത്രാ
 നെഞ്ഞതഞ്ഞടിച്ചു കരഞ്ഞു ചാത്രതു
 പുത്രരം വീട്ടിലെക്കണ്ണതിച്ചാത്രതു.

പകരം പറയുന്നാണുണ്ണമാമൻ
 ദ്രുക്കിതരിശാദള്ളിണ്ണമാമൻ:
 “കരയല്ല വിശ്വിജ്ഞാല്ല ചൊന്നചാതേതപ്രാ
 പുത്രരംവീട്ടിലെക്കണ്ണതിച്ചാതേതപ്രാ
 കഷ്ഠരിയിൽക്കാലു ഞാനുനോധാനല്ലോ,
 അടവും രടവുമറിഞ്ഞാനല്ലോ
 വടിവും ചുവടും പംിച്ചുനാല്ലോ
 തന്ത്വം പതിനാലും റോക്കേധാനല്ലോ
 ഏനാലുമൊന്നേ കാഞ്ഞതിച്ചാതേതപ്രാ
 ചെവിതനും കേരംക്കേണും കാഞ്ഞതിച്ചാതേതപ്രാ
 കണ്ണതും കേടുത്തുമല്ലോക്കുടി
 തെണ്ണുാരറിബുനിയ്യുണ്ണേ ചാതേതപ്രാ

ഹാസ്യംജാലി

അതുകൊണ്ട് ഞാനം പുറപ്പെടുന്നു
 കേളും ഞാൻ റോട്ടാനരച്ച ചാതേതപാ
 അതുമല്ലോ വേറാനാക്കടിയുണ്ടോ
 പത്രിനെടുട്ടും കഴിവെന്തും മല്ലേണ്ടോ
 പത്രാവാമതാമതെന്തു ദിനപുടവും
 അതു ഞാനം വാല്ലോനം റോക്കിട്ടേണ്ടോ
 അവാസാനക്കുള്ള പോരം ചാതേതപാ
 പത്രാവാമതാമതെന്തവില്ലാക്കും
 തല പോരാതായിട്ട് കേട്ടിട്ടില്ലോ
 ഞാതിലും വീഴ്ശപിനെച്ചാനും ചാതേതപാ
 ചൊവ്വിരന്ന കേരാമേരണം ചൊന്നചാതേതപാ
 ഇക്കണക്ക് ലോകരോടാരോടും ഞാൻ
 വക്കാനാത്തിനാ ദ്രാഡകില്ല
 മന്മാരിയും കരിക്കാനാരെ
 വാഴ്മായുംചുനാ ഞാൻ പോർവിളിയും
 വാങ്ങാരി ചൊല്ലി ഞാൻ പാഞ്ചക്കേരും
 ഇല്ലാതലയും ഞാനോന്തിവെട്ടും
 റൈറ്റാത്ത റൈട്ട് ഞാൻ തട്ടിമാറും
 വെട്ടാത്ത വെട്ട് തട്ടാത്താഴിയും
 ജീവിച്ചിരിയുള്ളന ശിഖ്യരൂക്കാഡ
 ചതു കരിക്കാനുണ്ടുക്കാൻ നല്ല
 കാന്നികര നോക്കി വിരിയും ചാതേതപാ
 ചേരോനാ നേടും ഞാൻ ചൊന്നചാംതപാ.”

പകരം പറയുന്ന ചാത്രവല്ലോ:
 “എന്തോടെന്നിന്മാരെതിരിട്ടുനാണും?”
 അപ്പോരി പറയുന്നണ്ടുന്നുമാമനി
 മുക്കാത്തരിശെള്ളുന്നുമാമനി:
 “ഒഴുംവിട്ടിലെപ്പുള്ളംനോന്നു
 മേനോൻനു പേരു നീ സേട്ടിട്ടില്ലോ?
 നാടെന്നും കേരാവി പരന്ന മേനോൻ
 അന്നോരുളുതീട്ടിന്നുംനിന്നുംലേബു

— ത്രിക്കമരൻ പടപുരം

ദിക്കണ്ണം കേരവിയുള്ളിനുലേവ
 അതു ചൊല്ലി ദേക്കു കേരം എന്നം
 അതുകൊണ്ടപായം വജവാനില്ല
 അങ്ങാർ മരിച്ചിട്ട് കൊല്ലമില്ലോര
 ഒപ്പുതിലേറക്കിരിത്തുപോലീ
 അവരി പേരരാനാ നോടാം പാതേതപാ
 അതു എന്നം തീപ്പുശുപ്പത്തി പാതേ.പാ.”

അവിടുന്നുനോല്ലുവാണമുഖം
 ദക്ഷത്തരിശുള്ളിനുമാമൻ
 പടിഞ്ഞാറനാതനാിലും പോകാനണേഡ്
 പെട്ടകംപെട്ടി തുരക്കിനാണേഡ്
 അച്ചുരുട്ടു വരിയാനണേഡ്
 പട്ടാനാ സൗഹിപ്പം ഏക്കാനണേഡ്
 ദിനുപിടിച്ചു മര പൊടിഞ്ഞത
 വാക്കുംനൊട്ടക്കാഞ്ചുമാണൻ
 അവിടുനാം പോതനാഞ്ചുമാണൻ
 ദക്ഷത്തരിശുള്ളിനുമാമൻ
 ചാത്തുനീരും വിച്ചില്ലുനാണേഡ്:
 “കനംകു ഓരക്കേനാം ചൊനാ വാതേതപാ
 പരിപരയാനിഞ്ഞു എന്നൻ കാജാനില്ലു /
 പഴയ മുഹമ്മദാ എബാക്കവായോ
 വെട്ടവാനാക്കില്ലപ്പോരിൽച്ചാതേതപാ
 പരിപജ്ജ പഴയ മുഹമ്മദം പോയം.”

അവിടുനാം പോകാണാഞ്ചുമാണൻ
 ദക്ഷത്തരിശുള്ളിനുമാണൻ
 പിനാലെ ചാത്തുവും പോകാനണേഡ്
 മുള്ളംവീട്ടിലെ കാത്തിച്ചാത്ത
 ചടലപ്പുറിവിലും ചെന്നിഞ്ഞീ
 മരപോലു വാക്കുംനാം വിശ്വിശ്വാസൻ
 പഴയ മുഹമ്മദാക്കിയുണ്ടാൻ
 അരിശുമാന്നിഞ്ഞിനൈ ചൊല്ലിയുണ്ടാൻ:

മഹസ്യംജലി

“ഒഴ്വാരം വീട്ടിലെച്ചുള്ളടേനോൻ
നാട്ടെങ്ങും ദേശവി പരാമ ദേവോന്
അടവും തടവുമറിഞ്ഞതാനാല്ലോ
അക്കണക്കെവയാനാമറിപ്പെന്താനാല്ലോ
ഉൾക്കൊള്ളാം ദേവദുർഘട്ടം
ഞാൻ വെട്ടും വെട്ടും തട്ടത്തിട്ടേണ്ട്.”

എന്ന പ്രാബല്യത്താനാമന്നാഡുന്ന്
താഴ്യയിൽ റാംക്ഷൻരത്നക്ഷനാഡേ
ഓതിരമാണേതാനോ വെട്ടനാഡേ
വെട്ടക്ഷടകകം തട്ടക്ഷനാഡേ
നിലവിൽത്തിരിഞ്ഞതാനാ റാംക്ഷനാഡേ
ചുക്കടന്ത്യേ രിരിയനാഡേ.

പേരാരിൽത്തല്ലൻ കിതച്ചുംബൻ
നെറിവിശ്വല്ലു തടജ്ജനാഡേ
ചുള്ളരംവീട്ടിലെക്ഷണത്തിച്ചാത്ത
ശ്വലാരി വെട്ടിക്കാട്ടക്ഷനാഡും
അഭ്യാസൻറേ ഫോപ്രാട്ടി കനോരെല്ലും
ചുരം റാംസന ചിരിജ്ജനാഡും.

പിന്നെപ്പുറിയുനാഞ്ഞന്മാമൻ:
“ശുനിയം ഞാൻ വെട്ടാനാ വെട്ടും ചാത്രം
ഭാഗത്തു ചാടിക്കണ്ണിച്ചു വോൺി—
തടവില്ലാതേതാതിരം വെട്ടും ചാത്രം
നോക്കിതട്ടുതേതാദു ചുള്ളേനോൻ.”

അനേരം ചൊല്ലനാ ചാന്ത്രാവല്ലും
ചുള്ളരം വീട്ടിലെക്ഷണത്തിച്ചാത്താഃ
“ശാത്രം ചെരജ്ജുല്ലേ ചൊന്നാഡും
താഴ്ത്തു ചാറുവയാനാഡുംബും
പാറപ്പുംഭാരജ്ജു ചാടുക്കാരാജം
തന്നില്ലും കണ്ണ മരിച്ചാരല്ലും
അഭ്യാസം ചുക്കത്തരിശേഖാനേ
അരയുംവതിനാപ്പുറക്കാലമാണേ

— തന്മഹംമൻറ പട്ടപ്പിള്ളം

കൂരിച്ചോടില്ലാത്ത കാലുമായി
പാപ്പുറത്തുമാൻ എവനു വീണാൽ
ധാന്യപറ്റരത്തിന്നെന്ന ധാരകാശം
തടി നേരേയാക്കില്ല പൊന്നാശാമാ! ”

എന്നാലതൊന്നാമേ ഓട്ടിലവമാമൻ
ഒക്കത്തരിശൈഖ്യംസ്ഥാമൻ
അശ്വാമദാനം പത്രഞ്ഞരാണേ
വീകരിത്തുക്കാർ തെരുക്കണാണേ
അവിടുനം ഒളേളാട്ട് ചാട്ടുമാണൻ
മാനത്രുഷ്ട ഗാഡ്യംസ്ഥാമൻ.
വാവിട്ടുനനബാഡ്യംസ്ഥാമൻ.
അിഫോട്ട് വീഴുനാഡ്യംസ്ഥാമൻ
പാറപ്പിറ്റേതജ്ഞ വീഴുനാണേ.
മാലോക്കരാക്കേണ്ണം റോക്കനാണേ.
പാറപ്പിറ്റതു പതിച്ചുമാമൻ
കാലഭാടിന്തമാമൻറ ക്രിസ്തുമാണേ
ഒന്നുപോയ വാഴ നൂറ്റാണി വീണാ
ക്രിതത്തൊച്ച ഭസ്തുരിച.
ബോജതാതടിച്ച കരണത്രു ചാത്രു
പുത്രുരു വീട്ടിലെക്കുന്തിച്ചുത്രു:
“അയ്യേ! പോഴരും പറിച്ചേല്ല
അശ്വാനോട്ടില്ലേ ഏവാനില്ലേ ഞാൻ?
ഇന്നിയെന്നു ചെങ്ങും ഞാൻ ചെവാനാശാമാ
ഇന്നിയെന്നു പോകം ഞാൻ ചെവാനാശാമാ
വിശ്വാസിപ്പിറ്റരാക്കാൻ പറിച്ചേല്ലോ
കാർബകകകഡ നാലുമൊടിന്തുവാല്ലോ
ധാന്യപറ്റരത്തിന്നെന്ന ധാരകാശം
അശാഖൻ മേലിൽ റടക്കില്ലില്ലാ.”

അതുതാനേ ഓരക്ക ഗാഡ്യംസ്ഥാഡൻ
ഒക്കത്തരിശൈഖ്യംസ്ഥാമൻ
എന്നാൽ പകരം പറിന്തീലവമാൻ
ഉരിയാടാൻ നാവശാനില്ലാതായി!

കിട്ടപുരുഷിലെ കമ്പോറ

(ഭാരകാക്ഷി)

- ‘ജീവനി റഹ്യദ ഉട്ടേറോ തഖാഡലൈ—
നാമിനാി, ഓരക്കണേഡ, തകം?—
- ‘ശ്രൂതം വില്ലടട; ദൈക്ഷേതിർക്കാഡ്ഗും!—
നായൽം ഭാരൃഷം തക്കിൽ’—
- ‘കൊല്ലും റണ്ടായില്ലോ, തങ്ങളിൽക്കത്തറക—
യില്ലുന ചുല്ലിട്ടക്കിട്ടും?’—
- ‘ചോന്നം ചക്കരപ്പുറും കണക്കേഡു
നാനിസും നായൽം വാജാ?—
- ‘ഒന്നോത്തും തോക റാം, യിശ്വാരാഘവടവാ
മനാംകയിട്ടു കലുകരം?’—
- ‘രേക്ഷേതിർന്നാിനാളും കോലുഹലത്താലി—
ലൂക്കം ചെവിക്കിഞ്ഞ തൊപരം?’—
- ‘ഈ യുദ്ധമിന്നേംബാടു റാംഞ്ചകയാണനകിൽ—
പ്രായേണ്ടതെന്നേംബാടു, തകം?’—
- ‘നാടു വിടുന്നില്ലോ നായരെന്നാകിലും—
വിടു റാം, തീച്ചു, വിദേശാം?’—
- ‘അഞ്ചുഞ്ചു, റാഞ്ചുംകാരും എന്നുംതുണ്ടാരാ
നിഞ്ഞാരോ റാഞ്ചുരിട്ടും?’—
- ‘ഭൂമിലെതെത്തക്കണ്ണ കാണാതെ റാക്കഡ—
ഒന്നി റടക്കുന്ന റാഞ്ചാം?’—
- ‘മിണ്ണാതിരി, ചെണ്ണും റാംഗാടിക്കാരുംനുംഡാ
മിണ്ണിയു എന്നാണക്കേ മ്രാന്തൻ?’—
- ‘നാവരാഞ്ചുന്നതു കേരക്കുവാൻ വച്ചുകിൽ—
പ്രാവയെ വാഞ്ചിവൈച്ചും?’

*

*

*

(കവിവാക്യം)

ഓന്നേതിൽ റായൽം ഭാരൃഷം തങ്ങളും—
ലിന്നേതിലുള്ളതുണ്ണില്ലോ!

പിരാന്ത്! പിരാന്ത്!

[1911 ജൂലൈ 20-ാംനെത മാത്രമേ അക്കദിപ്പിൽ ശ്രീ. പണ്ട പാച എഴുതിയ അദ്യാള്ളതകരമായ ‘വികാസം! വികാസം!’ എന്ന കാവ്യ തല്പണം വായിച്ചുതീർന്നതോടുകൂടി]

‘ദിവ്യോ, പിരാന്ത്, പിരാന്ത്!—കൈഞ്ഞിഞ്ഞതു ഞാൻ!
വിഞ്ഞേന്ന വന്ന, പിരാന്ത, പിടിജ്ജുമോ?

നട്ടപ്പുണ്ണം നോര; മുച്ചുഖ്യവാശ്യം ഗ്രഹിച്ചു
ചുട്ട കൈ നീട്ടിഡൈനമാച്ചി റബ്ലോട്ടേ,
നിഷ്ടലമാഖൻ കവിപദാപ്തിക്കൊതി
ചപ്പാം ചുമഞ്ഞതാ, കാററിശ്ശുറനാപോയ്!
വാനിൽ റാറിറോഡശരം ലഭ്യമൈന്നപോൽ
വാർഡകിൽ ഉള്ളാട്ടകരം ചൊട്ടിക്കരകില്ലോ,
വിപ്പവസ്സബേപ്പുജ്ഞ വെന്മുമൻ മാനാശ
അല്ലിച്ചുകൂടിക്കരേറുന്ന തുരിയാ.
എന്നും പിരാന്ത പിരാന്ത! പിരാന്താഴി—
ഞതിഞ്ഞ ഞാനു കാണുതിഞ്ഞുമഹരേ!
*ഹനാലെ റാത്രി ഞാൻ “ധിരാം”ഭോഗുള്ളിച്ചതി—
നിന്മിപ്പിരാന്താനു വന്ന പിടിജ്ജുമോ:
ആയതിന് മായുരുനമല്ലാം മരന്ന ഞാൻ—
മാഡാതെ ബാക്കിയായോ റാല്പും ലഭരിതാൻ;
കമ്പ്പുകൊണ്ടിരു ഞാൻ കേരാക്കിാ നിന്മാം,
നിശ്ചിയം ദാവിഡാൽക്കാണാം റാഞ്ചിസ്പരം,

---

* “ഇത്തും കാലം കടിച്ച മദ്യത്തിന്റെ
ഔദ്യോഗിക്കേംപോലും മനനിതാ,
സപ്പൂശ്നിൽനിന്നുള്ളനുന്നിരിപ്പും ഞാൻ
സപ്രേക്ഷപ്പെതന്നുമേ, നിന്മന്മുണ്ണണങ്ങവാൻ!
നിന്മ ഞാൻ കാണും വിഹഗസപരമാളിക്ക,
നിന്മ ഞാൻ കേരാക്കുന്ന നക്ഷത്രരാശിയിൽ,
സ്പർശിപ്പു നിന്മന്മുഗസ്യത്തിലൂടെ ഞാൻ;
നിംഗലേക്കാളിച്ച കഴിപ്പു നീ.”

—പണ്ടവ്യാ

ହାସ୍ୟାଜୀବୀ

ପୁଅଲ୍ଲିପ୍ପ ନାରୀସଂଦାତ କାତିନାତିତଳେଗା—(ନ'ା
କଣ୍ଠାତେଥୁକିଟିତ୍ତ ମାଂ କଟାକଣିଛୋଲାଯା!)
ଏହାତିଗା ସାଙ୍ଗେହରି—ମେଗନ ନ'ା ବ୍ୟାଯିଚୁ—
ବେଗାତିଗେନ୍ତିଗୀ ବେଣ୍ଟ ତେବେଳିବୁକରି
ନାଗେନ୍ତାଯାପନ୍ତିଚୁ ଚିତ୍ତରୋହାନ୍ତି—
ରେଣାନୀତି ଶାନ୍ତ—ନାହିଁଲବା: କଣାଳ୍ପ ନାଗେନ୍ତାନ୍ତ
ଶାନ୍ତ ନ'ାହେନ୍ତିଲବାନ୍ତିଲବାନ୍ତି—
ତଳେନ ଶାନ୍ତ କାଣାତିରିଲ୍ଲିବାନ୍ତ କାରଣଂ.
ଭ୍ରାନ୍ତାଲ୍ପାତନିଲେବାନ୍ତରିକଟିକଲ୍ଲାଂ
ଶାନ୍ତ ତବ ଶବ୍ଦପ୍ରକାଶଂ ରହିପୁଣିଟିଂ;
କଣ୍ଠାନ'ାମିକଣବିଶ୍ଵିହୋଣକ ଚତତ୍ତ ରାଂ
ପେଣ୍ଟି, କଷିରମତଳ ତିର୍ଯ୍ୟିତି ମୁକଳା ନ'ା॥

ଶାନ୍ତେବା, ପିରାଗତ୍, ପିରାଗତ୍!—କେବଳିଶତ ଶାନ୍ତ
ନାହେନ୍ତାଗେ ବାନ ପିଟିଚୁପୋଯୋମନେ!

എ റ റി റ

അമൃതപരമാന്ത്യാവിശ്വസന്നിധിം അമീവദവ്യാസന്നിധിം ചാ
ഭാരവിഘ്നങ്ങളെ ക്ഷമാപണാസമേതം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്

[തീർത്ഥയായിം, രണ്ട് സേനകളുടെയിം മധ്യരതിൽ അപ്പഞ്ജനൻറെ രമം
സ്ഥാപിച്ചുട്ട്, ഗൈവാൻ ശ്രീമത്പരമാന്ത്യാ, അദ്ദേഹത്തോട് അനുഖ്യാട്ട
ചുപ്പത്തെത്തിലും ഉപജാതിപ്പത്തെത്തിലുമുള്ള എഴുഗ്രഭോളം ദ്രോക്കമിലും ചൊ
ഡിക്കയാണ്യായിട്ടില്ല. ധാതോജ ഭക്താം അക്കാനെ വിശ്രപസിച്ചിരിയ്ക്കുകയും
മീഡി. പോരുക്കിൽ,

“പാത്മായ പ്രതിബേഖ്യിതാം ഭഗവതാ നാരായണന സ്വര്യം
വ്യാസന ഗ്രമിതാം പുരാണമനിനാ മദ്യു മഹാഭാരതം”

എന്ന ഗീതാധ്യാനഭ്രംഗക്രതിൽ വെളിവാക്കിപ്പുറത്തിട്ടുള്ളുണ്ട്. നടന്ന സം
ഭവം ഇതാണ്: അപ്പഞ്ജനൻ വിഷാദിച്ച ശക്തിചു; ഗൈവാൻ അല്പസമ
ധരതിനാളുള്ളിൽ കാര്യമൊക്കെക്കൊതുക്കിയ ഒരു ലഘുപദ്ധതിയേബന്ന അ
പഞ്ജനൻറെ ആ വിഷാദനേതയിം ശക്തയെയും പരിഹരിച്ചു. വ്യാസമനി
ധാക്കട്ട, പിന്നീട്, ആ ഉപദേശഭ്രംഗത്ത് വളരെ വിപുലമാക്കി വിവരി
ചു, ശാഖ്യാധിക്രമങ്ങൾക്കി വേർത്തിരിച്ചു, ഉപനിഷദ്ദേശത്തിന്റെ തന്ത്രിവെ
ണ്ണയുടെ മുപ്പറതിൽ, അതിനെ ലോകത്തിനു സമാനിയ്ക്കുയും ചെയ്തു.

ആ സമിതിയും, സാക്ഷാം ഏമരിഭവാൻ, ഇത്തിരെ, ബി. ബി. സി. മാവുന്ന
ശക്താലുക്കളും ശാമേരിയ്ക്കുന്നിലെ തന്റെ ചില ശിഖ്യ
സ്ഥാനങ്ങൾ സന്ദേഹനിവൃത്തിയ്ക്കായിക്കൊണ്ടുപദ്ധതിചു രാജ്യീയേപനിഷദ്
ഉപസ്ഥിതിയും കരശ്വാന വിവരിച്ചുകൊണ്ട്, പല്ലാപത്തിലാക്കി, അഞ്ചു
നക്കംഭക്തിശ്വാഗ്രഹങ്ങളാക്കി വിജീചിച്ചു വായനക്കാക്ക സമാനിയ്ക്കുന്ന
തിൽ വലിയ അന്നംചിത്രമില്ലെന്ന സ്ഥാന സമാധാനിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അക്കാനെ വായനക്കാരെ ഈ പുതിയ അന്യാന്ത്യികാധികാരത്തിനു
പരിശോകാസ്ഥപ്പമാണെന്നു അസ്പദിയുള്ളവാൻ വിട്ടുകൊണ്ട് ഈ ചെറിയ
ശാഖാരിക്കുന്നുവെന്നു.]

പ്രമദ്ദോധ്യാധ്യാ

പത്രാധിപ ഉവാച:

ബിധക്കുന്നതിന്റെ വീകായ യുഗോപ്പിൽപ്പുട രൂക്ഷവേ
അരിയശിഷ്യനോടെന്നൊതിയേമരിയ്ക്കായും, സംജയ:
സംജയ ഉവാച:

ഇന്ത്യൻകാര്യത്തിലപ്പറ്റിഷ്യനാളു ശക്കരം നീക്കാവാൻ
ചൊന്നാരുമരി സന്ദേശം ദ്രോക്കത്രപത്രിലാക്കാവാൻ.

ഹംസ്യംജലി

അതു കേട്ടപ്പോഴേ ശിഖ്യൻ തന്നെറ രൈക്കാടാ പത്രച!
വഴിയുള്ളവഴിയായിരുമും ദ്രോക്കത്രതിലുക്കിനാൻ.

ശിഖ്യ ഉവാച:

ഡിശോക്രസിപ്പു ലോകത്രാൽ ദി അ കോക്രമജാം ഭവാൻ
ബോപ്പു ?പാലല്ലയോ റാജ്യം ദരിച്ചിട്ടൊതിന്തുയിരും?

അി. ഏകദിനഗവാനവാച:

അറിവിവരിവരണനോനം ചോദിപ്പുനെന്നു ശിഖ്യ! റീ?
ചോദ്യം ചോദിച്ചിട്ടിട്ടും റീയിം നനാമൊന്നൊന്നോക്കണം.

തന്ത്രലിൽപ്പാക്ഷഭോനമപ്പോൾ പാപ്പിപ്പുവോനമേ
ഒന്നതനെ ധരിച്ചാലു, മടിപ്പോടാടിഭാസിയും.*

ശിഖ്യ! ലോകത്രാലിക്കുണം ഭിന്നരാജ്യഭൂഷാക്കണോ
അവാസ്വത്രിൻ ദ്രോഗത്രഭനോകമറിവുള്ളവൻ.

ബ്രീട്ടിംഗ്സവയരെന്നോനം ഗസ്ത്യുഹ;—നനാമൊക്കായും
മിമ്പയാ;—നനിതു ലോകത്രാലുത്രപചാശപരം.

പനോക്കുപനോക്കുക്കൂനിതെന്നോനം റാഡിനിനിട്ടും;
ഭൂമം ദിവൻ വ്യാപിച്ചിതു റാഡിന റാഡിലും.

എ ബവടിക്കിയും, തിയു ചട്ടകരിച്ചിടാ,
വൈള്ളം റാഡിലും റാഡിതിനെ, കാറുണക്കായിക്ക്ലേഡോ!

പ്രശ്നഭോന്നാമിക്കാക്കാനക്കാടങ്ങ്കുന്നതല്ലിതു; —
(ചുരക്കത്രാൽക്കൂലിടാം റാഡിതലമണക്കു തല്പരമാം.)

ററിയുപ്പേട്ടവോരെനും ററിപ്പോരുനമഹിന്തിരെ
ഭേദമീല്ലിതിലിനെനും നാബാക്കിൽ അന്താനിയായി റീ.

അവിച്ചിന്നതയിൽ സ്വന്നമിട്ടുണ്ടാം പുലാനിടാ:
ഇന്ത്യതാൻ ബ്രീട്ടിനപുലാലെ ബ്രീട്ടിനിന്ത്യാശാനന്നോ

* “കന്നതനെ ധരിച്ചാലു കോക്രമപ്പും, കൊമക്കാളും” എന്ന്
കൗതുകരാധപാഠം.

എക്കിനീത

ഈ മഹാജന്മാനഗ്രൂപ്പഗതിയേറിവാിട്ടുന്ന സുഖിമാൻ
അരെത്തരെന്നബുരിജ്ഞുന്ന, താരധാരശ്വരിച്ചിട്ടും?

ഈത്യുക്കാക്ഷ അചിജ്ഞുന്ന സാദ്‌വ്യാസിഖാനമിഞ്ഞിരാ;
ശ്രദ്ധതാനാനിനി യോഗത്തിൽക്കേട്ടാലും ശിഷ്യാസത്തെ!

ഈത്യുന്നനോതാക്കരാ ദച്ചിട്ടും തലജ്ഞ വൈഷിവറവർ,
വല്ലതും ചൊല്ലുവോർ, മറ്റ പന്നിയില്ലാത്ത വിശ്വിക്കരാ,

സപരാജാനാനിരന്നാശിച്ചു വുമാ വാദം പൊഴിജ്ഞുവോർ,
അവക്കി അഞ്ചാനമാസ്ത്രത്തിൽബുംഖി നില്ലു ആളിക്കേടോ!

സപാതര്യും കൈവരാൻ ഒക്കെല്ലു നതഞ്ഞരാ നല്ലുനാതോക്കാജിം
വാഞ്ചി, സ്സംത്രപ്പരായ് വാഴം ജനഞ്ഞരംകാലിപ്പ എ ദ്രിം.

സമ്പ്രത വെള്ളുഡ്രോട്ടത്തെന്തിനിനാ കിണർ വാട്ടാം?
സംത്രപ്പിയെന്നുഡ്രുപ്പുരാ ഗസപരാജാ, നിന്നോണ്ടിയോ?

ഇയ്‌ലോ മന്ത്രിപദംതാനോ പ്രാപ്തമേതാരിലും റേറി,
ങ്ങപോൽ നതഞ്ഞരാജ്ഞബുംകതി നുനാക്ക നേരവിപ്പുവോൻ സുഖി.

സപരാഞ്ചി കാഞ്ചേരനോക്കുപ്പുലയം പലതോതിട്ടും;
അതെതാനാം വാരഭാജ്ഞാതേതാൻ സ്ഥിതപ്രശ്നനാതോക്കി നാി.

ബഡാമീനിയൻപദവിയിച്ചുാനന്താ; നാനിതികലഭ്രത്തുംവോർ
പിന്നിടെന്നും മട്ടഞ്ഞത്തി, ല്ലുറിക്കെ.നി പൊന്നശരിഷ്ടു! നാി.

ഇതി ശ്രീമദ്ദമ്പരിഗീതാഭക്തപരനിഷ്ഠാ സാത്രാജ്യ
ഭരണവിദ്യാഖാം മറിക്കയശാശ്വതാം
ശ്രീജൈമരിഗിംഗ്യസംവാദേ സാദ്‌വ്യാഖ്യാനോ
നാമ പ്രമാണാധ്യായഃ.

.പെരിതീയോധ്യാധ്യഃ

ശ്രീജ്യ ഉവാദഃ:

ബഡാമീനിയൻപദവിതാൻ കാമ്പുകൈകിൽ മഹാശ്രംഭം!
സംത്രപ്പിയാൻ മിണ്ണാതെക്കുടാനോആതുനതെന്തിനോ?

ഹാസ്യാജ്ഞലി

അതിനാടെ വണ്ണി പ്രക്ഷാം റ്റൂയും തു ഇക്കില്ലേയോ?
അതെങ്കിലും റാല്ലുമെന്നതെങ്കിച്ചുള്ളതേയോ?

അംഗമരിഭവാനവാഹി:

രാഷ്ട്രത്രഞ്ഞിനാലാശിപ്പി! റബോ റബാബാ ഭാവുകൾ:
സാമ്രാജ്യക്കതിരാന്മാർ, ഉന്നം നിശ്ചലം ദാദാ.

ചുനാമതൊഴ പന്മാവു ഇനിഖാവിൽക്കിടച്ചിട്ടാ;
സർ.സീ.പി., സപ്രം തൊട്ടുള്ള മഹാന്മാരാനിൽ നില്പി.തേ.

ഉറോതിലധനരായ് ചുറിത്തിരിവു ഗാന്ധിതൊട്ടവർ;
ഡൻപറിഞ്ഞ മഹാന്മാരിവിപ്പം വേഴ്ത്താന്നിടാ.

രാഷ്ട്രീയമാം കർമ്മാദ്ദേതു? കർമ്മമല്ലാത്തതെതുവാൻ?
തെറ്റായ കർമ്മാദ്ദേതനാമരിഞ്ഞതിനേംബോം.

പടച്ചോനിന്ത്യേ ഉപ്പണ്ണ പടച്ചിംഗ്രേണഡാതിരേ യാൽ
'ഇതിനാൽപ്പുലരേണം നീ ഒലിംസ്റ്റാമ്രാജ്യരാജാിയായ്'.

ശ്രദ്ധിവ്യശാഖനം കെത്തു നിറവേറാന ഏതെങ്കിലും;
ഇതിനാ തുന്നനില്ലെന്ന എ.ക്രമംതാൻ കർമ്മമോക്ക നീ.

സംാതാന്ത്രികനിന്നാിതേക.ഓതാൻ ശിപ്പി! കാരണമായ്'വരം;
പീറാൽക്കോഡാഡിയാൽ ഉറോതൊക്കെയും സ്വന്ധനത്തിനാം.

അനന്നാംപുഷ്ടരിന്ത്യക്കാരനാം പാടംസംശ്രദ്ധവം
പാടംസംക്ഷിപ്പാൽ വൈദ്യുക്കാരവർ സാമ്രാജ്യുള്ളത്തിക്കാ.

അതുകൊണ്ടിന്ത്യയിൽത്തിന്നും ജനങ്ങോടിക്കെല്ലാക്കെങ്കിം
സാമ്രാജ്യംകുലമായ്ക്കുന്ന ജീവിയീഴ്ത്തുന്ന ധരിത്രിയിൽ.

എവം തിരിഞ്ഞതിട്ടം ചക്രവർത്തിവോൻ പൂജ്യരായിട്ടാം:
അറിഖാത്തവരോ ജയ്'ലിൽക്കിടക്കം കളിക്കാനപോൽ.

ഭാരതീയനാചിത്തമാം കമ്മം സാമ്രാജ്യഭോവനാം;
ഭാവനയുതമായ്ക്കു ഇയം സാമ്രാജ്യോപ്പിവിഷ്ടക്കോജനാം.

പുണ്ണ്യാപാതന്ത്ര്യമെന്നാളു പദം, സപ്രേഷ്ടപി, മാനാദേ കടത്താതെ ക.ടി.പ്രജ്ഞനോർ കർമ്മകാണ്ഡമറിജ്ഞതവർ.

എക്കിഗീത

‘സർ’സ്ഥാനം കിട്ടിയോരക്കാളിവരാന്നയികം പ്രിയർ
ഞങ്ങൾക്കുന്ന ധരിച്ചാലുമമേരിയ്ക്കിട്ടുന്നത!

നാല്ലുഡിരുമോ വേജിവനാലതിച്ചേരേണ്ടും,
ശമ്പളം റാള്ളിട്ടും ഞങ്ങളുക്കുന്ന ധരിപ്പു കുണ്ടാണ്.

എന്നും സാമ്രാജ്യഉദ്ദേശത്താർ കർഖൻപലതി ഏകവോർ
ചത്രാൽ തനിച്ച വെള്ളക്കാരായിരുന്നു പിറന്നിട്ടും.

ഇതി ശ്രീമദ്ദൈമീറ്റീരാജപദ്മിഷ്ഠൻ....
കമ്മ്യോഗോ നാമ അപീതീയോധ്യാഹഃ

തൃതീയോധ്യാധികാരി

ശിഷ്യ ഉവാച:

സാമ്രാജ്യവിച്ചുരുത്തും പാരതത്തവിലം മുണ്ടോ!
ബോധ്യമായോ; നാട്ടവിട്ടോടി തെററിയാരണ്ണയുാക്കും.

സാമ്രാജ്യഉന്നവാധിക്കുന്നതിൽ ഇതാനാക്കർക്കു പ്രഭ്രാംവും
വഴിപോലൊന്നിവാം നേരക്കുപ്പാംവേറ്റിരുന്നു!

ബുംഗിട്ടിപ്പെന്നുവരുന്നതാൽ സത്യമെന്നാക്കിരിഞ്ഞു തൊന്തം;
മരീല്ലും മിമ്പുണ്ണനാളുള്ളത്തിലേനിരത്തിൽനിന്തുപോയോ.

എന്നാലീ റാത്രീസാമ്രാജ്യവിശപ്രതുംക്കുമ്പുക്കുമുണ്ടോ!
കാണാവാനാലും പാരം ചെങ്കുന്ന നാശാന്തരം!

അി. ഏകിഭഗവാന്വാച:

കണാലും ശിഷ്യ, സാമ്രാജ്യവിശപ്രതും കുംബകം
വിശപ്വാളും സുവിസ്തിശ്രദ്ധപട്ടവേച്ചുംിതം.

ചപ്പിപ്പാം, മല്ലപ്പിപ്പാം, ത്രവണ്ണം നേരക്കുലിട്ടുക്കുരാ,

ഒരീക്കും, ക്ഷേത്രിപ്പാം, ക്ഷാണം കരയിട്ടുകുരാ,

അശാജ്ഞാല വമിപ്പുനു പബ്ലുത്താരാ, തുങ്ഗത്താരാ,

ഹിസ്പാണജലി

നാനാധാരങ്ങൾ വിളക്കം പാടങ്ങൾ, ഒരുപ്പെടികൾ,
നാനാലോഹങ്ങൾനെന്നാണേക്കു വന്നിസന്നായും,

ഗിരിക്രൂഡങ്ങൾ, നദികൾ, നരി തൃട്ടന്ന് എഴുകികൾ,
ലക്ഷക്കണക്കാശു് ഗ്രാമങ്ങൾ, നഗരങ്ങൾക്കാരായിരും,

ശീഴതാള്യുചിത്രരൈതൊള്ളുമേഖലാതുവാശികൾ,
പാക്കം പാക്കിജാലങ്ങൾ, ചാഞ്ചം മുഗൾങ്ങൾക്കിം,

നാനാമതകാർ, ജാതിക്കാർ, നാനാവണ്ണങ്ങളുള്ളവർ,
താടിക്കാർ, താടിയുള്ളാഞ്ചാർ, ദീശക്കാർ, ഭറിമിശ്രങ്ങം,

സംവ്യാളപ്പാത, വള്ളിപ്പാനാവാത പലവിനിയും
നിന്മത്തുനിള്ളും തുപം അണാലും ശിന്ധാസരതച!

സഞ്ചയ ഉവാചാ:

എവം പാണ്ടുവാചപ്പനാശുഭരിപ്പാശ പത്രം!
അഥിപ്പിച്ച സാത്രാജ്യവിശ പത്രം മഹാത്മതം.

ആദിത്യനസ്തിജ്ഞാത — മഹിച്ചാനാ ഭോക്കകിൽ
സുപ്രീമാംഗം തദ്ദും ഭാവനാതിഗം.

പാശ്വല്ലബ്ദാംവിച്ചും, സപ്താംഗിപരിഭ്രാംശും,
ആദിക്കനിശ്ചയമില്ലാതെയറബന്ന കിടപ്പതായു്,

‘ബ്രഹ്മ’തോക്കാതാട്ട കീഴ്ചാട്ട പ്രോലീനാശലാതിവരേജ്ഞേ
ഹിന്ദാശ്ചു വേണ്ടും സന്നാഹമെല്ലാഭേദങ്ങം നിന്മത്തതായു്,

കോടാനകോടിക്കണ്ണങ്ങൾ നാനാശ്രദ്ധതിപ്പതായു്,
കോടാനഭോടി റഹസ്യങ്ങൾ നാനാജോലികൾ ചെല്ലതായു്,

നോക്കനാവനാ സംഭ്രാന്തിപ്പുവാം ഭട്ടിലെഞ്ഞേ
ദിവാനാശം പ്രവർത്തിപ്പും യന്ത്രങ്ങൾ തിരിയുന്നതായു്,

കയാവാറം വിശ്വാസം രം ശിന്ധു പത്രനാരാക!

കണ്ണിട്ട ക്ഷത്രാ കൈക്കുപ്പി മുള്ളതിപ്പാനവനിഞ്ഞിരെ.

(അപ്പണിം)

മിസ്റ്റ് ദൗത്യവിഭർ കെക

(കരത്തിപ്പാട്)

ഠനുരാട്ടി, ചൊന്താകളുംകൈക്കു നോക്കീടുക,
എനുരാനേന്തുപുറി നോക സ്വീകാര്യിടങ്ക്:
പ്രതിനേന്തായും തനുരാട്ടിപ്പുള്ളിലുള്ള താപം
തീരമാറായും; സൗഖ്യമാൻം വാഴമാറായും
ആയതിനാ ഭവിതവലനാബാടുപായമെല്ലാം
മായഒന്നേന്നു അന്താരാശിക്കൈയിലിക്കുത്തി:

രാഥനീചൈക്കട്ടിപ്പൂരായും വെന്നിന്നുമാഴക്കം;
വീടുക്കൈക്കണ്ണിലേവച്ചു ചാന്പലാക്കിത്തീർഷം;
ചെക്കോട്ടി നിവന്നം കാറിലാട്ടമൊട്ടുകിൽ;
ചക്കവുട്ടാൻ ഹാലിപ്പകിപ്പുഞ്ചമൊട്ടുട്ടുടർ!
തോക്കിൽനിനാ ചാക്കലുവിപ്പാടിവീഴുമെല്ലാം;
പേക്കിനാവ്.വലനാപോലിപ്പാരിടം റാഥന്നും;
ക്രൂഷിയാൽത്ത തീപ്പിഗ്രാച റാത്രിതോരം പായും;
ബാക്കിനാഡ്രിനാഫ്ചില്ലോരാശയനാമാക്കം;
അപ്പരോധമഞ്ഞേയും കട്ടിയേയും തന്നെ—
യിച്ചുരെയുതാ കാര്യങ്ങേയുമിച്ചുരോയുമെല്ലാം
വിസൂരിച്ച മുഖാശംകോണാട്ടമെല്ലാം ഉന്തുർ,
വിസൂരിച്ച നോക്കിടണം തനുരാട്ടി, സത്യം.

എന്തിനോമൽക്കൈ ചീയപ്പും? ചട്ട നെടുവിപ്പും—
നോന്തു ബാശം? കണ്ണിൽ വെള്ളമെന്തിനോ നിറപ്പും?
ശ്വേതരാജും റാഥനാമല്ലകാലം റാഡ്രി;—
സ്പുന്നരാജും ബാശവ്യമദ്ദേശം കാണാം.
ഒട്ട സൗഖ്യ,മൊട്ട ഒംവ,മിത്രന്തതിലല്ല—
തെട്ടുകിഴം പാത്രംകണഭാലെഞ്ഞാരേടത്രണാം?
കർക്കടക്കുകരിക്കാർക്കണ്ണനീരിലഘേ
പാർക്കിലോന്നുപ്പുണ്ണിരി തന്ത്യിനാനിടുന്നാം?
കുറിത്തുകിൽക്കണ്ണു കാണാതായതിനാലഘേ
സൃംദേവൻ തഹരിമ ഗമാളിഞ്ഞവും?
ഓപ്പടി ഞാൻ ചൊല്ലിട്ടെന്നൻ തനുരാട്ടി, സ്വർ—
സ്പുന്നതക്കാഴ്ച, കണ്ണ തീപ്പുചെഞ്ഞാക്കു!

